

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005****Torsdag den 17. marts 2005 kl. 17.30****Dagsorden:**

- 200/05 Sammenlægning af Høstveds Have og Akacielunden
- 166/05 Orientering om anden anvendelse af almene ældreboligblokke
- 192/05 Københavns Brandvæsens deltagelse i EU-licitation om patientbefordring m.m. for Hovedstadens Sygehusfællesskab
- 170/05 Endelig vedtagelse af lokalplan "Amagerbrogade 313" med tilhørende kommuneplantillæg
- 169/05 Renovering af Legeplads mellem Rørsangervej og Nattergalevej
- 202/05 Indretning af ældreboliger i De Gamles By, bygning B
- 167/05 Lokalplanforslag "F. L. Smidth II" med tilhørende forslag til kommuneplantillæg
- 203/05 Erhvervelse af en ejendom på Israels Plads, indgåelse af en lejekontrakt for et areal ved Njalsgade og Artillerivej, samt redegørelse om udarbejdelse af forslag til tillæg til lokalplan nr. 279 "Islands Brygge Station" med tilhørende kommuneplantillæg
- 168/05 Forslag til lokalplan haveforeningen "Rosenvang" med tilhørende forslag til kommuneplantillæg
- 185/05 Endelig vedtagelse af tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 308 "Wilders Plads II" med tilhørende kommuneplantillæg
- 184/05 Evaluering af Miljøtrafikugen og den Bilfri Dag 2004
- 183/05 Forslag til handlingsplan for Miljøtrafikugen og Bilfri Dage 2005
- 160/05 Stibro mellem Havnestad og Havneholmen
- 159/05 Projekt for revitalisering af Sønder Boulevard
- 191/05 Busslusen på Holmen
- 193/05 Operaanlæggene
- 157/05 Københavns Kommunes Affaldsplan 2008
- 175/05 Procedure for behandling af klager over Borgerrådgiveren
- 174/05 Fornyet dispensation til Borgerrådgiverens uafhængige forankring
- 176/05 Statusrapport: Københavns Kommunes integrationsindsats i 2004
- 182/05 Godkendelse af aftalefornyelsen pr. 1. april 2005
- 188/05 Medlemskab af KL
- 173/05 Status på brugerpolitik
- 189/05 Evaluering af åremålsansættelse
- 198/05 Bestyrelsen for Københavns Havn A/S
- 201/05 Tilrettelæggelse af arbejdsmiljøarbejdet i Københavns Kommune som følge af udfasningen af BST Københavns Kommune
- 196/05 Gruppeformandsrejse til London
- 179/05 Beskikkelse af bygningskyndig suppleant for Ankenævnet for de københavnske huslejenævn
- 197/05 KFU studietur Paris 27.-30. maj 2005

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

- 165/01 Anlægsbevilling til Vanløse Skole
 - 164/05 Opfølgning på afhjælpende foranstaltninger på eksisterende gymnasier
 - 194/05 Helhedsplan og klubtilbud på Ungdomsskolen i Utterslev
 - 199/05 Studietur til Kiev
 - 156/05 Godkendelse af Medlem til Takstnævnet
 - 163/05 Revideret implementeringsplan for Tandplejeplanen
 - 178/05 Udpegning til Efter- og videreuddannelsesudvalg i Center for Videregående uddannelse (CVU) Øresund
 - 177/05 Studiebestyrelsen for Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole for H:S
 - 180/05 Medlemsforslag om miljøforsøg med cykelløn i Københavns Kommune
 - 181/05 Medlemsforslag om inddragelse af københavnere i anvendelsen af pengene fra salget af Københavns Energi's el-aktiviteter
 - 204/05 Rokering i udvalg
 - 205/05 Rokering i udvalg
 - 195/05 Medlemsforslag om ophævelse af kontrakt med Accenture
 - 172/05 Salg af areal
 - 171/05 Forlængelse af frist for tinglysning af kommunal køberet
 - 187/05 Indgåelse af aktionæroverenskomst
 - 186/05 Overførselssag
 - 190/05 Køb af byggeret
 - 161/05 Lejeaftale
-

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg kan sige, at jeg har modtaget afbud fra Finn Rudaizky, Lise Helweg og Bente Frost, der er ude at rejse.

Jeg skal endnu en gang byde Kim Christensen velkommen til arbejdet i forsamlingen, i denne omgang som permanent medlem i stedet for Karen Hækkerup.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 46 sager, hvoraf 7 sager skal behandles for lukkede døre. Herudover er der 2 sager uden for dagsordenen, som begge handler om rokeringer i udvalg vedrørende Den Socialdemokratiske Gruppe, og disse sager foreslås behandlet umiddelbart inden vi lukker dørene.

Er der bemærkninger til dagsordenen med de 2 indplacerede sager? (*Ophold*). Det er der ikke; dagsordenen er godkendt.

Jeg har modtaget en anmodning fra økonomiforvaltningen om, at Peter Knub, Berit Ellegaard og Kasper Schmidt kan overvære forhandlingerne om punkt 40 på dagsordenen, som behandles for lukkede døre. Er der bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er der ikke; så er tillædelserne givet.

Jeg har lige en enkelt meddelelse mere, nemlig at der er en filmfotograf til stede i aften, som tager nogle billeder til en film om København, der er ved at blive produceret. Filmen har et arkitektonisk udgangspunkt. Jeg ved ikke, hvorfor man så skal fotografere denne forsam-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

ling, men forklaringen kommer i det følgende. Filmens fokus ligger på de rum, vi bevæger os i, når vi er i København, og der er vi jo hjemme igen.

Jeg skal også sige, at Lorry også filmer.

1) BR 200/05. Sammenlægning af Høstveds Have og Akacielunden

Indstilling om, at Høstveds Have (FAF) og Akacielunden (UUF) ved Katrinedals Skole sammenlægges til én institution under Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen pr. 1. maj 2005, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget overfører i 2005 1.108.290 kr. til Uddannelses- og Ungdomsudvalget fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets bevilling konto 5.14.1 til Uddannelses- og Ungdomsudvalgets bevilling konto 5.14.1 i 2005, at Uddannelses- og Ungdomsudvalget tildeles fra 2006 en bevilling på 1.662.352 kroner niveau 2005 på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets bevilling konto 5.14.1 og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget tildeles en tilsvarende negativ bevilling fra 2006,

samt at de i høringssvarene fra Høstveds Have og Akacielunden anførte forslag og kommentarer vurderes i et tæt samarbejde med den nyvalgte bestyrelse og imødekommes så vidt det er muligt.

Det forudsættes, at en evt. fysisk sammenbygning af de to institutioners bygninger finansieres inden for Uddannelses- og Ungdomsudvalgets anlægsramme. Der anvises desuden dækning for finansieringen af anlægsbevillingen på 200.000 kr. til ombygning af Høstveds Have på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005, konto 5.16.3 Fritidsklubber, anlæg. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal lige gøre opmærksom på, at Borgerrepræsentationen også skal tage stilling til indstillingens 4. og 5. "at". Det fremgår af beslutningsprotokollen fra U&U-udvalget, som er udsendt pr. mail den 14. marts.

Indstillingen – som anbefalet af Uddannelses- og Ungdomsudvalget, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

2) BR 166/05. Orientering om anden anvendelse af almene ældreboligblokke

Indstilling om, at orienteringen om anden anvendelse af almene ældreboligblokke tages til efterretning.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

3) BR 192/05. Københavns Brandvæsens deltagelse i EU-licitation om patientbefordring m.m. for Hovedstadens Sygehusfællesskab

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Indstilling om, at Københavns Brandvæsen bemyndiges til efter gældende regler at afgive bud i den af Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S) udbudte EU-licitation om patientbefordring m.m., samt at Københavns Brandvæsen bemyndiges til at indgå kontrakt med H:S, såfremt man vinder licitationen.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Bygge- og Teknikudvalgets egen ramme. Såfremt Københavns Brandvæsen vinder licitationen, skal indtægterne til dækning af pensioner til tilbageværende tjenestemænd hensættes til dette formål. Det indebærer, at disse indtægter indbetales til kassen, Økonomiudvalgets bevilling finansposter, konto 8.05.5. Der henvises til vedlagte notat.

(Bygge- og Teknikudvalget)

(Økonomiudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

4) BR 170/05. Endelig vedtagelse af lokalplan "Amagerbrogade 313" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplan " Amagerbrogade 313" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt med den under sagsbeskrivelsen anførte ændring af § 8, stk. 4, vedrørende højde af hegnsmur.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 34 stemmer imod 14.

Før stemte: A, B, C, O og V.

Imod stemte: F og Ø.

=====

5) BR 169/05. Renovering af Legeplads mellem Rørsangervej og Nattergalevej

Indstilling om, at legepladsen mellem Rørsangervej og Nattergalevej beliggende i Kvarterløft Nordvest renoveres og udbygges som beskrevet i nærværende indstilling så den kan bruges af kvarterets børn og unge, at Økonomiforvaltningen afholder udgifter for kr. 1,7 mio. under Økonomiudvalgets budget, bevilling Kvarterløft funktion 0.15.3 (Kvarterløft Nordvest), samt at der gives en anlægsbevilling på 1.146.000 kr. til gennemførelse af projektet og der anvises dækning herfor på konto 0.21.3 (Parker og Legepladser), udformet som en udgiftsbevilling på 4.646.000 kr. og en indtægtsbevilling på 3,5 mio. kr. (Byudviklingspuljen og Økonomiforvaltningen), under forudsætning af, at 1.146.000 kr. overføres mellem 2004 og 2005.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

6) BR 202/05. Indretning af ældreboliger i De Gamles By, bygning B

Indstilling om at godkende projekt til indretning af 6 ældreboliger i eksisterende serviceareal i stueetagen i bygning B i De Gamles By, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af kommunal grundkapital på 7 pct. af anskaffelsessummen og om nødvendigt garanti for realkreditlån. Der anvises kassemessig dækning af Sundhedsforvaltningen på funktion 8.24.5 (indskud i Landsbyggefonden under den forudsætning, at der inden foretages en budgetomplacering af beløbet fra rammebelagt område fra bevillingen til demenscentre (bevilling pleje, service og boliger for ældre, funktion 5.32.1, pleje, omsorg, mv.) til finansposter funktion 8.24.5, samt at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen, alt under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende.

Afledte driftsudgifter afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme. (Bygge- og Teknikudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Mona Heiberg deltager ikke i behandlingen, da hun er medlem af bestyrelsen for KAB, som i øjeblikket varetager administrationen, og Mona Heiberg er ikke udpeget af Københavns Kommune og er derfor inhabil ved behandlingen af denne sag.

Mona Heiberg (A) deltog ikke i behandlingen af sagen på grund af inhabilitet.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

7) BR 167/05. Lokalplanforslag "F. L. Smidth II" med tilhørende forslag til kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan "F. L. Smidth II" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en udstilling i lokalområdet, et borgermøde i form af et dialogmøde med deltagelse af medlemmer af Borgerrepræsentationen og Valby Lokaludvalg i panelet, samt offentliggørelse i områdets lokalaviser vedtages.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Jens Kjær Christensen (Ø): Dette forslag til lokalplan, der skal ud i høring, som omfatter et voldsomt stort område ude i Valby, er på mange leder og kanter et spændende projekt. Men der er én ting, som de vise fædre måske ikke har overvejet så meget, og som man efterfølgende vil komme rendende med og sige: Hovsa, der glemte vi vist noget.

Det, jeg refererer til, det er friarealet, idrætsfaciliteter etc. Efterhånden har vi oparbejdet så meget erfaring i denne Borgerrepræsentation om, hvad der skal være til stede, når man bygger store nye områder op, hvor der også er mange boliger i. I forhold til denne lokalplan virker det som om det er et forhold, man overhovedet ikke rigtig har overvejet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Vi ønsker at sætte fokus på friarealerne, det kreative, anvendelser og idrætsfaciliteter i denne forbindelse. Det er et voldsomt stort boligindslag, der er tale om herude på F.L. Smidth-grunden, og derfor skal jeg genfremsætte det forslag, som Mikkel Warming har stillet én gang i Bygge- og Teknikudvalget, til Borgerrepræsentationens afstemning, nemlig at få alle bilerne ned i konstruktion og dermed dog erobre noget overfladeareal. Derfor altså, al parkering skal indrettes i konstruktion.

Det vil vi gerne have til afstemning her, og så vil vi godt have lov til i øvrigt at sende et mindretal med ud med planmaterialet.

Sven Milthers (F): Jeg vil godt sige, at i Bygge- og Teknikudvalget undlod SF at stemme for det ændringsforslag, som lige er blevet genfremsat. Vi har den holdning til det, at det selvfølgelig er et spørgsmål, der må indgå i debatten. Der kan også være ganske mange andre, men vi vil også gerne være med til at sikre, at dette bliver et boligbyggeri, som folk faktisk har mulighed for at bo i, at det kan blive holdt til anstændige priser. Så derfor er vi ikke sikre på, at vi under alle omstændigheder vil acceptere, at al parkering skal i konstruktion.

Derfor vil vi undlade at stemme til ændringsforslaget, men vi vil stemme for, at forslaget selvfølgelig går ud i høring, og så tage spørgsmålet op, når vi har hørt diskussionen i lokalområdet og kan deltage i den selv også.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

"Al parkering skal indrettes i konstruktion."

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 5. 9 undlod.

For stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Følgende undlod at stemme: F.

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

8) BR 203/05. Erhvervelse af en ejendom på Israels Plads, indgåelse af en lejekontrakt for et areal ved Njalsgade og Artillerivej, samt redegørelse om udarbejdelse af forslag til tillæg til lokalplan nr. 279 "Islands Brygge Station" med tilhørende kommuneplantillæg
 Indstilling om, at Københavns Kommune erhverver ejendommen matr.nr. 414 Nørrevold Kvarter, København, på de vilkår, som er beskrevet i vedlagte fortrolige notat, samt at der indgås en betinget lejekontrakt med et benzinselskab vedr. "trekantarealet" beliggende på del af ejendommen matr.nr. 170 Eksercerpladsen, København, mellem Njalsgade, Artillerivej og Ørestads Boulevards forlængelse på de vilkår, som er beskrevet i vedlagte fortrolige notat.
 (Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 39 stemmer imod 0. 11 undlod.

For stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Winnie Larsen-Jensen), C, F, O, V og UP.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af A (Winnie Larsen-Jensen), B og Ø.

=====

9) BR 168/05. Forslag til lokalplan haveforeningen "Rosenvang" med tilhørende forslag til kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Rosenvang" " med tilhørende forslag til tillæg til kommuneplan 2001 vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en lokal udstilling, et borgermøde i form af et orienteringsmøde samt offentliggørelse i områdets lokalaviser vedtages.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10) BR 185/05. Endelig vedtagelse af tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 308 "Wilders Plads II" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 308 "Wilders Plads II" vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af § 5 vedrørende oplukkelighed af bro til Christiansholm og af § 7 vedrørende indeliggende altaner, samt at det til ovennævnte lokalplan hørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Kim Christensen ... undskyld, borgmester Søren Pind, det er korrekt.

Borgmester **Søren Pind**: Nu må overborgmesteren undskylde, at jeg sådan brød ind, men der er måske nogle, der har bemærket, at det her faktisk er en hjertesag for mig, så jeg beder om forsamlingens tilgivelse for, at jeg ønskede at forelægge sagen som borgmester for bygge- og teknikforvaltningen.

I de snart 7½ år, jeg har været borgmester for forvaltningen, har der været et enormt arbejde særlig langs havnearealerne. Særlig i starten af min embedsperiode var der en enorm kritik af det arbejde, Københavns Kommune gjorde i relation til at sikre, at det byggeri, der kom langs havnefronten havde en høj kvalitet. Ikke mindst var der stærk kritik af, at der blev bygget alt for meget kontorbyggeri.

Det var en kritik, som Bygge- og Teknikudvalget tog særdeles alvorligt, og i forhold til den økonomiske situation, som Københavns Kommune stod i helt tilbage i begyndelsen af 90'erne, hvor udviklingen på Kalvebod Brygge startede, og hvor man, lad os bare sige det åbent, af økonomiske årsager tillod noget, som næppe var kommet igennem i dag, så er der i dag sket en fantastisk udvikling.

Man kan se de spæde skridt i nyere københavnsk historie tegne sig med byggeriet af Nykredits bygning, som kørte igennem efter alle kunstens regler, en arkitektkonkurrence, hvor

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

man tog det vindende projekt. Man kan se det i skikkelse af Det Kongelige Bibliotek, man kan se det i skikkelse af Henning Larsens Unibankbyggerier. Man kan se det i skikkelse af Operahuset, og man kan se det i skikkelse af det ny teaterhus, som nu tegner sig.

Men allerstoltest og allerbedst synes jeg, resultatet er omkring Islands Brygge, hvor et meget positivt samarbejde mellem en bred kreds af politikere, Østasiatisk Kompagni og bygge- og teknikforvaltningen resulterede i noget af det bedste, der er lavet i København i nyere tid, og som med den lokalplan, vi snart skal behandle for Islands Brygge Syd, vil blive fuldbragt.

Som kronen på værket synes jeg, at Krøyers Plads melder sig. Det er afslutningen på en historie, en historie om en by, som starter med at have det enormt svært, hvilket udmønter sig i Kalvebod Brygge, og hvor man aktivt bruger enorm politisk kraft og enorm kraft fra forvaltning og fra borgeres side på at få løftet tingene.

I dag står vi så ved snorene, tør vi den modernitet, tør vi noget ekstraordinært, tør vi bygge boliger langs havnen af en kvalitet, som man vil tale om, ikke kun her i byen, men også i udlandet i rigtig mange år fremover. Tør man bygge noget, som ikke bare vil bringe os ind som nr. 5 by i Wall Paper-segmentet over den fede cafe latte-by at være i, tør man rent faktisk stræbe efter at blive nr. 1? Det er det, som Københavns Borgerrepræsentation skal tage stilling til i aften.

Jeg synes, København er noget særligt. Det, jeg bedst har set udtrykke det nye København, er tv-serien »Ørnen«, hvor man ser de helt særlige nye farver, som er kommet til at kendetegne byen, det særligt skandinaviske, det blå, det grønne, det mørke og de stillbilleder, man ser lynhurtigt klippet mellem det gamle København og det helt moderne København.

Det, der skal vedtages forhåbentlig i dag – nu skal man jo aldrig lade sig afskrække af, hvad aviserne skriver – kunne være kulminationen på den udvikling. Derfor håber jeg, at det flertal i Borgerrepræsentationen, som vel vidende, at det her var et kontroversielt projekt, sendte det til høring, vil vedkende sig, at man faktisk støttede projektet, da det blev sendt ud, og at man derfor ender med at vedtage det.

Kim Christensen (A): Jeg kan ikke svinge mig helt så højt op, som borgmester Søren Pind har gjort det, men kan dog med hensyn til mange af betragtningerne omkring København som by og de ting, vi gerne vil med København, sige, at der er vi helt enige fra Socialdemokraternes side. Det er det, vi altid har udtrykt, og det er det, vi gerne vil med byen.

Når det er sagt, så skal jeg sige i forhold til det, der hedder Krøyers Plads, Wilders Plads II, at vores indstilling er, at vi stemmer for den indstilling, der ligger der, men som det så også er kendt formentlig af mange, så er det her ikke en socialdemokratisk sag, og derfor så stemmer man, sådan som det sig hør og bør, efter sin overbevisning.

Det er jo en del af demokratiet, at vi har sat en proces i gang, hvor man kan høre i forhold til et projekt, i forhold til et lokalplanforslag, og der har været en høringsproces, som på mange måder har været tilfredsstillende og god, fordi den har vist, at man har mulighed for at komme med indsigelser, komme med bemærkninger, komme med ting og forslag til et givet projekt.

Der har været mange forslag, der har været mange indsigelser, de har gået på forskellige ting, men de er blevet hørt. Jeg vil så også sige, at langt hen ad vejen er det min holdning, at man faktisk i den endelige projektbeskrivelse har bearbejdet og forarbejdet projektet på en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

måde, så mange af indsigelserne er kommet på plads, så mange af indsigelserne som man kunne forvente i forhold til bebyggelsesprocent osv. er på plads.

Der har været underskriftindsamlinger, som væsentligst har rettet sig mod højden, og derfor har der også været nogle øvelser her på det seneste om, jamen er det højden, der er problemet, er det det, der er diskussionsemnet, jamen så lad os tage det op som en del af det.

Jeg hørte i radioen i morges, at det, der kan bygges på den plads, kan ikke være mere end 15 m højt, dog kan der dispenseres til 20,5 m. O.k., jamen så er det jo ikke det projekt, der kan være der. Jeg ved ikke, hvilke andre projekter der kan være der, men det er jo en del af demokratiet, at vi så finder ud af, hvordan pladsen kan indrettes.

Men jeg må stadig væk sige, at det forslag, der ligger, er et fremragende og et unikt forslag, det har en masse arkitektoniske kvaliteter, det er en unik placering ved et knæk i havnen, der gør, at vi kan vise, at vi også kan lave boligbyggeri af en anden standard end det, vi måske normalt kender rundt omkring som karrebebyggelser i røde teglsten.

Men i sidste ende kunne man starte med at sige, at der er sådan tre ting, man kan overveje omkring dette. Der er noget omkring demokratiet, der er noget omkring arkitektur og projektering, og så er der noget om børneopdragelse og børnetro.

Jeg ved ikke, om nogen af jer, men nogle af jer har sikkert prøvet det, at have barnet med ind i supermarkedet og så opleve, at man vil give det noget, eller det vil have noget, og så begynder det at skribe, fordi det vil have noget andet, og det vil have noget andet, som det ikke kan forklare.

Sådan er det lidt her, at her har man en situation, hvor man, uanset hvad man kan forklare, uanset hvad man kan sige til barnet, så må man bare konstatere, at det bliver ikke anderledes. Sådan er det også, og når man så snakker med barnet om et halvt år eller et år, så kan barnet ikke selv huske, og måske lige netop i år kan barnet ikke huske, hvorfor det var imod, og hvorfor det ikke gerne ville.

Sådan er det i denne situation, jeg håber som overborgmesteren, undskyld, eller også overborgmesteren, kan jeg vel sige, men også som borgmester Søren Pind, at dette projekt kan blive gennemført, og skal selvfølgelig opfordre til, at man stemmer for det.

Sven Milthers (F): Søren Pind holdt jo en meget malerisk tale, hvor han beskrev, hvad det var, man nu kunne få ved dette projekt. At det var vigtigt at få nye ting i København, og hvad vi nu ellers fik at vide.

Jeg tror, det er meget vigtigt at understrege, at dem der er modstandere af denne lokalplanændring med det projekt, der ligger nu, er ikke modstandere af, at der bygges nyt, er ikke modstandere af en række af de andre projekter, Søren Pind nævnte. Tværtimod er en række af projekterne gennemført med stor tilslutning herinde fra. Jeg vil ikke opridse, hvor mange af dem det er, for det synes jeg sådan set er denne sag uvedkommende.

I SF er der også meget sympati for selve den bygningsarkitektur, der ligger i projektet, selve ideen med at lave bygninger af den karakter ved havnefronten. Men – og her kommer det så – for os er det det forkerte sted, man vil placere disse bygninger. Vi finder ikke, at man skal bryde med den historiske tradition, der har udviklet sig i København om en særlig bygningshøjde i det, man populært kalder Middelalderbyen og Christianshavn.

Vi finder ikke, der er nogen tungtvejende grunde, der taler for, at man skal gå så voldsomt i højden, som der ligger i dette projekt. Det er jo det, diskussionen står om, den står ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

om alt muligt andet og man kan jo også sige, at den eneste reelle indsigelse, der har været, der har været mange mindre ting, som man kan diskutere, og man kan tage højde for osv., men det springende punkt i denne sag det er bygningshøjden, det er dominansen i forhold til omgivelserne. Der er der ikke noget kompromis, der er det enten eller i forhold til projektet set med vores øjne. Derfor falder det altså ned til et nej hos os.

Vi kunne vældig godt tænke os, at det bygningsprojekt blev gennemført andetsteds ved havnefronten, det bliver så lidt udenfor af gode grunde, det skal ikke være ved Inderhavnen, det skal være lidt længere ude, men der vil der også være ganske fornuftige steder, hvor det kan lade sig gøre, og vi synes, der skal arbejdes videre med de ting. Det vil vi aflevere en protokolbemærkning om, når vi er færdige med sagen her i dag.

Men vi kan altså ikke tilslutte os, at man på den måde smadrer det historiske miljø, som det vil gøre. Vi mener også, at vi der er i god overensstemmelse med en europæisk byudviklingstradition. Der er adskillige byer, der lader være med at bygge sådan nogle bygninger inde i historiske bycentre og i stedet for sørger for, at det udvikler sig i god harmoni med den samlede byudvikling, men uden at man ødelægger de historiske bykerner, og det er jo det, der vil ske med dette projekt set med vores øjne.

Så er der altså forskellige opfattelser, og det har vi fuld respekt for. Vi håber meget, at der bliver et flertal, der siger nej til det her forslag, der ligger nu, og det ved vi jo først, når vi har været debatten igennem og har trykket på knapperne, eller hvordan det nu bliver registreret i denne omgang.

Men altså vi siger nej og støtter, at det i givet fald kan bygges andetsteds.

Borgmester Inger Marie Bruun-Vierø: I Den Radikale Gruppe er vi også frit stillet, og jeg har ved tilfældighedernes tilskikkelse fået ordet først, selv om jeg ikke repræsenterer flertallet, så det er min egen holdning, jeg giver udtryk for.

Jeg vil da starte med at sige, at arkitektonisk fejler van Egeraats projekt ikke noget. Det er bare min opfattelse, at det ikke skal placeres i de historiske bydele. Jeg har lige været i New York, og for en måned siden var jeg i Lissabon og så, hvad man havde lavet i forbindelse med Expo 98, og hvordan man udvikler det. Jeg har set meget andet avanceret højhusbyggeri rundt omkring i verden og er utrolig optaget af det, så det er ikke et udtryk for, at jeg ikke ønsker avanceret højhusbyggeri. Jeg ønsker bare ikke, at det skal placeres lige nøjagtigt på det sted.

Begrundelsen for placeringen af projektet er, så vidt jeg kan læse, at det arkitektonisk har en så enestående kvalitet, at det kan begrunde i sig selv enhver afvigelse fra, hvad der ellers har været tænkt omkring de historiske bydele.

Dertil må jeg så sige, og det er så også lidt set i lyset af, at jeg egentlig følger temmelig meget med i, hvad der sker rundt omkring i verden, så mener jeg ikke, projektet er så unikt, det er et flot projekt, men at det ligefrem skulle kunne begrunde, at man laver så stor en afvigelse, synes jeg slet ikke, hører nogen steder hjemme. Der er masser af særprægede glastårne rundt omkring og også særprægede glastårne placeret ved vandet. Jeg har endda bemærket, at sådan et byggeri skal man have både i Vejle og i Esbjerg og i Frederikshavn.

Jeg ved også, at Liverpool og Antwerpen og Melbourne er med på denne trendy bølge, og hvis jeg gik rundt og kiggede på en række andre udenlandske byer, så var der sikkert også en hel del andre ud over dem jeg har nævnt. Det er trendy, ligesom det for øjeblikket er trendy at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

have ternede eller gule sko på eller et eller andet på end sorte sko til smoking. Det er noget, der går over igen.

Så jeg mener ikke, at vi skal være med på denne vogn. Vi kan sagtens lave bemærkelsesværdigt og avanceret boligbyggeri af høj kvalitet, uden at det behøver at overskride højderne i de eksisterende planforudsætninger for de historiske bydele. Jeg kan nævne Den Sorte Diamant som et eksempel på en attraktion, der er bemærkelsesværdig, uden at den er høj, det er jo hverken højden eller størrelsen, det kommer an på.

Jeg kan huske mange fejltagelser, nu er jeg også ret gammel efterhånden, og hver gang har der været stærke anbefalinger både fra embedsmænd og fra politikere, hver gang har det været modernitetens navn. Det første, jeg kom ud for, det var gadegennembruddet i Odense, hvor man rev en frygtelig masse ting ned for at kunne komme hurtigt igennem med sin bil. Det næste har været en motorvej over Rådhuspladsen, der har været byggerier på Langelinie og på Midtermolen, og der har været Sverre Fehns ombygning af Det Kongelige Teater, og der er den sorte firkant på Rådhuspladsen. Noget af det er blevet til noget, og andet er ikke blevet til noget.

Jeg vil sige, vi har ønsket, at alt det, jeg har nævnt her, ikke var blevet til noget, fordi har vi først fået det op at stå, så bliver det jo stående, og vi skal se på det, og vi skal leve med det. Jeg synes nok, at de ting, jeg har nævnt her, er en god illustration af, at det ikke er altid, der er dækning for de varme ord, som begrunder et projekt, og som der er diskussion om.

Jeg synes ikke, jeg behøver at trække flere argumenter frem, men jeg hørte dog lige det her sidst også omkring, hvordan man værner om de historiske bydele i udlandet, hvad jeg også synes er væsentligt. F.eks. kunne man da aldrig forestille sig at sætte højhusbyggeri op ved siden af domkirken i Milano, og det er virkelig noget, der karakteriserer de italienske byer, at man er så fantastisk omhyggelig med at tage hånd om det historiske og så samtidig være avantgarde på det arkitektoniske. Det er ikke modsætninger, men det skal bare være på de rigtige steder, at man gør de rigtige ting.

Mikkel Warming (Ø): En af de mange ting, der gør København anderledes, der gør København unik, gør den til den by, vi holder af, er byens profil inden for voldene, de lave huse, der brydes af spir og tårne. Byen inden for voldene er beskyttet af en i københavnsk sammenhæng i virkeligheden ret gammel beslutning om ikke at tillade højt byggeri for at holde fast i noget af det, som gør København anderledes, gør byen københavnsk.

I disse år oplever vi, at rigtig mange partier her på Rådhuset bevidstløst render efter andre storbyer. København skal være som de andre, kunne være mottoet, fantasiløs, gammeldags tænkning, og i virkeligheden nok fornemst udtrykt på den havnefront, borgmester Søren Pind omtalte i sit indlæg, hvor kontorpaladser og ejerboliger rejser sig og spærrer i rigtig mange tilfælde for københavnernes adgang til vandet.

Jeg må minde borgmester Søren Pind om, at første gang han holdt den tale, som han holdt her i aften om det nye København og alle dets fortræffeligheder, det var netop, da byggerierne på Kalvebod Brygge skulle vedtages, da var det prøven for det nye København, som Søren Pind holder så meget af.

For os er der vigtigere ting i livet end Wall Papers bedømmelser, for os er det vigtigt, at vi har, at vi udvikler, men også holder fast i de ting, der gør København til den by, vi holder af at bo i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Så kommer der et projekt som dette, hvor tingene, skal vi sige bogstavelig talt sættes på spidsen. For os i Enhedslisten har det ikke mindst været frygten for, at dette projekt kunne skabe præcedens, åbne op for højhusbyggeri inden for voldene, der har fået os til at sige nej, for man kan altid kalde et projekt for et unikum.

Projektet i sig selv, det skal ikke være nogen hemmelighed, ser efter min mening ganske spændende ud, kunne gøre god fyldest i de nye boligområder i Nordhavnen eller Sydhavnen, hvor det kan spille sammen med vandet i de byggerier, der rejser sig der.

Forløbet har mindst talt engageret københavnernes, masser af meninger, masser af debat og masser af indsigelser. Til gengæld så har det her på falderebet fået en ret absurd afslutning. Jeg tænker selvfølgelig på det ændringsforslag om lige at skære 10 m af, som kom fra NCC for et par dage siden. For det første blev det præsenteret som et udspil fra bygherre og arkitekt, men det var det vist ikke, fordi arkitekten har i hvert fald ifølge sig selv ikke noget med det at gøre.

For det andet og i virkeligheden mest vigtigt har hele argumentationen for projektet, fra borgmester Pind, fra stadsarkitekten, fra forvaltningen jo gået på, at dette var et unikt projekt, et helt særligt projekt, som der ikke kunne ændres et komma i. Det mener bygherren så alligevel, der kan, og hele argumentationen falder på gulvet med et brag. Det handler for en bygherre om et projekt, om nogle penge og ikke andet.

En særlig omtale i dette forløb fortjener vel egentlig statens ejendomsselskab Freja, der opfordrede arkitekterne i deres idekonkurrence til at udfordre rammerne, udfordre rammerne. Den betegnelse, som borgmester Pind engang gav dem, sidegadeejendomsmæglerne, der altid forsøger at presse citronen mest muligt, er vist egentlig meget passende.

Netop fordi vi i Enhedslisten ønsker en levende, mangfoldig og uforudsigelig by, så afviser vi det her højhusprojekt, så afviser vi at rende i rumpen på de andre storbyer.

Ole Hentzen (C): Man kunne jo blive helt skræmt efter at have hørt borgmester Søren Pinds tale, som ligesom har været med i så mange år, som jeg har, om at udviklingen i København var fuldstændig afhængig af, om det, som nogle har betegnet som »Det tårnhøje helvede«, nu ville blive bygget nede på Wilders Plads, på Krøyers Plads. Sådan er det nu heldigvis ikke, Søren Pind.

Jeg ved godt, at ancienniteten ikke er så høj som min, og jeg har også været med til at lave nogle af de fejltagelser, som har været omtalt her, nemlig lokalplanen for Kalvebod Brygge, som jo så blev adopteret af den nye grundejer, ikke af lyst, men af tvang, hvorved vi altså har de byggerier, vi nu har i dag til udelt glæde for os politikere, men også for administrationen, som jo kæmpede med at få det til at hænge sammen.

Jeg tror ikke, der er nogen i denne forsamling, der sætter spørgsmålstegn ved, at der skal udfordres, og der skal laves spændende arkitektur, og man også gerne må komme med noget, der ikke ligner de sædvanlige sadeltage med røde tegl og den slags ting. Det er jo ikke det, der er til debat her i dag, men her er det netop sat på spidsen ved, som det så præcist er sagt, at man vil bygge noget i middelalderbyen, altså inden for voldene i de historiske områder, som slet ikke overhovedet har sin plads der, men har en meget speciel beliggenhed, og det medgiver jeg, det er en helt vidunderlig grund lige ud til vandet. Den giver nogle muligheder til masser af spændende byggeri, også boligbyggeri som ikke behøver at komme til at ligne det, som ellers ligger tæt i nærheden, jeg tænker på Lejerbo-byggeriet og lign. Der er jo mulighe-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

der for at kunne lave også høj kvalitet derude. Høj kvalitet har ligesom været et nøgleord, man er blevet ved at sige.

Nu har dem, der nu har lavet projektet, ligesom betonet meget væsentligt, at det med høj kvalitet det ikke gjaldt indvendigt, for der var faktisk ikke højere kvalitet end det, der ville være i et almindeligt boligbyggeri, hvis det også blev bygget til almennyttigt boligbyggeri. Næh, det var det udvendige, det var altså kvaliteten af facaderne, den afskærmning, spændende tage og den slags ting.

Vi har i Den Konservative Gruppe også i denne sag fået lov til at være helt demokratisk, dvs. drøfte det fordomsfrit, have hver sin mening og derved også få lov til at afgive den hver for sig. Men jeg har da den glæde at kunne sige, at det er en enstemmig gruppe fra konservativ side, der siger nej til dette projekt på trods af dets såkaldte høje kvalitet, meget dristige tegninger, arkitektur, som jeg tror, det var Sven Milthers fra SF, der fik det sagt, der meget gerne så det realiseret et eller andet sted, hvor nu den kvalitet, som det ligesom kræver, kan opfyldes, og det er jo, at det er vand i nærheden. Fordi at bygge den slags huse i den komposition, uden at der er vand i nærheden, ja, det kræver en særlig kvalitet hos dem, der skal bedømme det for stadig at sige, at det ville være et unikum. Det skal jeg nu heller ikke sige, det ikke kunne være muligt, det har vi jo set mange eksempler på.

Så beder jeg sådan set måske lige forsamlingen have tålmodighed til en enkelt ting mere, det var borgmester Vierø, der sagde, at alle disse ting, hun nu ikke kunne lide, de nu blev stående til evig tid. Der må jeg korrigere, vi er i fuld gang med en proces, som heldigvis fjerner »Den sorte bæ« på Rådhuspladsen, for der er jo et markant flertal her i forsamlingen, der har sagt, at vi skal have metroringlinje 4, og stationen på Rådhuspladsen kommer altså til at ligge der, hvor der er nogle, der ved en fejltagelse meget udemokratisk kom til at placere en bygning, som går under navnet Terminalen, men som i folkekunde jo er »Den sorte bæ«.

Det har været en usædvanlig lang proces, inden den her lokalplan kom frem her til målstrægen. Den har ligesom været holdt lidt tilbage, der skulle sonderes, der skulle lige måles, der skulle presses, der skulle gøres ting og sager, ja sågar har man vel forsøgt ligesom at klippe lidt i toppen af de små bygninger ved at snuppe 20-30 cm i etagen, så der kunne blive et par meter der, men derudover også 10 meter af de højeste.

For os, som var med fra starten og hørte om dette unikke kunstværk, som netop skulle være så højt for, at det var det kunstværk, har det været en lidt komisk oplevelse, men ikke uventet, at få præsenteret, at man var villig til at skære 10 meter af de højeste. »Man« er i denne sag selvfølgelig dem, der har købt grunden uden at have en tilbagefaldsklausul til statens ejendomsselskab Freja, så de hænger på den, men i hvert fald uden åbenbart at tage arkitekten helt i ed, så han sidder, den stakkels mand, dernede i Holland og siger: Jamen hvad pokker er det, de siger om mit projekt, men jeg må vel være med, hvis jeg skal have nogle penge i dette show. Men en lykkelig mand er han jo ikke.

Vi vil så sørge for, at han ikke får disse kunstneriske kvababelser i dag ved, at Borgerrepræsentationen selvfølgelig med et flertal siger nej til dette projekt.

Karin Storgaard (O): Lad os med det samme slå fast, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for dette forslag. Nu skal det ikke forstås på den led, at Dansk Folkeparti er imod nye ting, nyt byggeri, anderledes byggerier, vi synes, det er et mægtigt byggeri, men vi synes bare

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

ikke, placeringen og højden passer sig der, hvor man har tænkt sig at placere det ude på Krøyers Plads. Det passer jo slet ikke ind i det fredede kvarter.

Der er over 14.097, der har skrevet under på protest, og jeg synes, jeg har oplevet før, at der har været store protester herinde mod forskellige ting, men der er tilsyneladende ikke nogen, der tager sig af det, jo nogle få, men det er jo sådan, at vi kan ikke rigtigt bedømme, hvordan flertallet ligger i dag, men 14.000, over 14.000 stemmer er det ikke noget, der ville få en til at overveje lidt, om man skulle fastholde den holdning, man havde haft hele tiden.

Jeg var med til borgermødet ude på Christianshavn, desværre sad jeg ikke i panelet, fordi jeg skulle videre til et andet møde, jeg havde sagt ja til, men jeg synes, for det første var der rigtig mange mennesker derude, jeg synes, de ting, der kom frem på mødet, var smadder gode. Jeg synes, det gav et indtryk af, hvad det var, beboerne derude ligesom mente var forkert.

Det kan man jo også se af vurderingerne af indkomne henvendelser i forbindelse med høringen. Det der går igen de fleste steder det er jo projektets udformning og placering.

Jeg skal jo også sige, at det er jo ikke nyt, at Dansk Folkeparti har den holdning, som vi nu giver udtryk for, det har vi haft hele tiden lige fra starten af, og det har vi også sagt, hvor vi har kunnet komme til at sige det. Vi ved også, vi er blevet citeret for det rundt omkring.

Så kan det så undre mig, at den kære borgmester Søren Pind, som jeg ellers synes er et dejligt menneske, men jeg bliver sådan lidt skuffet i denne sag. Jeg kan huske tilbage i oktober måned, der sagde Søren Pind noget om, at han ville overhovedet ikke ændre et komma i denne sag. Nu er der måske nok blevet ændret et lille komma, men byggeriet som sådan er jo ikke blevet ændret, fordi det stadig væk skal ligge derude.

Men jeg kan da godt være enig i borgmesterens tale om, at der skal være høj kvalitet i havnen, og der har været kritik af det meget kontorbyggeri, helt ærligt det kan vi godt tilslutte os. Men så spørger Søren Pind samtidig, om vi tør noget ekstraordinært, jamen selvfølgelig tør vi da noget ekstraordinært, men er der nogen, der siger, det skal lige være derude på Christianshavn lige på det stykke. Altså der må være muligheder i Ørestaden, på Holmen eller andre steder, hvor der også er vand, det er jo det, man gerne vil have, at det byggeri skal være i nærheden af vandet.

Jeg synes også, at det er beklageligt, at hverken Søren Pind eller gruppeformanden deltog i mødet ude på Christianshavn. Jeg ved, at Annette Engel deltog i mødet, men det var sådan mere af egen fri vilje, og det synes jeg er ganske udmærket, men dermed havde Annette Engel jo sikkert ikke mulighed for at udtale sig i hvert fald på partiets vegne i den sag.

Vi har fået mange protestskrivelser, den seneste er kommet i dag, hvor der igen er nogle, der har udtalt sig om byggeriet på Krøyers Plads. Jeg kan kun sige, jeg synes faktisk taget, det er ganske rigtigt, det der står i brevet.

Så er der kommet andre henvendelser, der er kommet fra bygherren, og det er selvfølgelig forståeligt nok, bygherren har jo også lov til at udtale sig til os og håbe på, at man kan få os til at ændre opfattelse.

Men der er nogle andre, der også har rettet henvendelse, et rejsebureau, der hedder Albatros, og så kan man så sige, hvad søren i alverden har rejsebureauet med det at gøre, skulle de ikke tage at sælge rejser i stedet for at blande sig i kommunalpolitikken med sådan lidt en trussel om, at hvis vi stemte, nu ved jeg ikke, om det kun er Dansk Folkeparti, der har modtaget den henvendelse, men hvis vi ikke stemte for det forslag, jamen så kunne vi risikere, det gik dårligt for København, fordi det kunne lokke turister til, hvis man byggede det byggeri.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Jeg må sige, som jeg også skrev tilbage til Albatros, det er jo trods alt nok andre ting, der skal med for, at det skulle have indflydelse på, hvor mange turister der kommer til byen.

Når man nu hører, hvad de andre partier siger, så er der altså nogle af partierne, der er lidt spredte holdninger i. Jeg kunne forstå, at De Radikales Inger Marie Bruun-Vierø måske også havde lidt skepsis ved dette byggeri, men jeg kan se, der er andre radikale, der har skrevet sig på talerlisten, og de har måske en lidt anden opfattelse. Jeg kunne også forstå på Socialdemokratiet, at de så ville give frit slag, så man kunne stemme efter sin overbevisning, og det synes jeg er ganske godt.

Må jeg have lov at tage bare en anelse tid af næste runde? – Ja tak.

Men det, der også kunne undre mig, er jo, at i øjeblikket taler alle partier meget om demokrati. Det har man gjort nogle år, uden der er kommet noget ud af det, men nu taler man ekstra meget om det, der skal også snart være kommunalvalg, og derfor så kan det undre mig, når vi kommer til sådan en sag, så er man åbenbart ikke så demokratiske mere, fordi man vil åbenbart ikke høre til, hvad lokalbefolkningen har at sige, og det betyder vel meget, at man lytter til lokalbefolkningen. Det ved jeg godt, det har man ikke gjort før i tiden, fordi der gjorde man, som det passede os herinde på Rådhuset. Tiderne har ændret sig, det gør vi ikke mere.

Jeg synes, det er vigtigt, at man lytter til, hvad lokalbefolkningen siger, og det kan jeg jo forstå, det er der mange andre, der også gerne vil.

Vi kan håbe på, at de partier, der stadig ikke har nogen tvivlere imellem, at de måske kan nå at ændre opfattelse, også da der nogle steder jo er givet fri mulighed for at stemme efter overbevisning, så det vil jeg da opfordre til.

Så vil jeg til sidst endnu en gang sige, husk Dansk Folkeparti stemmer nej til det forslag.

Abderrahman Ben Haddou (D): For mig tror jeg, jeg roligt kan sige, at det ikke handler om, hvor mange stemmer der ligger rundt omkring og flyder til kommende kommunalvalg eller ej, når jeg skal tage stilling til dette projekt.

Jeg synes, det er et enestående bygningsprojekt, det må jeg indrømme, det er meget flot, det er meget smukt. Jeg har også været til møde med NCC og set på deres plan og projekt, og jeg synes, det ser enormt smukt ud.

Så det at nogle partier lider af en eller anden form for kryb over for at møde op til en fremvisning fra NCC, det synes jeg er helt underligt. Vi kan godt deltage og få fremvist forskellige projekter fra nogle projektmagere, som giver sandwich og te og kaffe på skatteborgeres regning, men når det er private firmaer, så er der nogle partier, der får kryb og tør ikke lytte til de private firmaer.

Jeg vil bare sige, jeg har den holdning, at så længe jeg ikke får nogen penge af dem, så vil jeg gerne lytte til dem, og det har jeg så også gjort.

Men som sagt, det er et smukt projekt, og det er meget, meget flot, og København har brug for det. Problemet er bare, og det er det, jeg er kommet til erkendelse af i aften, det er ikke det rigtige sted, det skal placeres. Det er simpelt hen, det et helt kulturhistorisk område, Christianshavn, der er alt for mange sammenpressede bygninger, tæt bebygget i området plus det store problem, som vi ikke har løst endnu, og som området skriger efter, nemlig løsning af de trafikale problemer til og fra området. Dette vil netop heller ikke løse de trafikale problemer, tværtimod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Når man taler om, at det bliver turistattraktion ja, så kommer der igen mere trafik til og fra området. Så så længe vi ikke har løst det problem, så kan man heller ikke sige ja til det her, og det er stadig smukt.

Hvorfor prøver man ikke at bruge Ørestaden til at eksperimentere med sådan noget? Der er rige muligheder, der er rigelig plads, kom med det, prøv med sådan noget, hvorfor skal man altid prøve at presse det hele sammen og udelukke, at københavnernes ikke har gode udsigter ud til havnen. Det kan godt være, det er pænt engang imellem at gøre et forsøg, men altså hele området langs havnen er efterhånden blevet tilbygget, sådan så man næsten som borger ikke kan se ned til vandet.

Så ligesom Jesper Schou skrev tilbage til os, at han følte, at det er meget positivt det her, at han er blevet påvirket positivt, han var negativ i starten, der må jeg sige, jeg har været positiv, jeg har været negativ, og så har jeg været positiv, men nu er jeg officielt negativ desværre.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jamen så er det da godt, der kommer en afklaring i aften.

Klaus Bondam (B): Tak for det, fru formand. Jeg vil starte mit indlæg i aften med at læse et over 300 år gammelt citat fra Morgenposten:

”Vore Forfædre boede i små bitte Huse, så lave, at en Mand kunne nå til Gavlen. Vi se endnu nogle Huse af dette Mønster på Christianshavn, men ligesom vore Tiders Nødvendigheder have forøget sig og Moderne steget, så løber også vore Huse i Vejret, høje som Tårne knejse de, splinternye Huse, den ene Klynge Værelser opstabled oven på den anden. Her springer seks familier hinanden på Hovedet, hver for sig hjælper ærligt til at berøve hinanden sin smule sunde Luft. Kort sagt, mangfoldige Ubehageligheder er en Følge af denne latterlige Mode. Ønskeligt var derfor, at man i disse byggesyge Tider ville give Husene sin middelmådige størrelse.”

Citat slut fra Morgenposten 1787.

Jeg tillader mig at bringe citatet frem, fordi det viser, og det er ikke for at håne nogen, men det viser, hvor snæversynede vi nogle gange render rundt og er. Forfatterne, som jo for længst er gået op i støv, udviser en afsky ved tidens mode i byggeriet. Det er det selv samme byggeri, som vi københavnere i dag render rundt og bryster os af at være typisk København. Det bringer en lille smule sent et perspektiv ind i debatten.

Personligt føler jeg, at Egeraats huse ville være en gave til fremtidens København og til københavnernes. For mig signalerer de den kreativitet, den kvalitet og innovation, som København skal kendetegnes ved, og som skal styrke den vækst og udvikling, som er medvirkende til, at København og hovedstadsregionen bliver et videnscentrum, det er der, vores fremtid ligger.

Men jeg er ikke døv, jeg har hørt og jeg har noteret mig den modstand, der har været, ikke mindst fra Foreningen mod Fejlplacerede Huse og mange borgere på Christianshavn.

I sandhedens navn skal man dog også huske på, at der har været mange positive stemmer for projektet i denne debat.

Når alt kommer til alt, og dagen i dag er slut, så er det måske meget godt, at det her ikke bliver til noget, modstanden har været for stor, det ville aldrig være blevet et lykkeligt ægteskab mellem Egeraats høje huse og Christianshavn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Men lad mig lige slå helt fast, bygget på Krøyers Plads det bliver der, og jeg kan kun i dag håbe på, at det bliver et smukt og spektakulært byggeri, som christianshavnerne forhåbentlig vil tage til sig. De penge, som det i givet fald ville koste at købe grunden tilbage, hvis Københavns Kommune skulle købe den tilbage, der må jeg ærligt og oprigtigt talt indrømme, at jeg kan pege på en lang række andre områder, skoler, plejehjem osv. osv., hvor jeg hellere ville bruge de penge.

Jeg håber, at alle de aktivister, der har sagt noget i denne sag, fortsat vil være aktive medspillere i vores bys udvikling. Debatten har været skrap, og den har været skarp, men den har også været god.

Jeg håber på Det Radikale Venstres vegne, at I og vi alle vil medvirke til en åben og langsigtet dialog om, hvad vi skal bruge Christiansholm Papir-grunden til, når den bliver ledig om 10-12 år. Skal der være en svømmehal? Gerne, hvis man spørger os.

Som sundhedsborgmester Inger Marie Bruun-Vierø gjorde opmærksom på, så er det ikke en enig radikal gruppe, der stemmer i dag. Vi er 4 medlemmer, som stemmer for projektet. Men det er også helt o.k., at vi ikke er enige; sådan er demokratiet også nogle gange.

Jette Bergenholz Bautrup (A): Vi er jo ikke topstyrede i Socialdemokratiet, vi stemmer også frit i dag, så derfor er det så på egne vegne, jeg taler.

Jeg vil sige, vi elsker vor by, og vi ønsker også en høj kvalitet, ligesom Søren Pind gør det, men vi ønsker ikke højhuse af den karat netop på så unikt et sted som Christianshavn ud ved havnefronten. Jeg har personlig aldrig brudt mig om de høje huse ud til havnefronten.

Krøyers Plads er jo et unikt sted, man kan bygge, men man skal ikke bygge huse, som skæmmer, og det gør de altså de huse, som NCC ønsker.

Det er et spændende byggeri, det kan vi være enige om, og i ellefte time kommer man så fra NCC og siger, at nu kan vi tage noget af højden. Jamen i al den tid, processen har været, i al den tid borgerne har ønsket at få en samtale med NCC, har ønsket, at politikerne skulle ind og lave noget, der sagde man jo nej, arkitekten vil ikke flytte en streg ude ved det byggeri, men så kan man pludselig i ellefte time.

Jeg synes, man skulle holde sig inden for den højde, som står i kommuneplanen, og det er netop den højde, jeg synes, vi skal bygge inden for voldene.

Jeg ønsker ikke som Ben Haddou, tror jeg, det var, og jeg tror også, at det var Dansk Folkeparti, at så vil man pludselig have det over i Ørestaden. Fri os for det tårnhøje helvedeovre i Ørestaden. Skal man bygge netop dette byggeri, så skal det være et sted ude ved vandet, det skal være i mindre format, men jeg kan ikke se de kanaler, der er i Ørestaden, at det byggeri overhovedet skulle passe ind der, det kan jeg overhovedet ikke se.

Så taler man om, at nu er det snart kommunevalg, og det er så derfor, at der er nogle, der går imod det her byggeri. Jeg går også imod det, men det er ikke noget med stemmefiskeri, det er noget med respekt for de 14.000 mennesker, som har givet deres underskrift på, at de ikke ønsker dette byggeri. Men det er også en respekt for de 600 mennesker, som seriøst har sat sig ned og givet indsigelse, så kan vi ikke bare med et pennestrøg sige, nu tager vi lidt af højden, og så går det nok, det har vi også set med andet byggeri.

Jeg synes, vi skal have respekt for hinanden, jeg har respekt for dem, der stemmer for, jeg har også meget stor respekt for dem, der stemmer imod, og derfor synes jeg, vi skulle sætte os ned, finde ud af nogle bygninger, som passer ind i netop den gamle bydel på Christianshavn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Monica Thon (B): Nu er Ole Hentzen desværre gået, for ellers ville jeg godt lige have rettet ham omkring busterminalen, han skal jo ikke glæde sig for tidligt, vi har besluttet os for at rive den ned, men der er ikke nogen, der har besluttet, at den ikke skulle opføres igen.

Så har vi problemet omkring for og imod og stemmer, og hvem der gør indsigelser og hvad. Jeg kan da huske, at Berlingereren havde en undersøgelse, hvor man mere eller mindre kom til at stå lige, men der var faktisk en hovedvægt af læsere, der var positivt stemt over for projektet. Det er jo sådan, at det er dem, der er imod, der er mest aktive, det ved vi jo godt, så engang imellem skal man også lytte til sig selv.

Det har jeg gjort i denne sag, og nu vil jeg gerne opsummere, hvad det er, vi siger nej til, hvis vi siger nej, fordi det er jo ikke nødvendigvis det, der sker.

Vi siger nej til en bebyggelsesprocent på 140, det giver et dejligt friareal, det giver også et stort friareal, at bygningerne er så høje, som de er, og så får vi et friareal, hvor der er offentlig adgang til alle arealerne. Det er meget sjældent, og det er en fin ting et sted, hvor man gerne vil blive ved med at bruge havnefronten.

Vi siger måske nej til et projekt, som ved sin placering udfordrer de gængse forventninger til en bolig, de plejer ikke at se sådan ud. Jeg synes, det er et spændende projekt, og jeg synes, at de tårne, som ville gå op i vores skyline, ville være et fantastisk fint symbol på det århundrede, vi går ind i nu. Vi er ved at bygge en by nede i Ørestaden til 50.000 mennesker, vi går ind i boligens århundrede i København. Jeg synes, det kunne være flot, at også vores tid kom med de tilskud til skylinen i København, og jeg synes, det ville være et meget passende tilskud, at det nu var boliger, der blev bygget. Ellers er det jo kirken, staten og alle de andre, der har lavet spir og tårne. Det her det skulle være boligernes.

Vi siger måske også nej til en turistattraktion, som ville sætte København på et verdenskort, hvor vi gerne ville være. Og så skal man jo ikke glemme, at bygningen ville skjule kriminalforsorgen, og os der bor ovre på den anden side ville jo synes, at det var skønt, at vi ikke kunne se den mere.

Alt i alt synes jeg, vi siger nej til et projekt, som er spændende, og jeg håber da, at vi stadig væk kan nå at stemme det hjem.

Annette Engel (V): Jeg tror, at Borgerrepræsentationen i aften har en historisk chance for at kvaje sig noget så eftertrykkeligt. Vi siger i aften muligvis nej til noget, som er meget unikt, og som er noget helt anderledes byggeri, end vi ellers har.

Men for ikke så længe siden så fjernede vi faktisk Oslofærgen med at sejle gennem havnen. Det vil sige, der hvor vi placerer de her huse, er der jo ikke andre end dem, som bor ovre i pakhusene på den anden side, der har glæde af.

Vi skulle have lyttet, fra den første gang der overhovedet kom en meddelelse om, at dette var fejlplaceret, tænkt os om og lagt det ude i Nordhavnen.

Vi har også lige fået at vide f.eks., at København aldrig har været mere populær, når det gælder krydstogtskibe. Ved at placere dem ude i Nordhavnen eller for enden af Langelinie, om det så havde været på en kunstig ø, havde man kunnet pejle efter København uden noget søkort, de havde simpelt hen stået der som statuer, som de står uden for New York.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Jeg synes, det er synd, at man med ganske få stemmer i aften stemmer noget ned, samtidig med at vi overser den demokratiske proces, der ligger i, at der har været så mange protester mod, at det ligger der.

Jeg er meget betænkelig ved at lægge et byggeri i København på et sted, hvor der er en klausul på, at man ikke må bygge så højt, for når Københavns Kommune ligesom nu bryder den tradition, så kan alle jo gøre det.

Men jeg synes samtidig også, det er synd, at man ikke allerede fra starten tog konklusionen af alle de protester, der var og sagde, det skal bare ikke ligge der, vi skal have de bygninger, men de skal ikke ligge der.

Nu skal jeg ærligt indrømme, at når vi stemmer i aften, så er der gruppedisciplin i Venstre, så derfor vil jeg stemme for. Jeg vil stemme for, at husene er unikke, men de ligger forkert, og det vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg stadig væk synes. Men jeg synes alligevel, at det er synd for København, at vi ikke får husene enten nede i Ørestaden eller også ude ved Langelinie med indsejling til København, hvor der trods alt nu kommer næsten en million mennesker forbi om sommeren i krydstogtskibe. Tænk, hvor det ville være flot at pejle efter.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Kim Christensen (A): Nu har hr. Klaus Bondam læst højt for forsamlingen af en ældre avisartikel. Jeg vil tillade mig at læse lidt højt af et forsøg, en skitse til et læserindlæg, som venlige folk har tilsendt mig. De starter sådan:

Har Borgerrepræsentationen i København en kollektiv hukommelse? Spørgsmålet er relevant i forbindelse med, at Borgerrepræsentationen nu den 17. skal klargøre sin politiske stilling til opførelsen af de hollandske huse på Christianshavn. Tænk på, hvem det er, der kritiserer projektet, og ikke mindst hvad disse velmenende kredse tidligere har spændt ben for.

Mediedækningen i presse og tv har været stor, og de hollandske huse har fået alle de gode kræfter på banen. Med fingeren klart nedad, tusinder af underskrifter og mange forskellige politiske tilkendegivelser fra Borgerrepræsentationen, det har gjort, at den 17. bliver en spændende dag, op eller ned med de hollandske huse.

Bygningskulturelt Råd, der er en paraplyorganisation for by- og bygningsbevaring i Danmark, valgte ikke at gå ud med en udtalelse om projektet. I stedet indbød man til et lukket diskussionsmøde. Jeg fik heller ikke invitationen, kan jeg lige sige. Under ledelse af billedhugger, professor Bjørn Nørgaard med bl.a. borgmester Søren Pind og de mange organisationer og foreninger, der var imod projektet. Mødet blev godt med kloge bemærkninger for og imod bebyggelsen og med klare politiske synspunkter om de kvaliteter, byen har, og som alle kredse ønsker at udvikle videre.

Der, hvor vandene blev delte, var, om de hollandske huse kunne videreudvikle en københavnerstemning eller ville ruinere byens særpræg.

For mig – og det er altså læserbrevsskriveren her, der siger det – for mig som arkitekt var det en bizar oplevelse at lytte til modstandernes velsmurte argumenter. Jeg følte det som at være sat i en tidslomme, hvor der intet var sket de sidste 30-40 år. Her stod de samme personer fra de samme pressionsgrupper fra min ungdom, mennesker, der aldrig selv var kommet med hverken visioner, drømme eller nye, originale muligheder, og alle talte med store ord til de inviterede politikere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Som et helligt mantra med spidsfindige synspunkter kom de velmenende repræsentanter for alle vi anonyme, ofrene med eksempler på Borgerrepræsentationens manglende klarsyn og igen og igen med sangen om den manglende planlægning.

Det er beundringsværdigt, at disse ældre svædragere stadig væk tror, at almindelige mennesker ikke for længst har gennemskuet, at planlægning ikke kan skabe spændende arkitektur.

Jeg håber, skriver læserbrevsskribenten, at nogle i BR har en historisk hukommelse og kan huske, hvad disse kredse har afstedkommet af småligheder igennem tiden, når de skal træffe deres valg den 17. Husker, at det var opråbet om den manglende planlægning, der for 15 år siden fik miljøminister Chr. Christensen til at stoppe den stort anlagte bydel i Nordhavnen, tegnet af Jørn Utzon, efter at Borgerrepræsentationen havde godkendt dette fantastiske projekt.

Manglende helhedsplanlægning og misundelsen over, at en verdenskendt dansk arkitekt kunne få lov til at bygge så meget nyt, fik både Akademirådet, Arkitektforeningen og hovedstadspresen på banen.

Kære borgerrepræsentant! Tænk på, hvor meget skade disse gode viljer har påført København, og stem ja til de hollandske huse. Lad jer ikke påvirke af sangen fra de gode viljer og denne aldrig slumrende mistænksomhed i pressen over for Borgerrepræsentationen. Hold fast i de hollandske huse og tro på en original ide, sig stop for småligheden, tro på den sunde fornuft og vær med til at skabe nyt, selv om arkitekten ikke er dansk. Tænk også på Jørn Utzon og den danske smålighed, der satte stop for noget visionært på grund af en manglende helhedsplan for havnen.

Jeg kunne så tilføje, at man også kan tænke på, at Jørn Utzon blev jaget ud af Sydney og Australien på grund af sin arkitektur. Jeg kan ikke bare mig lidt for følelsen af, at det måske er lidt det samme, vi har her i forhold til en hollandsk arkitekt, som måske tilfældigvis kommer til at træde ind over nogle grænseområder.

Man kunne også tænke på Amaliehaven, som blev besluttet med meget få stemmer her i Borgerrepræsentationen, og som vi vel i dag ikke forestiller os skal fjernes.

Der har været mange bemærkninger fra de andre ærede talere, jeg vil tage Sven Milthers fra SF som udtryk for dem alle. De høje huse kan ikke ligge i den historiske bebyggelse. For mig må jeg sige, at det virker lidt som »Not in my backyard«-politik, for at sige det ligeud.

Monica nævnte for et øjeblik siden en af Københavns formentlig grimme bygninger, nemlig Kriminalforsorgen, der er placeret i det område. Den arkitektur, der i øvrigt er placeret i det område, er vel ikke kendt for det mest fremragende. Jeg må sige, at hvis man nu gerne vil skjule noget, så kunne disse huse måske have skjult dette byggeri, men det kan vi vende tilbage til på næste punkt.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Når nu forsamlingen fik del i dette læserbrev, som næsten fik en karakter af at være et anonymt læserbrev, så synes jeg, at forsamlingen også skal vide, hvem det er, der har skrevet det, jeg har også fået det tilsendt. Det er en arkitekt selvfølgelig, Jens Kirkegaard, som har sin gang i Skov- og Naturstyrelsen og elsker at arbejde med bevaring af gamle huse, ældre bydele, men som selvfølgelig blev meget glad for det her princip, men alt andet, som manden arbejder med, er altså bevaring og konservering af det, som netop vi andre sætter

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

pris på, Middelalderbyen, Den Gamle By, det historiske ved København. Altså derfor har han lov til at have en anden mening, men det skal ikke ligesom stå, som om han er fuldstændig ukendt, det er Jens Kirkegaard.

Borgmester Winnie Berndtson: Jeg synes ikke, der er nogen grund til i aften at betvivle hinandens motiver. Det her har for mange borgerrepræsentanter været en lang proces, og for nogle har det også været en svær beslutning at nå dertil, hvor man er i aften, så jeg synes ikke, der er nogen grund til at betvivle hinandens motiver.

For en gangs skyld har jeg oplevet en Borgerrepræsentation, der i den grad har sat sig ind i tingene, der i den grad har lyttet, der i den grad har været åbne over for debatterne, ja selv helt ind i min egen gruppe har vi haft gode debatter og gode forelæggelser af dette projekt, og der er ikke nogen bekymring hos os i forhold til, at vi ikke endte med at blive enige i Den Socialdemokratiske Gruppe.

Jeg vil sige, jeg er fuldstændig enig med borgmester Søren Pind. Jeg synes, arkitekten her har lavet et fantastisk byggeri, og det glæder mig, at borgmester Søren Pind fremhæver det med farverne, for det synes jeg er fuldstændig rigtigt set. Det er de flotteste nytegnede københavnerhuse, jeg nogen sinde har set skabt til vores by. Men det er ikke Christianshavnerhuse, og derfor skal de ikke ligge der.

Jeg vil i dag opfordre borgmester Søren Pind til at stå i spidsen for det projekt, der skal gøre, at husene kan blive opført i København på et andet sted. Det er o.k., at store drenge græder, så når Søren Pind har tørret tårerne, så synes jeg, at det kunne være flot, hvis vores borgmester for bygge- og teknikområdet her i byen gik i spidsen for de mange borgerrepræsentanter, som ønsker husene i København, men som ikke ønsker den placering, de har fået.

Når jeg ser på indsigelserne, lytter til indsigelserne, så mener jeg, det er en fejl at sige, at de går på højden, nej, de går på placeringen, og det synes jeg, man skal lytte efter. Så jeg vil opfordre borgmester Søren Pind til at stå i spidsen for det arbejde, der skal gøre, at husene bliver bygget i København, bare et andet sted.

Borgmester Søren Pind: Det er jo blevet moderne, at store drenge græder, men man skal huske på, at det først er overstået, når den tykke dame har sunget. Det kan man også komme til at græde over, vil jeg dog sige, en gang imellem. Det gjorde jeg faktisk i går, da jeg var inde og se »Julius Cæsar« i Det Kongelige Teater. Jeg kan glæde Ole Hentzen og Den Konservative Gruppe med, at det var i det gode, gamle operahus, ikke det nymodens ovre på Holmen. (*Ole Hentzen:* Det er vi meget glade for).

Jeg vil egentlig godt takke for en saglig og sober debat. Jeg synes egentlig, at Borgerrepræsentationens debatter om disse ting plejer at være forfærdelige, hvis jeg skal være helt ærlig, men jeg synes faktisk, dette har været en sober debat. Det der med at sidde og gisne om hinandens motiver synes jeg, vi skal lade være med i aften, det kan være lige meget.

Men hr. Sven Milthers rejste en ting, som jeg synes bør bemærkes, og jeg synes, det er godt, at det er SF, der selv rejser sagen, nemlig hvad sker der i stedet? Jeg tror egentlig, vi alle sammen arbejder med det her i vores daglige virke som politikere, at vi ofte oplever, at det bedste bliver det godes værste fjende, at der er et eller andet ideal, som bliver vist frem for os, og vi sidder med et konkret projekt. Selvfølgelig kan man prøve på at stræbe efter det, der er allerbedst, der er bare ikke nogen, der vil lave det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Det jeg egentlig er ked af denne gang, det er, at jeg tror faktisk, vi har fået det bedste, og det vi vil få i stedet for, for der er altså en bygherre, der har betalt 100 mio. kr. for denne grund, det vil være ringere, og det er jeg, for nu at sige det ærligt, ærgerlig over.

Borgmester Inger Marie Bruun-Vierø var inde på de mange anbefalinger, som embedsværket var kommet med igennem tiden og de mange fejlvedtagelser, som også er sket i denne sal, og selvfølgelig er der det, for politik handler også om at fejle.

Jeg synes, man må nævne også nogle af de ting, som burde have været bygget, f.eks. Utzons svømmehal, som i dag kunne have stået, hvor Søpavillonen står og er en skamstøtte over manglende politisk beslutningskraft, som gjorde, at Jørn Utzon i dag ikke har et byggeri af nævneværdig karakter i København.

For mig er jeg nødt til at sige, at når nogle så siger, at der er nogle, der har lagt op til, at der skulle klippes noget af toppen, og der skulle ændres et komma i denne plan, hvad også nogle har bebrejdet os, at vi ikke ville, så må jeg sige, at jeg har og vil konstant insistere på, at dette er et unikt projekt, og jeg kan ikke stemme for nogen ændringer. Det vil jeg bare sige både til Karin Storgaard og til andre, som har nævnt det. Det er noget, NCC har meldt ud med, det er ikke en debat, jeg har været en del af.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig en lille smule over, at til den lokalplan, som har muliggjort et af de grimme huse langs havnefronten, og det har ikke noget med Socialdemokraterne at gøre, det er A-Pressens hus, jeg taler om, var der nul indsigelser, nul indsigelser, og en sag som denne her kaster 14.000 underskrifter af sig. Jeg synes måske, det hører med i billedet, at der også har været en kæmpediskussion blandt læserne af Berlingske Tidende, hvor langt størstedelen tilsluttede sig.

Men jeg må også sige, at jeg også er blevet for gammel til at gå rundt og gisne om folks motiver til at deltage i den form for underskriftsindsamling, for jeg har efterhånden oplevet nogle. Jeg synes, det er fair nok, at folk deltager i denne proces, men jeg vil også altid insistere på min ret til at være uenig, og jeg synes, operahuset er et levende bevis på efter et enormt ubehageligt borgermøde ude i Meldahls Smedie, hvor 600 mennesker virkelig optrådte som noget, jeg ikke har oplevet hverken før eller senere i Københavns Borgerrepræsentation, at der turde vi alligevel godt træffe en efter min opfattelse rigtig beslutning.

Når det bliver nævnt, at Venstre ikke var til stede på et møde om det her, det officielle lokalplansmøde, så vil jeg sige, at for mit eget vedkommende har jeg deltaget i flere møder efterfølgende netop for at råde bod på, at jeg ikke kunne komme den pågældende aften. Jeg har deltaget i et møde i det lokale medborgerhus, Indre By, og jeg har deltaget i et møde også indkaldt blandt arkitekter omkring det her specifikke møde.

Det, som egentlig overraskede mig lidt, var, at interessen blandt fagfolk var stor. – Jeg skal bede om at måtte tage noget taletid fra næste runde. Jeg tror, der var 14 mennesker til det der møde, jeg var til i medborgerhuset, så hvis min deltagelse var så vigtig, så var der måske dukket lidt flere op, vil jeg sige.

Lad os nu se, jeg har hørt borgmester Winnie Berndtsons opfordring. Jeg er bare nødt til at sige, at man kan ikke altid få det hele på den kvarte tid til den halve pris. Der er en gang imellem nogen ting, som bare ikke kan flyttes. Det er min opfattelse for nærværende, at sådan er det med dette projekt.

Det er også min opfattelse, at vi nu går ind i en periode, hvor vi allerede nu mærker de rykninger omkring den 15. november, som vil gøre, at en diskussion om noget sådant ville være

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

fuldstændig umulig. Men på den anden side af valget, hvem ved, det ved vi ikke noget om. Jeg kan garantere Winnie Berndtson, at jeg vil i hvert fald være at finde ved den front, hvor man prøver på ikke over det hele, og ikke noget med at skabe præcedens for nye højhusbyggerier og alt muligt andet, for jeg synes også, vi skal bevare det, som er kostbart og vigtigt i den historiske by.

Men sådan nogle enkeltprojekter, sådan noget unika, vil jeg meget gerne arbejde for at sikre også andre steder i København.

Sven Milthers (F): Jeg vil godt tilslutte mig Søren Pinds ord om, at det er en sober debat, og det er vigtigt ikke at tillægge hinanden motiver, det er vigtigt ikke at diskutere den del af det sådan med lidt antydninger om det ene og det andet.

Derfor er jeg altså også nødt til at sige, at når Kim Christensen siger til mig, at SF's holdning minder om den, der på godt dansk hedder: ikke i min egen baghave – så er det forkert, så er det det ene eksempel, der var undtagelsen, der bekræfter reglen i denne debat. Det er ikke det, der ligger bag.

Vi anerkender projektet, vi anerkender byggeriet, jeg anerkender proportioner i forhold til en havnefront, men vi finder, at det i forhold til den samlede by, og det var det, Winnie Berndtson også var inde på, er det det forkerte sted. Det er ikke vores private baghaver, det er den samlede byudvikling, det er den samlede respekt for de historiske miljøer i København. Det er de hensyn, vi synes bliver trådt under fode ved dette projekt. Det er derfor, vi ikke kan støtte projektet, som det ligger her.

Men jeg forstår også, at Søren Pind gerne vil gå med i en aktion for at få det lavet andetsteds efter valget ... (*Afbrydelse*). Du skal ikke hænges op på det nu – undskyld, Søren Pind skal selvfølgelig ikke hænges op på det nu her, men Søren Pind har respekt for projektet, finder det også enestående, og jeg kan forestille mig adskillige steder ved havnefronten, hvor det vil have en meget flot effekt at placere dette byggeri. Men det skal ikke være midt i Middelalderbyen. Det er ikke det, vi skal stemme om nu, det er jeg ganske enig i, men det hører med i diskussionen, for det er derved, den bliver sober, og den bliver holdt sober.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): 3. runde.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jeg respekterer også, at borgmester Søren Pind helst vil vente til den 16. november eller den 1. januar, jeg ved det ikke, med at tage det op igen, og så håber jeg, at han tilgiver, hvis der er andre, der i mellemtiden arbejder for, at projektet bliver placeret i København, også selv om det ikke er med borgmester Søren Pind i spidsen.

Så vil jeg bare sige til diskussionen omkring muligheden for at bygge højt inden i den historiske bykerne eller i Indre By, der vil jeg bare opfordre borgmester Søren Pind til at komme med de forslag i den kommuneplanlægning, vi er i gang med, for hvis der skal brydes med det princip, vi har, omkring hvordan vi bygger i Indre By og Middelalderbyen, så synes jeg, det er her, vi skal gøre det, og så er det her, vi skal signalere over for københavnerne, at vi bryder det princip, fordi så er der en ærlig chance for at være med til som københavner at diskutere, om det er det, man har lyst til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Jeg synes ikke, det er rimeligt at vedtage en kommuneplan, der fastholder det princip, vi har nu, for så i næste valgperiode at komme rendende med kommuneplantillæg, hvor man alligevel gerne vil bygge højere.

Så hvis man i Venstre påtænker at udpege områder i Indre By, hvor man gerne vil bygge højere, så stil forslagene i forbindelse med kommuneplanlægningen, så har vi mulighed for at diskutere det.

(Kort bemærkning).

Borgmester Søren Pind: Altså jeg har godt hørt om det socialdemokratiske forslag om, at vi skal fjerne de der højdegrænser. Jeg er nødt til at sige, at det er faktisk ikke mit ærinde, jeg synes, højderne og højdebegrænsningerne er vigtige, men der må da være en mellemting mellem at sige, at de skal væk, og at vi fuldstændig rigtigt, lige meget om så Jørgen Utzon lige pludselig blev 65 år yngre og tegnede verdens bedste projekt, at vi så skulle sige nej til det, fordi det er for højt.

Derfor synes jeg egentlig også, denne proces har været ganske god, fordi offentligheden har fået lov. Altså man kan i hvert fald ikke påstå, at offentligheden ikke har fået indsigt i dette projekt. Vi har gjort os enorm umage for at lave det bedste materiale, bygge- og teknikforvaltningen nogen sinde har lavet til offentlig brug. Der er rigtig mange mennesker, der har deltaget i debatten, der er mange, der har brugt hjemmesider. På den baggrund vil jeg gerne sige, at jeg synes egentlig ikke, der er noget at komme efter. Altså folk ved godt, hvad de stemmer efter.

Nej, jeg vil bare sige, at jeg ikke vil stemme for, at vi generelt skal fjerne højdebegrænsningerne, det vil jeg ikke, og det er heller ikke min holdning. Jeg synes bare, at der her er tale om et exceptionelt godt og specielt projekt. Det har vi nu taget en offentlig debat om, det er der blandede holdninger til uden at forudskikke afstemningsresultatet, og det synes jeg egentlig er godt nok.

Det her er ikke dårligt for folkestyret, det er det ikke, det er faktisk godt for folkestyret. At jeg desværre tror, at afstemningen bliver synd for København, er så en helt anden sag.

Overborgmesteren (Lars Engberg): Kim Christensen – har ikke så lang tid.

Kim Christensen (A): Jeg skal selvfølgelig beklage, hvis hr. Sven Milthers har opfattet det som et brud på debatkulturen her, at mine bemærkninger om: ikke i min baghave skulle være møntet på noget af den kritik, der har været rejst.

Men jeg må dog sige, at når vi lige taler om denne placering lige præcis på dette sted, så er det jo da rigtigt nok, hvis man kigger på linjerne på kortet, at det er inden for bymuren, men man må dog sige, at det byggeri, der i øvrigt er i området, vel næppe kan betegnes som noget af det gamle, karakteristiske københavnske byggeri. Det var det, jeg sådan set bare prøvede at antyde til den argumentation.

Så vil jeg så tage fat i den anden del af diskussionen, nemlig må man ikke bygge enkelte steder i denne by noget højere end det, der er forudsat, nemlig 15 m. Det er der lagt op til en diskussion af. Jeg kan godt forstå, at man har den holdning, og jeg er helt enig i den holdning, at der ikke generelt skal bygges højt i København. Jeg kan godt tilslutte mig det, der blev besluttet, dengang jeg var 3 år gammel, at bygningshøjden i byen skal være 15 meter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Men jeg må også sige, at et eller andet sted så kan vi jo ikke alle sammen være forpligtet af beslutninger fra 1959, et eller andet sted må man kunne tage nogle diskussioner om at lave unika rundt omkring i byen også af en vis højde. Det er egentlig det, denne her diskussion har handlet om.

Jeg mener ikke, at dette er en diskussion om, at vi nu kan finde andre placeringer af et unikt byggeri. Den diskussion er taget nu, og det kan åbenbart ikke placeres andre steder dette byggeri, og så må vi tage den diskussion og den debat, der har været om andre ting. Men forslaget her er det, der skal diskuteres og det, der skal stemmes om, og det er det i sidste ende handler om, om vi kan få det opført på den plads. Kan vi ikke det, jamen så må andre byer jo se, om de kan bruge det.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi skal stemme om Krøyers Plads. Jeg skal gøre opmærksom på, at det, vi stemmer om, er indstillingen, som den foreligger, og som den fremgår af teksten på dagsordenen, selv om Økonomiudvalget har anbefalet at forkaste indstillingen, men det er indstillingen i den trykte dagsorden, vi stemmer om.

Indstillingen blev forkastet med 28 stemmer imod 23.

For stemte: A med undtagelse af 4 medlemmer (Jakob Hougaard, Winnie Berndtson, Jette Bergenholz Bautrup og Thor Buch Grønlykke), B med undtagelse af 1 medlem (Inger Marie Bruun-Vierø) og V.

Imod stemte: 4 medlemmer af A (Jakob Hougaard, Winnie Berndtson, Jette Bergenholz Bautrup og Thor Buch Grønlykke), 1 medlem af B (Inger Marie Bruun-Vierø), C, F, O, Ø og UP.

Socialistisk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"SF's gruppe håber, at Egeraats projekt kan gennemføres andetsteds ved havnefronten uden for Middelalderbyen og Christianshavn, f.eks. i Nordhavn."

=====

11) BR 184/05. Evaluering af Miljøtrafikugen og den Bilfri Dag 2004

Indstilling om, at evalueringen af Miljøtrafikugen og den Bilfri Dag 2004 godkendes, at effekten af Miljøtrafikugen 2004 og Bilfri Dag 2004 skal måles om 3 år, samt at Borgerrepræsentationen får fremlagt en handlingsplan med forslag til, hvad de gennemførte trafikforsøg i 2004 skal føre til af permanente ændringer.

(Bygge- og Teknikudvalget, Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der er ved udvalgsbehandlingen i denne sag sket nogle ændringer i beslutningsgrundlaget. Det nye beslutningsgrundlag fremgår af den skrivelse, som borgmester Søren Pind og borgmester Winnie Berndtson har skrevet, og som er optrykt på forsiden af indstillingen. Det ændrede beslutningsgrundlag fremgår også af teksten på den trykte dagsorden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Karin Storgaard (O): I skal ikke være nervøse for, at jeg vil læse noget op af alt det her, men det er, fordi jeg har alle papirerne samlet.

Denne miljøtrafikuge er vi jo ikke tilhængere af, og det har vi også givet udtryk for i både Miljø- og Forsyningsudvalget og Bygge- og Teknikudvalget.

Vi synes, at de ting, der har været fremme efter forsøget, man har lavet nogle undersøgelser, viser, at de ting, som man har haft oppe, og som man siger, det er man nødt til at holde en miljøtrafikuge og en bilfri dag for, det er faktisk taget ikke nødvendigt efter vores opfattelse.

Bare for at tage et eksempel: ude på Østerbro, hvor man har, nu er det så tredje år, man vil lægge op til, at man kører videre med det forsøg, som man også har gjort de andre år. Hvad kommer der ud af alle de forsøg, vi laver, der kommer altså ikke ret meget ud af det, fordi der sker jo ikke noget fremtidig, man kører nogenlunde de samme forsøg år efter år i de 3 år, som forsøget skulle vare. Vi synes ikke, der er noget formål med at give så mange penge til, at vi kører videre med det.

Vi synes så samtidig, nu kan jeg ikke huske, om det er med i det næste med vurderingen. Det er det ikke, vel? (Overborgmesteren (*Lars Engberg*): Vurderingen er med i denne). Jamen jeg synes, man har jo også lavet denne vurdering af miljøtrafikugen, og der vil vi fra Dansk Folkepartis side sige, at vi ikke synes, den er videre repræsentativ. Vi synes også, at det er underligt at se, når vi går ind på tabellerne, hvor få der har været interesseret i det.

Altså hvis vi ser på tabel 17, jeg er nødt til at nævne tabellerne, fordi ellers er det umuligt at tage stilling til det, men hvor man har spurgt folk, om de har deltaget i en eller flere aktiviteter i løbet af ugen, så er der 77 pct., der siger nej.

Hvis man spørger, om man har brugt andre transportformer i hverdagen, end du plejer, så er der 97 pct., der siger nej. Der er et par stykker til, der er værd at lægge mærke til, og det er f.eks.: "Deltog du i aktiviteterne i Indre By på den bilfri dag?", og det var jo der, det var koncentreret om. Der er der 99 pct., der siger nej.

Altså der er et eller andet galt, hvis man mener, at det er hensigtsmæssigt at fortsætte med de her aktiviteter og bruge omkring 4 mio. på det år efter år.

Jeg synes også, det er interessant at sammenligne med udlandet, hvor man jo simpelt hen ikke, så vidt jeg har kunnet se af de ting, der er kommet frem her, nogen steder har spærret af på samme måde, som vi har.

Så Dansk Folkeparti kan, som det også fremgår af indstillingen og afstemningerne, ikke gå ind for dette. Vi mener, at vi skal holde op med at have denne aktivitet og bruge pengene til nogle andre ting.

Ole Hentzen (C): Jeg behøver ikke gentage det meste af, hvad Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti har sagt. De Konservative er også inderligt imod, at man bliver ved med det her pjat og bruger penge på det.

Så derfor skal jeg genfremsætte det forslag, som blev fremsat i Bygge- og Teknikudvalget, nemlig at de 3,8 mio. kr. til miljøtrafikugen i 2005 og bilfri dag 2005 i stedet søges anvendt til sikring af skoleveje. Det står på side 5 i indstillingen, hvis formanden ikke skulle være klar over det.

Konservative genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

”At de 3,8 mio. kr. til Miljøtrafikugen 2005 og Bilfri Dag 2005 i stedet søges anvendt til sikring af skoleveje.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 28 stemmer imod 19. 4 undlod.

Før stemte: B, C, V og UP.

Imod stemte: A, F og Ø.

Følgende undlod at stemme: O.

1. at blev godkendt uden afstemning.

2. at blev godkendt med 28 stemmer imod 18. 5 undlod.

Før stemte: A, F og Ø.

Imod stemte: C, O, V og UP.

Følgende undlod at stemme: B.

3. at blev godkendt med 28 stemmer imod 18. 5 undlod.

Før stemte: A, F og Ø.

Imod stemte: C, O, V og UP.

Følgende undlod at stemme: B.

Indstillingen – som anbefalet af Bygge- og Teknikudvalget, Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget – var hermed godkendt.

=====

12) BR 183/05. Forslag til handlingsplan for Miljøtrafikugen og Bilfri Dage 2005

Indstilling om, at Miljøtrafikugen 2005 afholdes i uge 38 efter den handlingsplan, der er beskrevet i denne indstilling, at der afholdes 3 Bilfri Dage fra den 22. september til den 24. september 2005 såfremt perspektivet er en permanent trafikal fredeliggørelse af dele af Indre By, at der på baggrund af Miljø og Forsyningsudvalgets og Bygge- og Teknikudvalgets behandling af denne indstilling indledes drøftelser med interessenter om tilrettelæggelsen af Miljøtrafikugen og Bilfri Dage 2005, at Miljøtrafikugen 2005 gennemføres inden for en samlet ramme på 4,1 mio. kr., at mindreforbruget vedrørende Miljøtrafikugen 2004 på ca. 750.000 kr. søges overført til Vej & Parks driftplan for 2005 m.h.p. at beløbet anvendes til Miljøtrafikugen og Bilfri Dage 2005, at 600.000 kr. finansieres af Økonomiforvaltningen på bevilling Økonomiforvaltningen drift, funktion 06.5-11 administration, samt at restbeløbet på ca. 2,8 mio. kr. vil blive søgt finansieret ved overførsel af eventuelt øvrigt mindreforbrug i 2004, idet det forudsættes, at Miljø- og Forsyningsforvaltningen og Bygge- og Teknikforvaltningen herved hver især dækker halvdelen af restbeløbet.

(Bygge- og Teknikudvalget, Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget)

1. at blev godkendt med 29 stemmer imod 17. 5 undlod.

Før stemte: A, F og Ø.

Imod stemte: C, O, V og UP.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Følgende undlod at stemme: B.**2. at blev godkendt med 29 stemmer imod 17. 5 undlod.****For stemte: A, F og Ø.****Imod stemte: C, O, V og UP.****Følgende undlod at stemme: B.****3. – 7. at blev godkendt med 29 stemmer imod 18. 5 undlod.****For stemte: A, F og Ø.****Imod stemte: C, O, V og UP.****Følgende undlod at stemme: B.****Indstillingen – som anbefalet af Bygge- og Teknikudvalget, Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget – var hermed godkendt****Det bemærkes, at den oprindelige indstillings 3. at, som var et alternativ til 2. at, bortfaldt i forbindelse med udvalgsbehandlingen, idet udvalgene anbefalede indstillingens 2. at.****Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:****”Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at det er spild af penge at bruge 3,8 mio. kr. på en Miljøtrafikuge med Bilfri Dag. Derimod bør der over året være arrangementer, der har til formål at mindske trafikken i København; alternativt benytte beløbet til varige forbedringer f. eks. sikring af skoleveje mm.”****13) BR 160/05. Stibro mellem Havnestad og Havneholmen****Indstilling om, at projekt "Stibro mellem Havnestad og Havneholmen" udbydes i totalentreprise med tildelingskriteriet 'laveste pris', samt at sagen vil blive forelagt Bygge- og Teknikudvalget og Borgerrepræsentationen igen, såfremt licitationsresultatet overstiger budgetrammen på 39 mio. kr.****Det bemærkes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Bygge- og Teknikudvalgets ramme som besluttet af Borgerrepræsentationen.****(Bygge- og Teknikudvalget)****Ole Hentzen (C):** Dette er jo, kan man sige, næste skridt i føljetonen vedrørende dem, der nu ønskede at afprøve, om det var muligt at få spærret resten af havnen af ved en bro, altså over til Holmen, og hvor Borgerrepræsentationen besluttede, at det ville man ikke have. Det er gamle beslutninger, der sådan set nu når frem til deres endegyldige mål, og derfor skal vi videre for at opfølge den beslutning, som Borgerrepræsentationen har truffet én gang, nemlig at man vil trafikbetjene de to anlæg, altså forbindelserne, parkeringsanlægget, nede ved Skuespilhuset og Holmen med en tunnel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Til den brug er der nu fremlagt noget, man kalder et afstemningstema i punkt 16 ... (Afbrydelse). Undskyld, hr. formand, jeg trækker mig. Jeg er ganske enig i den anden sag, nr. 160/05.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

14) BR 159/05. Projekt for revitalisering af Sønder Boulevard

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 20,7 mio. kr. på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg) til etablering af projektet som beskrevet i denne indstilling og tilhørende bilag, at der til finansiering af projektet overføres 20,7 mio. kr. af midlerne afsat til Handlingsplan for trafikafvikling i København 2000-2005 (konto 2.22.3, vejanlæg) til Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg), samt at der til dækning af øgede driftsudgifter gives Vej & Park et rammeløft fra budget 2006 på 285.000 kr. (konto 2.11.1 vejvedligeholdelse)

Beslutningen om en revitalisering af Sønder Boulevard – og de dermed forbundne merudgifter til drift, som projektet medfører – er en konsekvens af en beslutning i forbindelse med vedtagelsen af budget 2000.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

15) BR 191/05. Busslusen på Holmen

Indstilling om, at der etableres en mekanisk bussluse på Danneskiold Samsøes Allé som beskrevet i nærværende indstilling, samt at der gives en anlægsbevilling på 500.000 kr. på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg) til etableringen, udformet som en udgiftsbevilling på 1 mio. kr. og en indtægtsbevilling på 500.000 kr. (ekskl. moms) svarende til Grundejerforeningen Holmen's økonomiske bidrag.

Det forudsættes, at Bygge- og Teknikudvalget anviser dækning for de forventede øgede driftsomkostninger indenfor udvalgets egen ramme. Der henvises til vedlagte notat.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

16) BR 193/05. Operaanlæggene

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen igangsætter udarbejdelse af kravspecifikationer og forberedelse af et udbud til parkeringsanlæg med plads til 200-500 biler på Elværksgrunden i Borgergade, at der gives en anlægsbevilling på 2,5 mio. kr. finansieret ved en tilægsbevilling til Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3 Vejanlæg) til udarbejdelse af krav-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

specifikationer og gennemførelse af udbud for parkeringsanlægget i Borgergade, at Bygge- og Teknikforvaltningen skal arbejde videre med operaforligets havneforbindelse i form af en højklasset tunnel, og som konsekvens heraf, at der gives en anlægsbevilling på 6 mio. kr. til forberedelse af projektering og udbud for en højklasset tunnel, finansieret ved en tillægsbevilling til Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3 Vejanlæg).

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Ole Hentzen, vi trækker et par minutter fra taletiden.

Ole Hentzen (C): Ja, onskaben har altid floreret i det parti. Lad mig prøve på at starte op endnu en gang. Det kan umuligt blive lige så godt som første gang, men jeg vil da prøve igen.

Broen er blevet forkastet af denne forsamling, idet ulemperne er for store, man spærrer altså Inderhavnen, det kan ikke opfylde det betjeningsformål, som Borgerrepræsentationen i sin tid sagde, så derfor er vi tilbage ved det udgangspunkt, som et meget stort og markant flertal i Borgerrepræsentationen vedtog dengang, at der skal bygges en højklasset tunnel, der forbinder Holmen med resten af Sjælland.

Det har så udmøntet sig i dette lille stykke papir, som har et Økonomiforvaltningen, Borgerrepræsentationens Sekretariat, afstemningstema i punkt 16. Der er nu 3 ”at’er”. De 2 første ”at’er” har jeg som fint nok, fordi det er sådan set en opfyldelse af det, som var det oprindelige underskrevne forlig vedrørende de to skuespilhuse, operaanlægget og parkeringsanlæggene i de to placeringer.

Dernæst så er der et 3. ”at”, som vakler på kanten af det, som jeg vil kalde forligsbrud. For Borgerrepræsentationen vedtog sådan set, at der skulle være denne højklassede forbindelse, men at vi først skulle afprøve, om det var muligt at løse problemet via en bro. Nu har man så afklaret det, og så skriver økonomiforvaltningen jo meget sødt og smukt et 3. ”at”, hvori der står, at Bygge- og Teknikudvalget iværksætter, at der udarbejdes et forslag til finansiering af en højklasset tunnel i samarbejde med økonomiforvaltningen og teknikforvaltningen.

Så langt, så godt, det er alle enige om. Men så står der gud døde mig en fortsættelse:

”Inden der træffes politisk beslutning om, at bygge- og teknikforvaltningen skal arbejde videre med en højklasset tunnel som havneforbindelse.”

Det forstår jeg ikke en lyd af. Det er jo direkte i modstrid med, hvad der står før. De må ikke arbejde med noget som helst, og det er efter min bedste overbevisning forligsbrud. Det er heller ikke i overensstemmelse med det, der rent faktisk er vedtaget i denne Borgerrepræsentation, nemlig at hvis det ikke var muligt at trafikbetjene via denne bro, som skulle være overdækket og jeg ved ikke hvad, med en estimeret omkostning på maks. 80 mio. kr., ja, så ville der komme en ekstraomkostning, når nu Borgerrepræsentationen skulle have gennemført denne tunnel, som man dengang estimerede til mellem 200 og 250 mio. kr. Der er ikke nogen diskrepans i beløbene i dag, det er differencen, vi sidder og snakker om, der er ikke sket noget videre.

Men jeg mener faktisk, at man skal stoppe denne vedtagelse efter det, jeg læste op først, og så strege den sidste sætning. Altså det 3. ”at” kommer til at lyde:

”Bygge- og Teknikudvalget iværksætter, at der udarbejdes et forslag til finansiering af en højklasset tunnel i samarbejde med økonomiforvaltningen og bygge- og teknikforvaltningen.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

I det ligger der jo, at så skal der bringes en sag frem, men man kan ikke bringe en sag frem, hvis de ikke må arbejde videre med den. Det er gaskak, det kan kun være skrevet af nogle, der ikke ved, hvad det er, de taler om, og som i hvert fald slet ikke har været tæt på den tekst og de forhandlinger, der lå til grund for hele det komplicerede budgetforligsaftale, som der var vedrørende alle de kulturelle anlæg.

Så forslaget er: Den slettes. Jeg ved ikke, om formanden fandt ud af det, men ellers kan han få mit eksemplar.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal bare lige sige omkring proceduren her, at det er sådan set forkert at nævne økonomiforvaltningen og Borgerrepræsentationens Sekretariat i denne forbindelse, idet de 3 ”at’er”, som jo er omdelt som notat på pladserne, er ren afskrift efter en beslutning truffet af Økonomiudvalget. Derfor er det ikke økonomiforvaltningen, men det er det politiske udvalg, Økonomiudvalget, der har besluttet nøjagtigt disse sætninger. Det er det rent formelle svar til Ole Hentzen.

Det mere indholdsmæssige er, at 3. ”at” naturligvis skal forstås på den måde, at der sådan projekteringsmæssigt, fagligt, ikke arbejdes videre med projektet, før der er fundet en finansiering af det. Det er faktisk i smuk overensstemmelse med præcis det forlig, som også Ole Hentzen nævnte flere gange, og hvor der står, at der skal findes en finansiering af forbindelsen over havnen til Holmen, som er neutral i forhold til kommunekassen. Nu er det frit efter erindrungen, at jeg citerer forliget. Derfor er det relevant nok at sige, at bygge- og teknikforvaltningen skal arbejde med finansieringen, og derefter, når den er fundet, så skal man selvfølgelig gå i gang med at arbejde projektmæssigt med en tunnel.

Borgmester **Søren Pind**: Overborgmesteren har selvfølgelig formelt ret i, at det er Økonomiudvalgets beslutning, men så kunne overborgmesteren måske fortælle, hvem der har lavet indstillingen til Økonomiudvalget.

Bortset fra det så vil jeg sige til debatten som sådan, at jeg er fuldstændig enig i Ole Hentzens øvrige fremstilling, og jeg er fuldstændig enig i det ændringsforslag, der er stillet, og Venstre agter at stemme for det.

Jens Johansen (F): Nu handler sagen, som man kan se af dagsordenen, om operaanlæggene, og jeg har lidt vanskeligt ved at se, hvad Elværksgrunden i Borgergade har med operaanlæggene at gøre.

Vi ønsker i SF, at der gennemføres delt afstemning på de 3 ”at’er”, det er vist en gentagelse af, hvad der er blevet stemt om i Bygge- og Teknikudvalget. Fordi efter min opfattelse og den aftale, vi er en del af omkring anlæg af parkeringspladser og Operaen, så er Elværksgrunden ikke en del af operaanlæggene, så den skal selvfølgelig ud.

Så vil jeg sige, at når vi kommer til at skulle stemme om ændringsforslaget, som er stillet af Ole Hentzen, så er jeg fuldstændig enig med Ole Hentzen i, at det er der taget stilling til, der er taget politisk stilling til, at der skal laves en højklasset tunnel som havneforbindelse, så det behøver vi ikke at gentage, den beslutning behøver vi ikke at gentage. Derfor kan vi godt støtte De Konservatives ændringsforslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Mikkel Warming (Ø): Det er jo en interessant enig debat. For det første i og med at jeg er meget enig med Jens Johansen i, at selvfølgelig skal der stemmes om det her mærkelige parkeringsanlæg på Elværksgrunden, som man har proppet ind i indstillingen om, hvilken type forbindelse, der skal være mellem Kvæsthusbroen og Dokøen, og hvis nogen skulle være i tvivl, stemmer vi også imod.

Så ellers bare sige, nu må man jo ikke citere fra økonomiudvalgsmøder, men bare konstatere, at jeg i hvert fald selv gav udtryk for en noget undren over, at økonomiforvaltningen indstillede, at der ikke skulle tages politisk beslutning omkring den tunnel, før der lå et finansieringsgrundlag, fordi man kan vel ikke arbejde med det finansieringsgrundlag, før man tager politisk beslutning om, at man vil have tunnelen.

Det er jo den diskussion, der har været meget længe, og i Enhedslisten har vi faktisk haft det sådan, at vi synes, en bro kunne have været spændende arkitektonisk som et vartegn for havnen.

Den konkurrence, der har været gennemført, har overbevist om, at den gik bare ikke, det var ikke muligt, og så er alternativet den tunnel, og derfor stemte vi ligesom resten af Bygge- og Teknikudvalget for, at tunnelmodellen skulle gennemføres.

Ja, for at gøre en lang historie kort, vi er meget enige i det konservative ændringsforslag og agter at stemme for det.

Winnie Larsen-Jensen (A): Jeg synes, Jens Johansens erindring øjensynlig er lidt hullet. Elværksgrunden og parkeringsanlægget dér har hele tiden været en del af den samlede pakke og de aftaler, som vi har indgået.

Jeg vil også sige til Ole Hentzen, en højklasset forbindelse det var jo netop bevidst, at det var derfor, der stod "en højklasset forbindelse", for at vi skulle undersøge muligheden for, om broen kunne lade sig gøre eller ikke lade sig gøre. Den diskussion har vi taget.

Det gælder også Jens Johansen. Det er lige præcis derfor, at det blev formuleret, som det gjorde, så det er ikke noget nyt, der blev opfundet i denne sammenhæng. Det er gammelt stof, som vi har diskuteret, og det synes jeg ikke, man skal løbe fra.

Problemet i denne sammenhæng er jo, at det koster en fantastisk masse penge, og hvis vi træffer denne beslutning, så skal det også være en beslutning, som vi i givet fald kan realisere økonomisk set. Altså vi kan sagtens gå ud og holde store flotte taler og lege valgkamp, men vi er også nødt til at være realistiske, at de her penge skal findes.

Som situationen ser ud på nuværende tidspunkt, ligger der jo ikke nogen løse ubrugte penge hverken i bygge- og teknikforvaltningen eller andre forvaltninger, som gør, at det her kan blive realistisk.

Derfor er det selvfølgelig meget flot at sige det rigtige og det flotte og det ideale, men der er da en god grund til at sikre, at projektet kan finansieres, for ellers er det bare en markeringsdiskussion, en markeringsafstemning, som gør, at så bliver det bare ikke til noget.

Så det er da realistisk at gå i gang med at finde pengene og anskueliggøre, at det her kan finansieres på en eller anden måde, for ellers som sagt, så er det ikke andet end skåltaler og hurra.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Jens Johansen (F): Jeg beklager at skulle korrigere Winnie Larsen-Jensen, det må være Winnie Larsen-Jensens hukommelse, der er hullet, jeg ved ikke hullet som hvad, en si.

Den aftale, som SF har indgået bl.a. med Socialdemokratiet, det tror jeg, andre socialdemokrater, også socialdemokrater, som ikke er til stede her, vil kunne bekræfte, omfatter et parkeringsanlæg under skuespilhuset, men ikke et parkeringsanlæg på Elværksgrunden i Borgergade.

Det var da også helt klart, at da vi indgik den, var det SF's opfattelse, at der skulle laves en tunnelforbindelse, ikke en broforbindelse. Ja, dengang sagde vi sågar, at hvis Socialdemokratiet havde brug for et flertal for tunnelforbindelsen, så måtte man opgive parkeringsanlægget i Borgergade.

Vi ved i SF, hvad det er for nogle aftaler, vi har indgået. Vi har ikke indgået nogen aftale om at lave parkering på den gamle Elværksgrund.

Ole Hentzen (C): Det skal bare være to korte bemærkninger til Socialdemokratiets ordfører i denne sag.

Jeg tror ikke, at Winnie Larsen-Jensen skal forfølge det spor, hun ligesom er kommet ud af i relation til, hvad har SF skrevet under på og ikke skrevet under på. Vi andre kan godt huske, hvad det var, SF fik lov til at lade være med at skrive under på. Det er nok lidt af et vildspor at komme ud i.

Det andet, jeg vil sige til Winnie Larsen-Jensen, at der var en overborgmester, han hed altså Kramer Mikkelsen, der på byens vegne over for staten faktisk skrev under på, at byen garanterede, at den ville arbejde for at skabe trafikforbindelser mellem disse anlæg. Der skulle laves en forbindelse mellem disse anlæg, det har overborgmesteren med denne forsamlings godkendelse efterfølgende ligesom accepteret er vores grundlag.

Så derfor klinger det lidt hult, at Socialdemokratiets repræsentant nu prøver at rende skrigende bort fra, hvad en tidligere overborgmester har lovet staten at opfylde. Det var såmænd ikke engang den borgerlige regering, så det kan man egentlig ikke skyde nogen i, det var faktisk nogle andre røde sataner, der var ved magten dengang.

Så det var kun et spørgsmål om at leve op til det, man har lovet, og som denne forsamling også har lovet ved et flertal, og selvfølgelig skal man det. Det håber jeg da også, at den nuværende overborgmester, selv om han har en kortere funktionsperiode end den anden havde, han også vil forsøge at leve op til det, som altså embedet som byens overborgmester ligesom har skrevet under på.

Mikkel Warming (Ø): Altså hele aftalekomplekset omkring skuespilhuset på Kvæsthusbroen, Operaen på Holmen og ikke mindst forbindelserne imellem de to steder er vel en hyldest eller et eksempel på den tidligere overborgmesters, som vel stadig hedder Kramer Mikkelsen, evne til at få noget, der ser meget, meget bredt ud, til at hænge sammen. For det var jo et sammensurium af delaftaler, således at jeg tror, samtlige partier nåede at skrive under på mindst én, og en hel gruppe skrev under på dem alle sammen.

Enhedslisten ved jeg jo positivt, jeg var selv med i forhandlingerne, er faktisk med i hvert fald i en af delaftalerne, som handler om skuespilhuset, men ikke med i parkeringsdelen og ikke med i operadelen. SF er med i nogle flere, men er så stået af på parkeringen på Elværksgrunden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Så altså hvis det er med den på, og at hvis man har skrevet under på én ting, så har man skrevet under på det hele, så er vi nogle, der faktisk vil påberåbe os en hel del vetoret i forhold til det, I andre har lavet omkring Holmen og Operaen og Kvæsthusbroen, og det gør vi altså ikke, fordi det har vi ikke skrevet under på. Men vi har skrevet under på en del af dem eller en.

Den anden ting, som undrer mig i den socialdemokratiske argumentation, for det er jo rigtigt, at da man vedtog lokalplanen for Operaen på Holmen, vedtog man, et flertal mod Enhedslistens stemmer, mod Enhedslistens stemmer, at der skulle være tale om en tunnel, der var forbindelsen. Vi, som jeg forklarede i tidligere indlæg, mente faktisk, at en bro kunne være en mulighed, som skulle undersøges, det kunne være flot, det kunne være muligt. Det spor har vi som de eneste forfulgt i virkeligheden, indtil økonomien begyndte at gå op for Socialdemokraterne. Så var der pludselig to, der forfulgte det spor.

Det, der så sker, er jo, at den konkurrence viser, at det bliver noget skidt, så siger vi det diplomatisk, det man får over, skidt for gennemsejlingen af havnen, muligheden for at komme ud med skibe og også skidt arkitektonisk. Derfor vælger vi, da forvaltningen beder os til aller sidst, tag nu stilling, hvad er det, vi skal arbejde videre med, er det en bro, eller er det en tunnel, så siger vi tunnel ligesom alle andre partier i Bygge- og Teknikudvalget.

Derfor er mit spørgsmål til Socialdemokraterne i virkeligheden nu: Løber I baglæns fra det? Er den indstilling, I nu forsvarer, i virkeligheden ikke udtryk for, at I ikke ønsker, at der skal træffes en principbeslutning om, at det er en tunnel, vi satser på, og at broaspektet om jeg så må sige skal holdes åbent i modsætning til broen, der vil være lukket?

Winnie Larsen-Jensen (A): Det, jeg fæstner mig ved, er en gammel aftale fra 31. maj 2001, som så vidt jeg kan se adskillige af talerne, ikke SF, har skrevet under på. Der står:

”Der gennemføres et udbud af et underjordisk parkeringsanlæg ved Kvæsthusbroen/Sankt Annæ Plads på 500 parkeringspladser samt et udbud af et andet parkeringsanlæg i konstruktion på 200 parkeringspladser.”

Det er korrekt, det er ikke nævnt, at det blev Elværksgrunden, det hedder "et andet parkeringsanlæg".

"Formålet med udbuddet" – og det er så det, jeg hæfter mig ved i denne sammenhæng – "er at sikre, at parkeringsfaciliteterne og forbindelsen over havnen finansieres f.eks. ved en BOT-løsning."

Og det er der, jeg synes, det er væsentligt at holde fast i, at vi kan godt beslutte det korrekte og det rigtige, vi skal bare gøre os fuldstændig klart, at så er der ingen, det er nul finansiering på nuværende tidspunkt, det er op ad bakke.

Derfor er det vel ikke så ringe endda at gå ud og fastholde, at vi skal have en BOT-løsning eller noget et eller andet, hvor vi får en supplerende finansiering af denne her højklasseyede forbindelse til Operaen.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 3. runde.

Jens Johansen (F): Jeg er da glad for at kunne konstatere, at den socialdemokratiske ordfører nu har anerkendt, efter at have læst i bilagene, at det ikke er min hukommelse, men hen-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

des der er hullet som en si, og at SF ikke har skrevet under på nogen aftale om at etablere et andet parkeringsanlæg, nemlig det på Elværksgrunden.

Det fremgår så også af den aftale, vi har skrevet under på, at den skal sælges som en del af finansieringen.

Vi sagde, og der vil jeg sige, det har ikke noget at gøre med at genopfriske hukommelse, men det er blot for at opdatere den socialdemokratiske ordfører på, hvad vi på daværende tidspunkt sagde til den daværende overborgmester, således at det ikke går helt i glemmebogen hos Socialdemokratiet.

”Vi er nu glade for at kunne konstatere, at Socialdemokraterne har indset, at det her bliver der ikke penge til ved de parkeringsanlæg at få anlagt den tunnel. Det vil sige, vi skal altså nok til at gribe til lommerne for at få lavet den tunnelforbindelse.”

For os der var det dengang i 2001 en betingelse, at det andet parkeringsanlæg, det på Elværksgrunden, bliver opgivet for, at vi ville gå med til at finde en finansiering af Københavns Kommunes økonomi til at få lavet den tunnelforbindelse.

Det vil jeg blot sige nu, således at Socialdemokraterne helt er klar over, hvad det var, og hvordan stængerne stod, dengang vi i 2001 underskrev forskellige delaftaler stort set os alle sammen, og vist nogle få af os, ikke SF, alle aftalerne.

Men hvis Socialdemokraterne så vil finde penge i kassen til at få lavet den her højklasse-tunnel, som et flertal vil have, så må vi altså til at opgive det andet parkeringsanlæg, fordi det var i 2001 vores krav. Det er det stadig væk.

Konservative stillede følgende ændringsforslag til 3. at:

”Sidste sætning med ordlyden ”inden der træffes politisk beslutning om, at Bygge- og Teknikforvaltningen skal arbejde videre med en højklasset tunnel som havneforbindelse” udgår.”

1. og 2. at blev godkendt med 37 stemmer imod 14.

For stemte: A, B, C, O, V og UP.

Imod stemte: F og Ø.

Konservatives ændringsforslag til 3. at blev vedtaget med 36 stemmer imod 15.

For stemte: B, C, F, O, V, Ø og UP.

Imod stemte: A.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt med 45 stemmer imod 0. 5 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, V og UP.

Følgende undlod at stemme: Ø.

=====

17) BR 157/05. Københavns Kommunes Affaldsplan 2008

Indstilling om, at forslag til Affaldsplan 2008 med tilhørende ændringer godkendes som Københavns Kommunes affaldsplan for perioden 2005-2008.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Det konkrete forslag i indstillingens side 9 vedr. Affaldsplanens afsnit 2.3.3. om grænseoverskridende transport medtages ikke i Affaldsplanen.

Det bemærkes, at eventuelle udgifter i forlængelse af gennemførelse af forslaget til Affaldsplan 2008 skal holdes indenfor for Miljø- og Forsyningsudvalgets rammer.

Konkrete initiativer som berører kommunens øvrige forvaltninger iværksættes efter høring af forvaltningerne.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg er ikke gået herop for at sige specielt meget, for hvis man skal begynde at tale om affaldsplanen, så har man rigtig, rigtig meget, man kan fortælle og sige om, hvordan den er.

Men jeg vil godt henlede Borgerrepræsentationens opmærksomhed på den vedtagelse, som vi har haft i Miljø- og Forsyningsudvalget omkring affaldsplanen. Den er vedtaget med den tilføjelse, at vi skal se flere initiativer for at se, om vi kan komme nærmere og opfylde de nationale mål for den nationale affaldsindsamling. Det er simpelt hen, fordi – og det vil jeg godt gøre opmærksom på med det, jeg siger nu – at den affaldsplan, som vi har liggende foran os, den lever ikke op til de nationale målsætninger for affaldsindsamling, og det synes jeg sådan set er rimelig alvorligt. Det synes jeg, vi skal være klar over, når vi stemmer om den, fordi det kan jo godt betyde, at vi får den tilbage i hovedet igen med en besked om, gå lige hjem og lav det her om inde fra Miljøministeriet.

Derfor så er det også med halvlunken glæde, at Enhedslisten stemmer for eller sender denne affaldsplan videre i dag, fordi det er lidt sørgeligt, at vi ikke har kunnet lave en affaldsplan, hvor vi kan opfylde det nationale indsamlingsmål.

Men det håber jeg da, vi når i løbet af de 4 år, som affaldsplanen varer, at vi når at finde på nogle gode ting og måske også får sat nogle ressourcer af til, at det kan lade sig gøre.

Borgmester Winnie Berndtson: Det jeg vil bare sige, det er, at jeg er enig med Rikke Fog i, det er vi sådan set alle sammen, og et eller andet sted kunne man jo håbe, at man fik den tilbage i hovedet og sagt, det er ikke godt nok, når man nationalt opsætter nogle mål, så er det sådan set meningen, man som kommune skal leve op til dem, færdig basta.

Vi har også i hvert fald en enkelt gang oplevet, at hvis vi ikke selv havde gjort noget, så ville vi have været pålagt det, nemlig med den nye papirordning ude i villaerne, at hvis ikke vi selv gjorde et eller andet for at øge vores papirindsamling, så ville vi have fået et påbud fra Miljøstyrelsen om at gøre det.

Når jeg synes, at den affaldsplan, der ligger, er i orden, så er det, fordi den for en gangs skyld er meget konkret inden for hver af de enkelte målsætninger, hvad skal der gøres i den kommende periode, og den er, kan man sige, realistisk på den måde, at den også tør sige, at hvis det er det her, vi gør i den kommende periode, så kan vi ikke være sikre på at nå det inden for alle områder, vi kan faktisk være sikre på, at vi ikke når det inden for nogen af områderne. Det har vi så kunnet forholde os til.

Så vil jeg sige, at ud over det, som Rikke Fog-Møller nævner omkring, at der skal kigges på, hvordan vi kan nå de nationale mål, fordi vi bliver hele tiden klogere også på, hvordan vi indsamler, så er der også besluttet, at ved den første evaluering efter det første år, så vil man også kigge på, hvordan man kan forbedre incitamentsstrukturen i forhold til, at det rent faktisk

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

kan betale sig at frasortere, at det ikke kun er den grønne tanke og den store lidenskab for affaldssortering, der gør, at københavnere sorterer, men at man rent faktisk også kan få nogle økonomiske incitamenter. Det kunne være, at det hænger ganske godt sammen med, at man også kan nå de nationale mål, at man også har nogle økonomiske incitamenter.

Indstillingen – som anbefalet af Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

18) BR 175/05. Procedure for behandling af klager over Borgerrådsgiveren

Indstilling om, at klager over Borgerrådsgiveren som institution eller personligt altid skal forelægges Borgerrepræsentationen med en indstilling fra Borgerrådsgiverudvalget vedrørende besvarelsen, medmindre udvalget vurderer, at klagen er åbenbart grundløs.
(Borgerrådsgiverudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Borgerrådsgiverudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

19) BR 174/05. Fornyet dispensation til Borgerrådsgiverens uafhængige forankring

Indstilling om, at ansøge Indenrigs- og Sundhedsministeriet om fornyet dispensation i henhold til lov om kommunernes styrelse § 65c, stk. 2, så den indsatte midlertidige bestemmelse om Borgerrådsgiverens uafhængige forankring, jf. § 26 i kommunens styrelsesvedtægt, kan videreføres uden ændringer i perioden fra 1. januar 2006 til 31. december 2009.
(Borgerrådsgiverudvalget) (1. behandling)

Indstillingen blev oversendt til 2. behandling i Borgerrepræsentationen torsdag den 28. april 2005.

=====

20) BR 176/05. Statusrapport: Københavns Kommunes integrationsindsats i 2004

Indstilling om, at der udarbejdes en statusrapport for Københavns Kommunes arbejde med integrationsområdet i 2004, samt at rapporten skal forelægges til politisk behandling inden sommerferien 2005.
(Økonomiudvalget)

Manu Sareen (B): Vi bruger et stigende antal ressourcer på integrationsprojekter i København, og det er sådan, som det er, og det har vi selvfølgelig ikke noget imod hos Det Radikale Venstre.

Men ikke mange ved, om projekterne resulterer i bedre integration. Derfor så byder Det Radikale Venstre denne undersøgelse velkommen, det er der ingen tvivl om. Det betyder ikke,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

at projekterne er dårlige, vi synes faktisk, mange af de projekter om integration er fantastisk gode. Men et af problemerne er, at den viden og erfaring, de genererer, i mange tilfælde desværre går tabt, fordi det hverken bliver koordineret eller nyttegjort på tværs af forvaltningerne.

Når vi så gerne vil undersøge det sociologisk, så mener vi, at det er utrolig vigtigt også at kigge på det økonomiske. Derfor vil vi gerne opfordre til, at man ser nærmere på den økonomiske del også, altså hvor mange penge bruger vi på integrationen, hvad bruger vi egentlig pengene til, hvor mange får gavn af integrationen og de penge, vi bruger på det samme forhåbentlig.

Derfor mener vi, at den økonomiske del er meget, meget væsentligt at tage med, og derfor så byder vi selvfølgelig også denne rapport velkommen, ingen tvivl om det.

For virkeligheden er, at vi i dag ikke rigtig ved, hvem og hvor mange der får gavn af integrationsindsatsen. Det kunne jo godt være, at man fandt ud af, at der bliver brugt for lidt penge, det kunne også godt være, at man finder ud af, at der er brugt for mange penge. Men i dag er virkeligheden sådan, at vi ved det ikke.

Derfor så byder Det Radikale Venstre denne rapport velkommen.

Mogens Lønborg (C): Jamen jeg skal sige, at jeg er glad for de bemærkninger, Manu Sareen kom med her, og er glad for at det blev præciseret, at den økonomiske side skal med. Når vi nu får et projektoplæg her ultimo maj, tror jeg, det er, så skal vi sørge for, at både det sociologiske perspektiv, men altså også relateret til, jamen hvor mange penge har vi brugt på de her forskellige ting, det er utrolig vigtigt.

Så jeg er meget glad for den præcisering, som Det Radikale Venstre er kommet med her.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Det tror jeg, vi alle sammen er enige om, og det har vi jo diskuteret flere gange i Integrationsudvalget, at det er vigtigt at finde ud af, hvad vi får for pengene.

Når jeg går herop, så er det, fordi jeg har også hørt Manu Sareen udtale i pressen, at det at vi nu mister godt 70 mio. kr. i integrationsindtægter, er Det Radikale Venstre ikke så kede af, fordi det er så en god anledning til at ryste posen og se, hvad vi får for pengene, om man måske godt kan spare nogle af de her integrationsindtægter bort.

Det er selvfølgelig også fint nok, men så synes jeg bare, at Manu Sareen skylder at fortælle forsamlingen bare et par projekter som med fordel kan spares væk, om det er etnisk konsulentteam, Rabarberlandet, eller hvem det nu er, vi snakker om, vi kan spare væk, og som er overflødige. Fordi det synes jeg dog, man skylder at fortælle forsamlingen, når man kommer med sådan nogle udmeldinger.

Men jeg synes samtidig selvfølgelig, at det er vigtigt, at vi får set på det her, vi får set på effekten, som også Mogens Lønborg har været inde på, det tror jeg, vi alle er enige om. I Integrationsudvalget har vi jo efterspurgt ressourcer til det her, og jeg kan ikke lade være med at nævne, at jeg i dag har sendt et brev til Økonomiudvalget om, at der nu er slået stillinger op i økonomiforvaltningen, som skal sikre en sammenhængende og helhedsorienteret integrationsindsats og lave strategi på det. Og at jeg i det brev, jeg har sendt i dag har beklaget mig over, at vi i Integrationsudvalget ikke har hørt noget om, at man nu styrker integrationsindsatsen på denne måde hverken jeg som formand eller udvalgsmedlemmerne eller nogen af de andre for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

valtninger, som arbejder med integration. Det vil jeg blot opfordre til, at når der nu er ressourcer til at styrke indsatsen, at man så i det mindste inddrager Integrationsudvalget.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg synes også, det er glimrende at undersøge effekter af integrationsindsatsen, og hvor mange penge vi bruger på det.

Men jeg vi dog ligesom hælde så meget malurt i glasset at sige, vi får altså nok ikke nogen belysning, hvor man kan se tingene i et temmelig klart skær, fordi meget af det her handler om, hvad er definitionen på integrationsprojekter. Er det nogle, som meget smalt er rettet mod etniske minoriteter, jamen så kan man diskutere i virkeligheden, hvis det er meget smalt rettet mod etniske minoriteter, forbedrer deres muligheder og det ene og det andet, om det er integration, eller om det ikke er en særlig indsats socialt, videnskæssigt, eller hvad det kan være.

Fordi langt det meste integration foregår jo integreret i daginstitutioner eller skoler eller sportsklubber osv., og projekter og midler anvendt i den forbindelse er det umuligt at separere, hvad er integrationsdelen af det, og hvad er et eller andet, som er ikkeintegration af det.

Så man kan let få formuleret nogle store projekter omkring de her undersøgelser, hvor man må sige om resultatet, at det nok ikke bliver særlig klart. Det man nok skal prøve at vurdere, det er, om det er værd at bruge penge på det her eller sagt på en anden måde, vi skal altså definere tingene temmelig nøje, før vi sætter nogle undersøgelser i gang.

Carl Christian Ebbesen (O): Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti ikke har syntes, at vi får noget konstruktivt og positivt ud af at lave den her statusrapport. Det gør vi ikke, fordi det meget hurtigt går hen og bliver en skolemesterrapport, hvor man går ud og spørger de forskellige: Har I nu husket at ansætte nok indvandrere, og er der nu ansat indvandrere i overensstemmelse med befolkningssammensætningen i København.

Sådan en statusrapport handler jo i bund og grund overhovedet ikke om det, den burde handle om, nemlig om integration, hvordan får vi de her indvandrere til at blive en del af det københavnske liv, en del af det at bo i Danmark, det handler den overhovedet ikke om. Det er heller ikke hensigten med at lave sådan en statusrapport, hensigten er, at det er danskerne, det er os, der bare skal skubbe danskerne bag i køen og så ansætte nogle flere indvandrere, og så kører det hele, som det skal.

Hvis ikke man gør det, så skriver man en rapport, hvor man er meget kritisk, altså hvor man giver udtryk for, at det er også for ringe, at man ikke har ansat de her mennesker stort set uanset kvalifikationer eller noget som helst andet.

Jeg er af den opfattelse, at vi ikke med det nuværende flertal er i stand til at kunne nå skridtet ud over dette punkt, og det er årsagen til, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til, at der udarbejdes en ny rapport.

Borgmester Martin Geertsen: Vi støtter varmt og helt en udarbejdelse af en statusrapport, fordi vi kan finde ud af, hvor mange penge bruger vi, og på hvilke projekter bruger vi pengene, men i og for sig også af en anden årsag, som borgmester Per Bregengaard sådan set var inde på. Jeg ved ikke, om vi nødvendigvis har den samme tilgangsvinkel, borgmester Per Bregengaard og jeg, men jeg synes sådan set, det kunne være rart at starte en debat med udgangspunkt i sådan en statusrapport om, hvordan definerer vi egentlig integrationsindsats.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Jeg tror, Per Bregengaard og jeg har en vidt forskellig opfattelse af, hvad en integrationsindsats er, men så lad os dog finde ud af, hvori de forskelle består. Fordi man kan faktisk, hvis man, man behøver ikke engang være særlig fantasifuld, så kan man udvide integrationsindsats til at omfatte snart sagt alle politiske områder. Det mener jeg faktisk ikke er en speciel sund udvikling, at man tænker integrationsindsats ind i alle politiske beslutninger.

Derfor synes jeg, det kunne være rart med en statusrapport, som gør op, dels hvad forstår man ved integrationsindsats i denne sammenhæng, men også at det giver anledning til selv-ransagelse hos politikerne herinde i al almindelighed om, hvor bredt eller hvor snævert definerer vi egentlig begrebet integrationsindsats.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 2. runde.

Manu Sareen (B): Jeg synes simpelt hen, det er dybt uanstændigt at høre borgmester Bo Asmus Kjeldgaard stå heroppe og forvrænge sandheden. Han burde virkelig læse en artikel en gang til og så give mig en undskyldning, fordi det er simpelt hen for langt ude det der. Nu skal jeg fortælle Bo Asmus Kjeldgaard, hvad jeg sagde, én gang til, nu skal du spidse ører.

Jo, der mangler nogle penge, og det, jeg siger, er, at i stedet for at vi maler fanden på væggen og bare skal putte endnu flere penge ned i det samme hul uden at vide, om det virker, det eneste, jeg har sagt, det er, lad os lige prøve at slappe lidt af og gå ind og kigge på, om de penge, vi bruger, har bidraget til integration.

Jeg har også sagt, lad os gå ned og kigge og undersøge det område. Det kunne jo også godt være, som jeg er blevet citeret for, at der manglede penge, men virkeligheden er, lige i øjeblikket er der ikke nogen, der ved det, og det er simpelt hen uanstændigt at høre den forvrængning. Jo det er!

At borgmesteren så oven i købet inddrager min ansættelse i kommunen og siger, det måske skulle lukkes, etnisk konsulentteam, det hører ingen steder hjemme, Bo, det kan du simpelt hen ikke være bekendt.

Mogens Lønborg (C): Jeg vil blot lige præcisere, når jeg nu lige nærlæser teksten her, så er det faktisk i forhold til økonomiudvalgsrådet en lille sproglig ændring i forhold til de ord, som faldt, som jeg egentlig lige synes er vigtig at få markeret.

Her står der, en sociologisk undersøgelse af integrationsindsatsen. Det der blev sagt, og det kan jeg i hvert fald sige med 100 pct.s sikkerhed, for det var mig selv, der sagde det, det var en sociologisk undersøgelse af integrationsprocessen. Pointen er netop, at vi i stedet for, at vi ser det indefra, alle vores indsatser, hvad gør vi, har vi gjort det, som Carl Christian Ebbesen i øvrigt meget rigtigt sagde, den der lidt tjek listen af, om man nu har gjort alle de ting, at vi vender den rundt igen, kigger ud i København, hvor københavnernes lever med hinanden af dansk og udenlandsk etnisk oprindelse og ser, hvordan går det, hvordan har københavnernes det, og så relaterer det tilbage til, hvad er det så, vi har gjort herinde.

Hvis vi ser, at der er nogle ting, der ikke fungerer, jamen så må vi relatere det til de ting, vi har gjort her indefra og se, om vi kan gøre det anderledes. Så det er et forsøg på at komme ud over rampen, komme ud i civilsamfundet og få kigget på processen derude og så relatere det med også Manus Sareens bemærkning omkring økonomien selvfølgelig som et væsentligt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

element. Gør vi de rigtige ting, bruger vi pengene rigtigt, bruger vi for mange, bruger vi for få, de spørgsmål.

Der kan jeg så fuldt ud tilslutte mig, netop når man er i en situation, hvor der pludselig bliver skåret i budgettet, så er der altid en god anledning til at ryste posen og sige, jamen hov det kunne måske også godt være, at vi alligevel kunne bruge pengene på en anden måde, så vi kan kompensere for det, at der i udgangspunktet ikke var så mange penge. Det er en sund tilgang, som jeg kun kan bakke op omkring.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg beklager, hvis Manu Sareen føler, at jeg har inddraget hans ansættelsesforhold i denne sag. Det har jeg ikke. Jeg har nævnt forskellige projekter og institutioner, som ville kunne stå for, hvis vi skal spare et beløb på 70 mio. kr. Det har ikke været specielt møntet på Manu Sareens ansættelse.

Når jeg tager denne sag op, så er det, fordi 70 mio. kr. er rigtig, rigtig mange penge, og jeg har set i pressen, at man siger, jamen lad os da bruge anledningen til at ryste posen. Jamen for mig gerne, det kunne man også have gjort før, jeg synes, vi løbende har en forpligtelse til at bruge de integrationsmidler, vi har mest effektivt.

Derfor er det også vigtigt og rigtigt, at vi får lavet den undersøgelse, som der er lagt op til her, hvor vi får set på effekten af de penge, vi bruger på integrationsindsatsen.

Men jeg vil bare advare imod at tro, og det håber jeg så også, at Manu Sareen vil være med til at sige, og andre vil være med til at sige, at vi kan spare 70 mio. kr., uden at det kommer til at gå ud over indsatsen, for det tror jeg ikke på, vi kan.

Af projekter i øjeblikket har vi omkring 15-20 mio. kr., som jeg har fået det gjort op, og så har vi derudover et stort integrationsarbejde, som foregår på institutioner rundt omkring, men som er integreret i den daglige drift.

Hvis vi skal ud og spare et beløb på 70 mio. kr. på integrationsindsatsen, så synes jeg, at vi alle har en forpligtelse til at sige, at det er en meget, meget alvorlig sag. Efter min mening så er der ikke brug for at neddrosle integrationsindsatsen i København, så er der brug for at styrke den.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 3. runde.

Manu Sareen (B): Jeg har ikke sagt, at den skulle neddrosles, og borgmesteren er selvfølgelig gået fra at sige Manu Sareen har sagt, at posen skal rystes, til man har sagt, at posen skal rystes. Jeg vil bare gerne stadig have et svar på, hvem er det, der har sagt det.

Indstillingen – som anbefalet af Det Rådgivende Integrationsudvalg – blev godkendt med 46

stemmer imod 3.

For stemte: A, B, C, F, V, Ø og UP.

Imod stemte: O.

=====

21) BR 182/05. Godkendelse af aftalefornyelsen pr. 1. april 2005

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen for Københavns Kommunes vedkommende godkender, at forlig af 19. februar 2005 med Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO) om fornyelse af aftaler inden for det kommunale og amtslige område for perioden 1. april 2005 – 31. marts 2008, at færdiggørelse af organisationsforhandlingerne inden for den afsatte "ramme" (de reservede midler) til organisationsforhandlingerne, samt at forlig af 28. februar 2005 med Sundhedskartellet og de tilsluttede organisationer for perioden 1. april 2005 – 31. marts 2008 med samme "ramme" som aftalt med KTO og de hertil hørende organisationer. (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Enhedslisten ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Enhedslisten finder, at overenskomsten ikke giver de offentligt ansatte en reel tryghed, når kommunalreformen træder i kraft den 1. januar 2007."

=====

22) BR 188/05. Medlemskab af KL

Indstilling om at beslutte, at Københavns Kommune melder sig ind i KL med virkning fra 1. oktober 2005 på de vilkår som er beskrevet i indstillingen med tilhørende bilag. (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

23) BR 173/05. Status på brugerpolitik

Indstilling om, at der fortsat skal være fokus på brugerdemokrati, og at brugerdemokratiet skal udbredes yderligere. Det videre arbejde med brugerdemokrati skal udvikles på de enkelte udvalgs områder.

(Økonomiudvalget)

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg vil godt sige, denne sag har haft et noget langstrakt forløb. Efter at SF havde fået vedtaget forslaget om brugerpolitik, så lå det i drømmesøvn i godt et par år, hvorefter det pludselig dukkede op i Demokrati- og Serviceudvalget, efter jeg havde spurgt til det i Økonomiudvalget.

Vi har så fået en masse oversigter over, hvem der har arbejdet med brugerpolitik, hvoraf man kan se, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har været meget aktiv på psykiatriområdet og handicapområdet, indsatsen over for stofafhængige, hvorimod indsatsen i andre forvaltninger er mere svingende.

Når brugerpolitik er vigtig, så er det, fordi det er en vigtig del af demokratiet, at folk har rettigheder, at man har nogle grundlæggende principper, som giver en mulighed for at øve indflydelse på egen situation. Det er vigtigt at trække på de erfaringer, som brugerne har, det gælder både i Brugerforum, men også i det daglige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Jeg skal ikke gøre det her langt, men blot sige, at i den indstilling, vi har i dag, lægges der op til, at arbejdet nu skal fortsætte i de enkelte udvalg. Det er vi enige i, det er her, det skal ske, men vi har også på baggrund af det meget, meget langstrakte forløb en vis skepsis i forhold til fremdriften.

Så jeg skal blot her sige, at vi vil følge udviklingen nøje, og så vil vi se, hvad resultatet af de her forskellige udvalgsbehandlinger bliver, og så vil vi så se, om der er grund til at tage sagen op igen.

Borgmester Winnie Berndtson: Nu er der jo ikke noget galt med en borgmester, der er glad for sit eget arbejde. Det er jo sådan set meget udmærket, at man kommer herop og roser sig selv for det fremragende. Men det skal måske også siges, at det har bestemt ikke været uvilje, men det har da taget et par diskussioner i Demokratiudvalget at finde ud af, hvad den hensigtserklæring handlede om, og hvad SF i virkeligheden ville med den. Da vi så var nået frem til det, så kunne vi ligesom komme videre.

Jeg vil også sige, at jeg synes ad også, at vi på det sidste møde i udvalget var enige om, at den oversigt, man ser i det her materiale over, hvad der bliver lavet i de enkelte forvaltninger, er meget forskelligt gjort op, og derfor kan man nok ikke tage antallet af linjer som udtryk for, hvem der har mest brugerdemokrati.

Indstillingen – som anbefalet af Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling – blev godkendt uden afstemning.

=====

24) BR 189/05. Evaluering af åremålsansættelse

Indstilling om forlængelse af ansættelse på åremålsvilkår for administrerende direktør under Økonomiudvalget Erik Jacobsen.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

25) BR 198/05. Bestyrelsen for Københavns Havn A/S

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen indstiller to medlemmer til Transport- og Energi- ministeren til bestyrelsen for Københavns Havn A/S.

(Økonomiforvaltningen)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der skal som sagt indstilles to personer til Havnens bestyrelse. Hvervet er omfattet af lov om ligestilling, § 14, hvoraf fremgår, at der skal indstilles lige mange mænd og kvinder. Det kan løses på to måder: Enten indstiller valggrupperne en mand henholdsvis en kvinde til bestyrelsen, eller også indstilles en mand og en kvinde fra hver af de to valggrupper. I brevet til ministeren kan det så fremhæves, hvis særlig tungtvæjende grunde taler for en af repræsentanterne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Jeg skal derfor bede om, at man fra valggrupperne indstiller en af hvert køn, og at der afleveres en skriftlig begrundelse, hvis valggruppen har særlige præferencer for, hvem af dem ministeren bør udpege.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene og anmodede om at modtage to navne (ligestillingsalternativ) fra de respektive valggrupper.

=====

26) BR 201/05. Tilrettelæggelse af arbejdsmiljøarbejdet i Københavns Kommune som følge af udfasningen af BST Københavns Kommune

Indstilling om, at BST bevares med sin nuværende kapacitet. Udgiften på 3,5 mio. kr. i 2005 finansieres ved kassetræk og de manglende 7 mio. kr. i 2006 indarbejdes i budgettet. (Økonomiudvalget)

Jakob Hougaard (A): Forkortelsen BST har man kunnet læse i denne indstilling mange steder, og jeg har ikke rigtig fundet ud af, hvad det står for, men det ved jeg jo godt i forvejen, det står jo for Bedriftssundhedstjenesten. Det er jo en tjeneste, som tidligere via loven har udført et meget vigtigt arbejde for københavnske arbejdspladser i forhold til arbejdsmiljøet.

Det har regeringen så nu i sin visdom eller mangel på samme valgt at udfase og erstattet af noget andet, nemlig en særlig rådgivningspligt, som Arbejdstilsynet har mulighed for at pålægge den enkelte arbejdsplads.

Det betyder jo så, at dette arbejde grundlæggende går fra at handle om forebyggelse til mere at handle om en slags brandslukning, når det er ved at gå galt.

Når BST-pligten ophører her i København og andre steder i landet, så får det betydning for en lang række forvaltningsgrene og områder i byen, nogle har været omfattet af BST-pligten, andre har ikke. Det giver også nogle problemer i forhold til nogle medarbejdere i kommunen, der har arbejdet med det her.

Sagen er, at når pligten falder bort, ja, så falder behovet jo ikke væk for det her arbejde, og derfor så skal der findes en ny form for, hvordan vi tilrettelægger arbejdet her i kommunen. Der er det jo vigtigt, at vi jo husker på, at vi jo har erfaringen, vi har dygtige medarbejdere, vi har en viden, som vi gerne skulle fastholde.

Vi har også i storbyen et problem, nemlig medarbejdere, der bliver syge. Inden for uddannelses- og ungdomsforvaltningen har vi netop set, at de københavnske lærere er meget syge, også i sammenligning med andre byer, vi sammenligner os med. Der kan man sige, at der er garanteret mange eksempler rundt omkring i forvaltningerne på, at der må man kunne arbejde med arbejdsmiljøet på en bedre måde, end man har gjort.

Udfordringen består jo i at få skabt en langsigtet ordening, en langsigtet løsning for det kommende år. Samtidig skal vi forholde os til de aktuelle problemer, vi står med i forhold til BST i dag, nemlig at BST i dag er normeret til 27,5 stilling, og der står vi altså med et finansieringsproblem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Vi vil foreslå her i dag, at denne sag henvises til Økonomiudvalget, sådan at de partier, som jo løfter budgettet her i kommunen i budgetforliget, vil kunne sætte sig sammen og drøfte, hvordan man skal finde en løsning på det her også på det konkrete finansieringsproblem i indværende år, men også og i meget høj grad i de kommende år.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jamen jeg er glad for, at det blev præciseret til sidst, at motiveringen for at henvise det til Økonomiudvalget er, at vi skal finde ud af, hvordan vi skal løse det finansieringsproblem, vi står med. Fordi hermed går jeg ud fra, at formålet med det her er at køre arbejdet videre med den nuværende kapacitet. Det er i hvert fald den forudsætning, som vi vil lægge ind i det, hvis vi skal stemme for en udvalgshenvisning.

Nu er det jo ikke alle regeringens nedskæringer, som vi kan rette op på i Københavns Kommune, men i denne sag synes jeg, at der er en rigtig god grund til at gøre det. Vi har et BST i København, som er kendt for at være et af landets bedste. De ansatte har krav på et godt arbejdsmiljø, på forebyggelse, der er klager over stress, problemer med indeklima, rygproblemer osv., så der er absolut brug for BST's aktiviteter.

Derfor er jeg glad for, at som jeg har opfattet det, men jeg vil da gerne have det bekræftet her fra Jakob Hougaard, at formålet er at bevare BST med sin nuværende kapacitet, at et flertal vil gøre det. For på den baggrund kan vi godt acceptere en udvalgshenvisning, hvor vi diskuterer, hvordan vi skaffer finansieringen af BST.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Det er en beslutning, der har været længe undervejs. I Sundheds- og Omsorgsudvalget har vi drøftet sagen hele tre gange i 2004 og indstillede i november 2004, at der fortsat skulle være en fælles arbejdsmiljørådgivning, og at der skulle findes midler til den.

Derfor er jeg glad for, at vi nu i dag – troede jeg – kunne træffe beslutning om at etablere en fælles arbejdsmiljørådgivning med udgangspunkt i BST. Jeg kan i hvert fald støtte indstillingens ”at”-punkter og også understrege, at BST både har viden om de konkrete arbejdspladser og de faglige kompetencer, der skal til for at arbejde kvalificeret med arbejdsmiljøudfordringerne på arbejdspladserne i Københavns Kommune.

En fælles rådgivning vil sikre videndeling på tværs af forvaltningerne, og på trods af at den nye lov om arbejdsmiljø, så har vi fortsat brug for en systematisk og automatisk overvågning af vores arbejdspladser.

Vi har også brug for at bygge videre på den enorme videnbank, der er blevet oparbejdet gennem tiden, og vi har en unik mulighed for også at udvikle den. Meget af det forebyggende arbejde ville vi ellers ikke være i stand til at udføre, og det er jo en forudsætning for at få glade smileys, at arbejdsmiljøet er i orden, når det nye tilsyn kommer.

Selve placeringen i sundhedsforvaltningen er jeg også helt enig i. Arbejdsmiljøproblemerne vil jo ikke forsvinde, bare fordi der indføres en reform og en smileyordning.

Det er i øvrigt et rigtig dårligt sted at spare penge, og det mener jeg nok efterhånden, jeg har lyttet mig frem til, at der ingen uenighed er om her i Borgerrepræsentationen.

Derfor mener jeg, at vi, som jo alle er ansvarlige politikere, må blive enige om at finde en løsning for at få videreført en fælles arbejdsmiljørådgivning, så arbejdspladserne fortsat kan arbejde med en forebyggende indsats for øje, og det er jo også helt i lovens ånd.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Så vil jeg lige sige, at vedrørende finansiering i 2005 støtter jeg det forslag, som overborgmesteren fremsatte – det ville være rart, hvis overborgmesteren holdt lidt øre med, hvad der bliver sagt, for det har lidt relevans for Socialdemokraterne, også det, jeg siger nu. Nå, men det, jeg vil sige, er, at vedrørende finansieringen i 2005 støtter jeg det forslag, som overborgmesteren fremsatte på ØU's møde den 8. marts, hvor jeg desværre ikke havde mulighed for at deltage.

Jeg vil også forsikre om, at sundhedsforvaltningen senest den 2. august godt kan fremlægge modeller til den fremtidige finansiering af indsatsen. Så går jeg så ud fra, når der er den store enighed, at vi i forbindelse med budgetforhandlingerne kan få den permanente finansiering på plads.

Jeg havde egentlig ikke behov for, at vi fik sagen sendt tilbage igen, men nu har jeg ikke været henne og tælle, og jeg har heller ikke hørt De Konservative, nu har jeg heller ikke hørt CD endnu, men skulle det vise sig alligevel ved et fintællingsarbejde, at vi kan få båret det her igennem i aften, så synes jeg faktisk, vi skulle se at få det gjort, fordi der er et stort behov for at få afklaring på dette område.

Mikkel Warming (Ø): Jeg vil ikke gentage alle de gode ord, der er sagt om det gode arbejdsmiljøarbejde, der gøres af BST København. Jeg vil heller ikke gentage, skal vi sige alle de gode ord og ja løfter, kan man vel sige, om at det selvfølgelig skal bevares som en tværgående arbejdsmiljøenhed her i København. For det ønsker vi også, og det har vi arbejdet for, ikke mindst i Sundhedsudvalget og andre udvalg for, at det blev indstillingen.

Det der selvfølgelig irriterede os voldsomt, da den så kom frem til Økonomiudvalget, var, at ja, ja, man kunne da godt tage alle de fine ord, men pengene skulle ikke følge med, og så var vi jo nærmest lige vidt.

Derfor var vi meget glade for, at et flertal i Økonomiudvalget tog sit ansvar alvorligt i forhold til de ansatte og bevilgede de penge, der kunne sikre, at BST kunne fortsætte indsatsen på det nuværende niveau.

Vi bliver ærlig talt lidt utrygge, når så nu lige den skal tilbage og vende i en budgetforligskreds. Jeg kunne meget godt tænke mig at høre den socialdemokratiske ordfører komme herop og garantere, at den lille vending selvfølgelig betyder, at BST med en forsinkelse kommer til at fortsætte på det nuværende niveau og helst uden at det måtte føre til nedskæringer rundt omkring i fagforvaltningerne, for det er jo, vil jeg så i parentes bemærket sige, konsekvensen af overborgmesterens forslag fra Økonomiudvalget, det er konsekvensen, det skal man bare lige huske på.

Vi er utrygge ved, at man ikke kan afgøre sagen i aften, fordi det ville vi gerne, vi ville gerne i aften gentage flertallet fra økonomiudvalgsmødet, bevilge de nødvendige 3,5 mio. kr. i 2005 og få de manglende 7 mio. kr. indarbejdet i 2006-budgettet. Det ville være det logiske. Det ville også være et godt signal at sende til de ansatte om, at arbejdsmiljøet faktisk tages alvorligt her i denne sal.

Men jeg vi meget gerne have, at specielt den socialdemokratiske ordfører kommer herop og garanterer – nej, det ord skal man ikke bruge, når det gælder Socialdemokraterne, bekræfter, at selvfølgelig er det meningen, og Socialdemokratiet vil slås for, når man nu lige skal rundt og vende i sin budgetforligskreds, at den socialdemokratiske indstilling er, at BST Kø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

benhavn fortsætter på et uændret niveau, og det vil sige, at der tilføres midler, 3½ mio. kr. i 2005 og 7 mio. kr. i 2006 og fremefter.

Mogens Lønborg (C): Vi vil gerne støtte en udvalgshenvisning i denne sag, dels fordi der var et stort mandefald i Økonomiudvalget forleden, dels fordi vi egentlig undrer os lidt over, at ændringsforslaget fra SF overhovedet er blevet bragt frem. SF er jo et af de partier, som er med i en budgetaftale, og nu går de så solo med at lave tillægsbevillinger og tage af kassen og sådan noget. Det synes vi jo ikke er så kønt et træk af et budgetparti, og derfor vil det også være en god anledning til, at vi lige får drøftet den sag igennem.

Så vi vil bakke op om forslaget om at få denne sag tilbage i udvalget, og det antager jeg også, at SF kan bakke op om.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen jeg vil blot gentage det samme, som Mogens Lønborg har sagt heroppefra, at det er jo klart, at hvis man har lidt anstændighed omkring denne sag, så er det klart, at den skal drøftes blandt budgetaftalepartierne, alt andet ville være ulogisk.

Men det er klart, at det er en skuffelse, at SF benytter sådan en sag, og jeg kan godt se, at kommunalvalget nærmer sig, men anstændigheden skal altid være til stede, når vi har en aftale, som hedder budgetaftalen 2005.

Dermed ikke sagt, at vi ikke støtter, at BST skal have tilført de penge, men vi må lige have den vendt, sådan så vi kan sikre os, at der er nogle partier, som fortsat har et ansvar og vil samle budget og ikke alt det her med bare nogle gange, at der er nogle organisationer, der dukker op til udvalgsmødet, så er der et af budgetaftalepartierne, der pludselig føler sig ivrige efter at falde fra.

Især når budgetaftalepartiet vidste, at Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke var repræsenteret ved økonomiudvalgsmødet.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der er ikke flere talere i 1. runde. Jakob Hougaard i 2. runde.

Jakob Hougaard (A): Der findes jo to typer af politikere her i salen: De typer, som tager et økonomisk ansvar, indgår forpligtende budgetaftaler og forlig og også står ved nedskæringerne, når der skal foretages nogle nedskæringer med et overordnet hensyn til økonomien, og så er der dem som Enhedslisten og nogle andre, som elsker at nasse af kassen.

Lad os nasse af kassen, det er sådan et godt udtryk, som Enhedslisten bruger. Hvis bare vi kan nasse lidt mere af kassen, så får vi løst alle de problemer her i kommunen, der overhovedet kan være, og så skal vi ikke tænke over den regning, der så skubbes foran. Ja, det er noget, de kommende generationer skal betale, eller skatteborgerne skal til lommerne yderligere. Nej, nej, det gider vi ikke tænke på, når man skal nasse af kassen.

Jeg vil gerne understrege i forhold til Bo Asmus Kjeldgaard, der jo efterlyste klare meldinger og måske endnu mere klare meldinger end de klare meldinger, jeg allerede er kommet med i mine indledende bemærkninger, at Socialdemokratiet vil arbejde for at fastholde det nuværende BST.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Nu ved jeg jo, for det står også i referatet, at Bo Asmus Kjeldgaard selv var repræsenteret på Økonomiudvalgets møde, og der stillede overborgmesteren rent faktisk det forslag, at der med henblik på at opretholde en fælles indsats for arbejdsmiljøet i 2005 med udgangspunkt i det nuværende BST blev indført et kontingent i forvaltningerne osv. Det handlede om finansieringen, det var det, uenigheden gik på. Der er nogle, der vil nasse af kassen, og så er der nogle, der vil prøve at finde finansieringen, det gør man jo i de budgetkredse, der har indgået nogle aftaler her i kommunen.

Men bare for endnu en gang over for Bo Asmus Kjeldgaard og andre, som ikke hører efter, overborgmesteren stillede et forslag, der handler om at fastholde BST her i København, det nuværende BST. Jeg håber ikke, det giver anledning til yderligere misforståelser.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Måske et par indlæg mere.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jamen jeg er da så utrolig glad for, at der bliver informeret om det her fra talerstolen og fra Socialdemokratiets ordfører, fordi når vi taler om denne interne storvask blandt budgetforligspartierne, så var faktisk baggrunden for, at vi kom med et forslag, at Socialdemokratiet, uden at det havde været drøftet blandt de partier, som tager et økonomisk ansvar, kom med et forslag om, at BST skulle videreføres for 3½ mio. kr.

Jeg havde på forhånd annonceret, at det var vi enige i den finansiering, og derfor fremsatte vi så vores forslag.

Men lad os lande sagen ved, at vi sender den i Økonomiudvalget med det klare formål, at det, der skal diskuteres i Økonomiudvalget, er, hvordan vi finder pengene.

Jeg har hermed fået bekræftet fra den socialdemokratiske ordfører, at de også har til hensigt at bevare BST med dets nuværende kapacitet.

Mikkel Warming (Ø): Det er jo altid underholdende, når forligspartierne holder møder herinde i salen om, hvad der er sket og ikke er sket, og hvem der har sagt hvad til hvem, og hvem der har informeret og ikke informeret og hvorfor ikke.

Det, jeg måske savnede, og det gælder Mogens Lønborg, det gælder Ben Haddou, det var: Hvad vil De Konservative, hvad vil Ben Haddou med BST? Ønsker man den arbejdsmiljøenhed opretholdt på det nuværende niveau? for det blev der ikke sagt. Der blev skældt ud på SF. Det er der altid mange gode grunde til at gøre, det er slet ikke det, slet ikke det. Men jeg savnede voldsomt, at De Konservative og Ben Haddou, der jo som medlemmer af denne helige budgetforligskreds, der skal træffe alle beslutninger, faktisk skal sidde og diskutere, skal BST opretholdes på det nuværende niveau eller ej. Der savnede jeg nogle klare politiske udmeldinger.

De kom fra Socialdemokraterne, så blev der ellers sagt så meget andet sludder fra den kant, men de kom fra Socialdemokraterne, man ønsker at opretholde BST på det nuværende niveau, det synes vi er fint. Hvad vil De Konservative, hvad vil Ben Haddou i denne sag?

Så er jeg nødt til at sige til Jakob Hougaard i forhold til at tage ansvar, i forhold til at skubbe gældsbyrden videre til de kommende generationer: Hvem har lavet budgetforlig efter budgetforlig efter budgetforlig? I 80'erne med De Konservative, i begyndelsen af 90'erne med SF, midten af 90'erne stort set alene, som har betydet, at vores skoler, vores idrætsanlæg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

er så nedslidte, at hvis ikke man gør en ekstraordinær indsats som f.eks. 500 mio. kr. til idrætsanlæggene, så skubbes regningen videre og forøges og forøges og forøges år for år.

Hvem er skyld i den fuldstændig uansvarlige budgetlægning, hvis ikke dette er magtens parti, Socialdemokraterne, der har været med i hver eneste budgetaftale, der er lavet på dette rådhus de sidste mange, mange år, hvem har så ansvaret for det.

Socialdemokraterne plejer at sige, de faktisk er meget ansvarlige for økonomien her i byen, jamen så må I da også tage ansvaret for det, I har gjort, og det er netop at skubbe en vedligeholdelsesgæld foran jer, som er væsentligt større, ved vi jo end pengegælden.

Helt ærligt, når man laver budgetforlig, som man har gjort de sidste par år, hvor det har handlet om at gøre Thor Pedersen tilfreds i stedet for at tage udgangspunkt i københavnernes behov, så siger jeg velbekomme.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Skal vi passe på, det ikke bliver til en budgetdebat. (Afbrydelse: Hvem begyndte på den debat?) Det gjorde Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen hr. Mikkel Warming ved og kender til mit synspunkt om alt, hvad der har med forebyggelse at gøre, og det her har noget med forebyggelse at gøre.

Jeg har også sagt faktisk næsten indirekte, at jeg går ind for, at vi fortsætter og styrker alt, hvad der har med forebyggelse at gøre, og det gælder også BST.

Det jeg bare siger det er, jeg synes, det er for nemt, hvis et af vores aftalepartier, bare fordi det måske lige passer i forhold til, at der er nogle, der påvirker en udefra, at man så siger, så finder vi pengene ved kassetræk. Det er for nemt, der synes jeg det er mere sagligt, og især når der er 2 partier, som er med i aftalen, som ikke er til stede ved økonomiudvalgsmødet, så synes jeg, det er usagligt. Men jeg vil gøre alt for at finde de penge.

Borgmester **Martin Geertsen**: Se, nu begynder den nys udpegede politiske ordfører fra Socialdemokraterne Jakob Hougaard at tale om ansvar for byens udvikling og sådan noget sniksnak, når den selv samme politiske ordfører, som for nogle punkter siden gik direkte op imod sin egen partigruppe i egenskab af politisk ordfører og hamrede et forslag ned, som i den grad var centralt for byens udvikling.

Så vi kunne ikke blive fri for det der snak om byens udvikling og om at tage ansvar, hr. politisk ordfører for Socialdemokraterne, Jakob Hougaard. Det lyder meget, meget hult i Jakob Hougaards mund.

Så taler Jakob Hougaard om at nasse på kassen. Nu var virkeligheden jo den, Jakob Hougaard, at det var Socialdemokraterne, som stillede et ændringsforslag i Økonomiudvalget, som gjorde, at man faktisk gjorde indhug i fagforvaltningerne.

Ville det ikke være på sin plads, Jakob Hougaard, at Socialdemokraterne, som med Jakob Hougaard i spidsen gerne vil give indtryk af at være byens førende parti og tage ansvar for byens udvikling, at man så også her tog det overordnede ansvar for noget så væsentligt for kommunens medarbejdere som arbejdsmiljø i stedet for at sende regningen videre til fagforvaltningerne, som jo i den grad må slås med at få budgetterne til at hænge sammen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Det var noget, der ville noget, Jakob Hougaard, hvis det var, man tog ansvaret, det overordnede ansvar for arbejdsmiljøet blandt medarbejderne ved også at tage det økonomiske ansvar.

Så har Jakob Hougaard og andre været inde på, Ben Haddou og andre været inde på, at det er stærkt, stærkt problematisk for bystyret, når det er sådan, at der er en radikal repræsentant og andre, som har forfald ved økonomiudvalgsmøderne, at det skulle være et demokratisk problem.

Jakob Hougaard, jeg synes, vi har et andet og langt væsentligere demokratisk problem, det er, at man tilsidesætter politiske beslutninger i bystyrets Økonomiudvalg og giver det anden rang i forhold til, hvad det er for nogle drøftelser man har blandt en række tilfældige partier, som har indgået et budgetforlig.

Det er sandheden, sandheden er, at Socialdemokraterne med Socialdemokraterne i spidsen har man snart sagt sat alle fagforvaltninger, fagudvalg og nu altså også Økonomiudvalget fuldstændig ud af politisk funktion, at det at man mødes i forligskredsen, det står over det faktum, at man har forfald fra et undskyld udtrykket ”par tilfældige medlemmer af Økonomiudvalget”. Det synes jeg er slapt, og det synes jeg er mangel på ansvarlighed.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Jamen professor – jamen det skulle man næsten tro, borgmester Martin Geertsen. Det var dog utroligt, det overordnede ansvar for byen, hvem har påført byen disse dårligdomme? Det har regeringen. Det er regeringens skyld, at vi skal ud og finde nogle flere penge for at opretholde det her med den kapacitet, som vi har i øjeblikket.

Så er det da rigtigt nok, så skal vi andre så ind og tage ansvar, men vi kan jo altså ikke feberredde alle de dårligdomme, der kommer fra regeringen. Den her vælger vi så at feberredde, fordi vi mener, at det er så central en betydning for byen, at vi rent faktisk har en velfungerende bedriftssundhedstjeneste.

Til Ben Haddou der må jeg så sige, jeg er fuldstændig enig i de betragtninger, som Martin Geertsen gør sig. Det er jo ikke sådan, at vi kan nulstille Økonomiudvalgets arbejde, fordi der er nogle medlemmer, der ikke er til stede.

Jeg kan ikke se, at vi som budgetparti nasser mere på det samarbejde, der er, fordi vi vælger at finansiere noget, som vi rent faktisk mener er en overordnet opgave for byen ved hjælp af kassetæk og ikke ved hjælp af at grave snablen rigtig dybt ned i fagudvalgenes kasser.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen:** Det er jo en meget interessant debat, der foregår i øjeblikket, og nu skal Jakob Hougaard jo på talerstolen lige om lidt. Jeg kunne godt tænke mig at få be- eller afkræftet, Jakob Hougaard, har SF brudt et budgetforlig, eller har SF ikke brudt et budgetforlig? På det spørgsmål kan der svares enten bekræftende eller afkræftende. Har SF brudt budgetforliget?

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen jeg taler kun om tillid, jeg taler kun om tillid. Men jeg vil da gerne se så fremover, at hvis SF på en eller anden måde føler sig snydt inden for FAF-området, så vil det sige, så kommer der ingen reaktion, hvis SF bliver taget med bukserne nede, undskyld mig udtrykket, blandt andre budgetaftalepartier i et andet udvalg, f.eks.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

FAF. Jeg ved da i hvert fald, at FAF-borgmesteren nogle gange ikke engang gider rejse, fordi han er bange for, at de andre vil gøre et eller andet, mens han er væk. Så lad være med at komme her og fortælle mig, at det er uhæderligt eller ej.

Det er uhæderligt, uanset hvad man vil, at når man ved, at to aftalepartier ikke er til stede, at man så går op og siger, vi tager fra kassen. Det kan man altså ikke.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 3. runde.

Jakob Hougaard (A): Jeg glæder mig jo meget til at kunne komme hjem og kigge også i referaterne fra dette møde, fordi den tale, som borgmester Martin Geertsen her holdt, hvor han nærmest roste arbejdsmiljøindsatsen og gerne ville fastholde alle de her besparelser, som den regering, vi har i dag, har påført Københavns Kommune, ja, så vil det sige, den tale skulle Martin Geertsen da tage og give til sin partifælle Søren Pind, der sidder inde i Folketinget.

Jeg vil da sige, hvis borgmester Martin Geertsen ikke bliver ved med at være borgmester efter næste valg, så er der måske en stilling som spindoktor for folketingsmedlem og borgmester, bestyrelsesmedlem m.m. Søren Pind. Det tror jeg er en mulighed med den taleevne og skriveindsats, som Martin Geertsen vil kunne lave og har præsteret her i dag. (*Borgmester Søren Pind*: Kan vi lige få at vide, hvad punkt vi er ved på dagsordenen).

Jeg vil sige, at denne debat i dag er jo gået lidt forbi det tema her omkring BST, og derfor vil jeg bare minde om det, jeg indledte med at sige her fra talerstolen, nemlig at vi ønsker en henvisning som sagt til Økonomiudvalget, og så kan vi få den gode snak blandt vores venner i aftalekredsen, alle os som bærer ansvaret for Københavns udvikling, som sammensætter budgetforligene og tager det brede ansvar, vi skal nok finde en ordning også for BST, det er jeg helt overbevist om. Derfor håber jeg også, at der er en opbakning til at udvalgshenviser BST-sagen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal lige forstå den socialdemokratiske politiske ordførers begrundelse for at bringe mig ind i denne debat, fordi jeg kan forstå, at det at jeg mødte op til et møde, som jeg har mødepligt til, hvor en række medlemmer i den såkaldte politiske kreds ikke havde tid til at møde op, fordi de passede andre presserende arbejdsopgaver, jeg ved ikke, hvilke dobbeltmandater de bestrider, det skal jeg ikke blande mig i, at det skal komme mig til skade i aftenens debat, det er knageme godt nok en ny form for socialdemokratisk logik.

Jeg vil også godt spørge om den der gode samtale, hr. Jakob Hougaard refererer til, om det var, da Winnie Berndtson stod og skreg hr. Bo Asmus Kjeldgaard ind i skallen, samtidig med at overborgmesteren stod ved siden af og hoppede op og ned og også råbte. Jeg ved ikke, om det er det, den såkaldt hæderkronede politiske ordfører for Socialdemokratiet sigter til.

Jeg synes ærlig talt, at man bør holde sig for god til at blande mig ind i det. Jeg har passet alle mine møder, uanset hvad jeg har lavet. Og hvis den politiske ordfører skal sige mig noget som helst på set i forhold til de forligspartier, som han prøver på at holde sammen, og vi har lige lavet en booking for at se, hvor lang tid det holder frem til efteråret, det er lige i øjeblikket 5:1, jeg tager gerne væddemål, så hører jeg gerne nærmere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, hvorvidt borgmester Søren Pind passer sit arbejde, det skal jeg ikke udtale mig om her, fordi jeg har ikke så meget tid. Dermed har jeg jo ikke sagt, hvad jeg ville udtale mig om.

Men jeg kan i hvert fald udtale mig om én ting med vægt, og det er, at hvis der eksisterer et udvalg her på dette Rådhus, hvor det er ganske givet, at man aldrig diskuterer noget egentlig seriøst, så har vi fået et klassisk eksempel her i aften. Jeg refererer til det Økonomiudvalg, Jakob Hougaard ”med glæde ser frem til at skulle diskutere sagligt et eller andet”.

Det har været meget underholdende, men jeg synes egentlig, det er en ret alvorlig diskussion. Vi har været inde og diskutere spørgsmål om nogle høje huse, vi har været inde og diskutere tunneler til en pris af måske 200 mio. kr. eller 100 eller 150 mio. kr. Her er vi så i en situation, hvor vi snakker om et ganske lille millionbeløb, men som omhandler noget så kedeligt som arbejdsmiljø.

Meget få af talerne har prøvet at fokusere på at sige, jamen det er jo indholdet i denne sag, der er interessant. Vi har utroligt mange ansatte i denne kommune. En ting er, at vi piner dem i øjeblikket med lønsedler, de ikke kan forstå, og årsopgørelser, der er totalt uforståelige. Men når det handler om arbejdsmiljø, så har vi en absolut forpligtelse til at sikre, at det maksimale leveres i forhold til medarbejdernes arbejdssituation. Det er bare udgangspunktet, slut, prut, finale, og så må pengene findes.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at tilbagevise sagen til Økonomiudvalget blev vedtaget med 38 stemmer imod 12.

For stemte: A, B, C, F, O og UP.

Imod stemte: V og Ø.

=====

27) BR 196/05. Gruppeformandsrejse til London

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder Pia Allerslev, Abderrahman Ben Haddou, Klaus Bondam, Bente Frost, Klaus Hansen, Mogens Lønborg, Sven Milthers, Karin Storgaard, Mikkel Warming (i stedet for Bente Møller) og undertegnede om at deltage i gruppeformandsrejsen til London i perioden fra den 13. april til den 15. april 2005.

(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

28) BR 179/05. Beskikkelse af bygningskyndig suppleant for Ankenævnet for de københavnske huslejenævn

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen beskikker driftschef Henrik Christiansen som ny bygningskyndig suppleant for Ankenævnet for de københavnske huslejenævn i stedet for ingeniør Johan Stenholm Koch, der er gået på pension.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

29) BR 197/05. KFU studietur Paris 27.-30. maj 2005

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder Kultur- og Fritidsudvalgets medlemmer om at tage på studietur til Paris i perioden fra den 27. til den 30. maj 2005.
(Borgmesteren for Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

30) BR 165/01. Anlægsbevilling til Vanløse Skole

Indstilling om, at der gives anlægsbevilling på 7,8 mio. kr. til færdiggørelse af etape 1 af helhedsplanen for Vanløse Skole. Udgiften afholdes med 4,8 mio. kr. i 2005 og 3,0 mio. kr. i 2006. Der anvises dækning for beløbet på 4,8 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005 konto 3.01.03, rådighedsbeløb for folkeskoler. Beløbet på 3,0 mio. kr. anvises der dækning for på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2006 konto 3.01.03, rådighedsbeløb for folkeskoler, at der gives anlægsbevilling på 2,4 mio. kr. til projektering af etape 4 af helhedsplanen for Vanløse Skole. Udgiften afholdes med 2,0 mio. kr. i 2005 og 0,4 mio. kr. i 2006. Af de 2,0 mio. kr. anvises der dækning for 1,6 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005 konto 3.01.03, rådighedsbeløb for folkeskoler og for 0,4 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005 konto 3.05.3, rådighedsbeløb for skolefritidsordninger (KKFO'er). Af de 0,4 mio. kr. anvises der dækning for 0,3 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2006 konto 3.01.03, rådighedsbeløb for folkeskoler og for 0,1 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2006 konto 3.05.3, rådighedsbeløb for skolefritidsordninger (KKFO'er), samt at der gives anlægsbevilling på 1,0 mio. kr. til projektering af etape 2 og 3 af helhedsplanen for Vanløse Skole på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005 konto 3.01.03, rådighedsbeløb for folkeskoler. Det bemærkes, at Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen endnu ikke har et budget for 2006, men at udgifterne i 2006 forudsættes afholdt inden for det budget for 2006, som Borgerrepræsentationen beslutter.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

31) BR 164/05. Opfølgning på afhjælpende foranstaltninger på eksisterende gymnasier

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på i alt 1,215 mio. kr. til opfølgning og afslutning af de igangsatte kapacitetsudvidelser på de eksisterende gymnasier. Der anvises dækning for udgiften på i alt 1,215 mio. kr. på budgettet for 2005, konto 3.41.3, rådighedsbeløb for gymnasier

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Det understreges, at der hermed skabes kapacitet til 48 1.G. klasser i skoleåret 2005/06, jf. vedlagte notat.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

32) BR 194/05. Helhedsplan og klubtilbud på Ungdomsskolen i Utterslev

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 18,2 mio. kr. til færdiggørelse af udbygningen af Ungdomsskolen i Utterslev til en ny etape 4, der bl.a. omfatter etablering af gymnastiksal og multihal. Der anvises dækning for beløbet på 18,2 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005, konto 3.07.3, rådighedsbeløb for undervisning af børn med vidtgående handicap, at der gives en anlægsbevilling på 2,0 mio. kr. til etablering af klubtilbud for elever på Ungdomsskolen i Utterslev. Der anvises dækning for beløbet på 2,0 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005, konto 5.16.3, rådighedsbeløb for klubber og andre socialpædagogiske tilbud, samt at der – under forudsætning af, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget giver tilsagn om dækning af driftsudgifterne til medlemmer på 18 år og derover – søges tilvejebragt yderligere 1,2 mio. kr. til at sikre en fuld udbygning af klubtilbuddet, således at klubtilbuddet på Ungdomsskolen i Utterslev etableres med 20 pladser. Beløbet findes inden for de samlede rammer i Børneplanen. Etableringen af klubtilbuddet afventer beslutning om en samlet løsning.

Det bemærkes, at det alene er de første 2 at-punkter, der hermed tages beslutning om. 3.-atpunkt afventer en afklaring mellem Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

33) BR 199/05. Studietur til Kiev

(Borgmesteren for Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

34) BR 156/05. Godkendelse af Medlem til Takstnævnet

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender at registreringschef Lilly Krogsgaard, Amternes Lægemedelregistreringskontor, indstilles som repræsentant for Amtsrådsforeningen i Danmark, og Københavns og Frederiksberg Kommuner i Takstnævnet for perioden 1. januar 2005 til 31. december 2008.

(Sundhedsforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

35) BR 163/05. Revideret implementeringsplan for Tandplejeplanen

Indstilling om, at projektforslaget for nedbringelse af dropout blandt de 18-21 årige i Københavns Kommune godkendes.

Det præciseres, at Sundheds- og Omsorgsudvalget via eksterne puljemidler eller inden for egen budgetramme tilvejebringer finansiering til projektet for nedbringelse af dropout blandt de 18-21 årige.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

36) BR 178/05. Udpegning til Efter- og videreuddannelsesudvalg i Center for Videregående uddannelse (CVU) Øresund

Indstilling om, at HR-chef i Sundhedsforvaltningen Helene Runliden udpeges som Københavns Kommunes repræsentant i Efter- og videreuddannelsesudvalget i Center for Videregående Uddannelse (CVU) Øresund.

(Sundhedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

37) BR 177/05. Studiebestyrelsen for Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole for H:S

Indstilling om, at HR-chef i Sundhedsforvaltningen Helene Runliden udpeges som Københavns Kommunes repræsentant i Studiebestyrelsen for Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole for H:S, frem til 30. april 2006.

(Sundhedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

38) BR 180/05. Medlemsforslag om miljøforsøg med cykelløn i Københavns Kommune

(Stillet af Hellen Hedemann, Bjarne Fey, Frank Hedegaard, Jens Johansen, Bo Asmus Kjeldgaard, Heinrich Metz, Sven Milthers, Trine Schaltz, og Charlotte Wieth-Klitgaard (alle F):

SF foreslår,

At Miljø- og Forsyningsforvaltningen pålægges at undersøge mulighederne for at indføre et miljøforsøg med cykelløn i Københavns Kommune inden for de rammer, der er beskrevet ne-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

den for, samt at udarbejde et konkret forslag til projektet inden en måned. Det er forudsat, at Økonomiforvaltningen inddrages i undersøgelserne for så vidt angår de personalemæssige aspekter i sagen.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): På vegne af gruppen vil jeg sige noget.

SF har jo stillet et forslag om reduktion af biltrafikken i København. Det kan man jo gøre på mange måder, mest hensigtsmæssigt ved hjælp af roadpricing. Det er der desværre ikke hjemmel til endnu, og mens vi venter på det, så må vi jo overveje nogle alternative løsninger.

En af dem kan jo være, at vi får nogle af de mange bilister til at skifte bilen ud med cyklen. At ændre bilisters holdninger er vanskeligt, jeg tror endda, det er meget vanskeligt. En måde at gøre det på er måske ved at belønne bilisterne frem for at straffe dem. Bilister føler sig ofte meget forfulgt, især hvis man hæver parkeringsafgifterne.

Så i SF har vi overvejet, om man måske skulle forsøge at få bilisterne til at lade bilen stå ved hjælp af gulerod i stedet for pisk.

Guleroden kunne så være at give de omvendte en kontant belønning på f.eks. 1.000 kr. om måneden i en forsøgsperiode på et år. Som vi har beskrevet i beslutningsforslaget, så er SF's forslag, at Københavns Kommune skal gå foran og tilbyde cykelløn til f.eks. 100 af sine ansatte, som kan dokumentere, at de har skiftet fra bil til cykel.

Vi ser også gerne, at f.eks. fem større virksomheder her i København er med i forsøget. De fleste virksomheder er faktisk i forvejen ret miljøbevidste, og vi er ikke det mindste nervøse for, at de ikke har lyst til at være med.

Det kunne være rigtig spændende at få en forsøgsgruppe bestående af såvel offentligt som private ansatte, på den måde så får vi større mulighed for at registrere, hvilke faktorer der fører til enten succes eller frafald for dem, der deltager i miljøforsøget.

Kontrol, er der mange, der siger, hvordan skal man kontrollere, at folk lader bilen stå og tager cyklen i stedet for. I SF er det faktisk vores opfattelse, at hvis man som ansat har indgået en skriftlig aftale eller kontrakt med sin arbejdsgiver, så er der altså også stor formodning for, at man overholder den.

Der findes jo også stadig mennesker, som ansættes på de vilkår, at de faktisk er forudlønnede. Det vil sige, at de får udbetalt deres månedsløn, før de reelt har lagt et stykke arbejde. Her regner man vel også med, at folk møder op og arbejder, selv om de rent faktisk har fået udbetalt deres månedsløn.

Men det er klart, at lejlighedsvis stikprøvekontrol kan jo godt indgå i forsøget eller konceptet for miljøforsøget. Det kan da ikke være rigtigt, har jeg hørt mange sige, at alle os, der i forvejen cykler på arbejdet, skal finde os i, at de, der tidligere er syndere, nu skal have penge for at lade deres bil stå og tage cyklen, og vi ingen penge skal have.

Hertil vil jeg sige, at misundelse er en grim ting. Jeg vil også godt gøre opmærksom på, at ret så mange arbejdsgivere allerede på nuværende tidspunkt betaler parkering for deres ansatte i form af, at man kan parkere gratis i et parkeringshus eller en anden betalt parkeringsplads. Deres nuværende cyklende kolleger, tror jeg ikke af den grund, får 1.000 kr. mere i lønningsposen, som det jo reelt koster at have en parkeringsplads her i byen. Så det med misundelsen det synes jeg, man skulle glemme lidt. Det vigtigste er vel, at vi får et godt og et rent miljø her i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Til sidst vil jeg sige, at vi i SF selvfølgelig regner med, at flertallet her i Borgerrepræsentationen vil være med til at begrænse biltrafikken i vores by.

Jakob Hougaard (A): Jeg vil sige, at jeg har før hørt et bedre forslag i forhold til det her med cykler end det forslag, SF har stillet her i dag, og det var, da min navnebror mente, at der skulle være medvind på cykelstier.

Nej, ærlig talt må vi sige, at et løntillæg ikke er et særlig godt bud på, hvordan vi får løst problemerne med biltrafikken, ærlig talt. Der er for mange problemer i det her, og en af reaktionerne, som var den første, jeg hørte, da forslaget blev præsenteret, var, jamen så må man skynde sig at anskaffe en bil hurtigst muligt, sådan så man kunne være med i ordningen og få de der 1.000 kr. mere i løn.

Jeg vil sige, at vi deler hensigten med at få københavnerne op på sadlen. Der bliver allerede i dag lavet mange gode ting, jeg har selv været ude i den kampagneform, som hedder, "Vi cykler på arbejde", som rigtig mange medarbejdere har været en del af. Det er jo noget med, at man skal ud og prøve, hvordan det er at cykle, og når først vanen er der, jamen så bliver man ved med at stampe i pedalerne.

Der synes jeg da også, det er glimrende, hvis man som arbejdsplads medvirker til at gøre det lettere at have det her med cykler. Det er jo selvfølgelig også noget, som vi gør her på Rådhuset, hvor man jo kan låne cykellygter, hvor man kan få pumpet sin cykel op, hver gang den bliver flad.

Og ja, i forhold til kommunen så synes jeg, at vores vigtigste forpligtelse må være at få bygget nogle cykelstier, så man kan komme frem og tilbage hurtigt og uden at komme i fare i trafikken.

Jeg vil sige, at det er nogle af de initiativer, som vi vil støtte op om, det her forslag med løntilskud det tror vi ikke rigtig har en gang på jorden. Ærlig talt er der også brug for, at man kommer over de her forsøgsprojekter og får lavet noget, som egentlig kan batte i den brede befolkning. Og der mener jeg, at det her det er altså for uambitiøst.

Jesper Schou Hansen (V): I og med et politisk parti har sat et forslag på dagsordenen, så er man jo forpligtet til at tage det forslag seriøst, men jeg må sige, at det forekommer mig at være på grænsen af spild af tid af forsamlingens kostbare tid at bringe sådan et forslag til torvs. Derfor er vi heller ikke indstillet på at støtte forslaget, ej heller på at støtte en evt. udvalgshenvisning, hvis der var nogen, der skulle komme på den idé.

Jeg forstår godt, at SF ikke er nervøs for, hvorvidt folk vil deltage i det. 1.000 kr. i baglommen er trods alt en del penge for de fleste. Jeg ved ikke, om det er en aftale, man har med Psykologisk Institut, jeg skal ikke kunne sige det. Men jeg ved bare, at vi gerne vil være med til at diskutere seriøse forslag om, hvordan vi fremmer cyklisternes vilkår i København, men vi mener helt ærlig talt ikke, at det her hører til i denne række.

Mikkel Warming (Ø): SF mener det godt, tror jeg nok. SF vil gerne gøre noget for at få flere til at cykle, tror jeg nok. Men jeg forstår altså bare ikke helt, og det gør jeg stadig ikke, hvad det er, SF vil og hvordan.

Men lad mig se, om jeg har forstået det. De ansatte i kommunen og i private virksomheder, som i dag cykler 8-10 km til og fra arbejde, skal i fremtiden have følgeskab af deres gode

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

kolleger ind ad Frederikssundsvej, ind ad H.C. Andersens Boulevard, mens denne kollega får 1.000 kr. ekstra om måneden. Det må jeg gå ud fra. Er det korrekt forstået? Er det det, forslaget går ud på? Ja.

De forsøgspersoner, som får 2.000 kr. i starttilskud, og det går jeg ud fra, de skal bruge til en cykelhjelm, for de der 20-30 minutter til 10 km er altså stærkt, det er rigtig stærkt, når man tænker på, hvor mange lyssignaler der er rundt omkring i København. Faktisk vil jeg anse det for rimelig uforsvarligt at køre så stærkt, medmindre – nej, det er uforsvarligt alligevel, men man skal i hvert fald have en cykelhjelm, og derfor er de 2.000 kr. ganske velanbragt i dette tilfælde. De forsøgspersoner skal forpligte sig til at cykle i hele perioden.

Jeg går ud fra, men det kan jeg få afklaret, det også gælder de snestorme, der kan være nu og da. Hvis personen tager bussen, kan man så beholde tillægget, eller vil man tabe det, hvis man tager bilen, hvis der er snestorm? Det er sådan et spørgsmål, jeg ikke helt kan få svar på.

Ja, kontrollen har man været inde på, det er forholdsvis relevant stadig væk.

Altså man kunne stille en række spørgsmål: Ville det ikke være bedre at bruge et par millioner på mere sikre cykelstier, bedre vedligeholdte cykelstier, bedre cykelstier for at gøre det nemmere for folk at tage cyklen? Det kan så ikke gøres for et par millioner at lave noget bedre kollektiv trafik, så man får et alternativ til bilen.

Ville det ikke være bedre, hvis man i Københavns Kommune generelt stillede cykler til rådighed, som folk kunne cykle på, også de, der gør det i forvejen, for at anspore folk til at cykle noget mere?

Jeg ved godt, at det ikke er verdens dyreste forslag. Jeg går i øvrigt ud fra, at det er tjekket af i forligskredsen, siden det er kommet så langt frem på Borgerrepræsentationens dagsorden. Det har vi jo hørt meget om tidligere under tidligere punkter.

Men hvis jeg skulle spille ind i den drøftelse, forligskredsen må have om forslag af denne karakter, så ville jeg sige: Kunne vedligeholdelse af cykelstier – man kan få noget for det, det her koster – muligvis ikke gøre det lidt mere attraktivt at cykle, sådan helt bredt både for ansatte i Københavns Kommune og andre steder?

Hvis nogen skulle være i tvivl: Vi kan ikke støtte forslaget.

Ole Hentzen (C): 2005, det kan blive et langt år, hvis vi sådan set skal have mange af den slags.

Jeg ser, at SF's øvrige ordførere, ordfører 1 og 2 inden for det byplanmæssige og trafikmæssige, fører en lidt tilbagetrukket tilværelse også i rent bogstavelig forstand derovre og er overladt til 3. ordføreren inden for det trafikale. Det har ikke gjort forslaget mere gedigent.

Der skal ikke være tvivl om, at det her er ikke noget, vi egentlig opfatter som seriøst, aprilsnar eller lignende, men det var jo i marts, så det kunne det ikke være. Men der er i hvert fald en ting, som vi godt vil give et råd til SF om.

Hvis man nu vil bryde den budgetaftale, man har med os andre, så er der ligesom sådan nogle måder, man samtaler på det om, og mit råd skal også være, hvis vi nu skal holde os i den boldgade, hvor vi gerne vil gøre noget for cyklisterne, så er der et par udmærkede medlemmer i SF, som faktisk varetager de interesser på fornuftig vis. De har dog ikke været i stand til at skaffe de midler, som gør bedre forhold for cyklisterne, men når der nu er åbnet for posen, hvad jeg forstår, at SF vil bryde, så tag det dog op, kære ordførere hr. Sven Milthers og hr. Jens Johansen. Det er dog 1,4 mio. kr. om året ekstra til cykelstierne, som gør, at der bliver

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

lidt bedre forhold, og så må vi jo se, om det ikke er langt bedre frem for alt det andet pjatteri med at udbetale kontanter og løntilskud.

Jeg skal ikke afvise, at jeg kan få hr. Mogens Lønborg med til at bryde sådan set forliget lidt, hvis vi nu kunne få 1,4 mio. kr. til alle de huller i cykelstierne. Vi skal i hvert fald så i fællesskab lægge pres på de andre budgetparter, hvis der nu bliver sådan en gedigen interesse for, at cyklisterne skal have lidt bedre forhold. Det er vigtigt her i byen, så lad os nu holde det til bedre belægninger, altså færre huller i cykelstierne og lignende, frem for det andet med løntilskud.

Så ordfører 1 og ordfører 2, træd frem på bænken, manifester jer med den magt og indsigt, som normalt kendetegner SF på dette område.

Carl Christian Ebbesen (O): Spændende forslag. Hvis det er hensigten virkelig er at få flere til at cykle i Københavns Kommune, jamen så er det sådan set meget nemt, fordi vi kunne se, at dengang priserne blev sat drastisk op ude i HUR på den kollektive trafik, der viste det sig faktisk, at alle dem, der før sad i bussen, de nu hoppede over og tog cyklen, altså dem der synes, at det var lidt for dyrt, de begyndte simpelt hen at cykle noget mere.

Det viste sig jo, at det var ikke biler, som folk flygtede over i, da priserne blev sat op, det var faktisk cyklen, som folk de begyndte at tage. Så hvis formålet er at få folk til at cykle mere, så skal vi bare hæve priserne på den kollektive trafik.

Men dette forslag uanset hvad det mangler simpelt hen den opfølgning på cykelstierne. Det bærer måske også lidt præg af, at man netop ikke cykler lige omkring kl. 8 ned forbi Rådhuspladsen, fordi der er fuldstændig proppet til, der er simpelt hen ikke plads til flere cykler der, andet end det bliver fuldstændig uansvarligt på det tidspunkt på dagen. Der er simpelt hen en prop, og der er kamp om vejene.

Jeg synes, at denne diskussion burde i langt højere grad munde ud i en diskussion om, hvordan vi får forbedret specielt forholdene på cykelstierne, og specielt på de områder, hvor der er meget, meget tung cykeltrafik. Vi er jo, jeg tror næsten ikke den by i verden, men det er jo meget i hvert fald i Europa er vi helt i top i forhold til det antal mennesker, der cykler. Det skal vi være stolte af, men jeg synes ikke, det afbildes i den satsning, vi gør på vejområdet, og specielt ikke i Indre By, der er vi ikke gode nok til at prioritere cykelstier.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det er da prisværdigt, at man for første gang hører, at SF vil gøre brug af gulerodsmetoden frem for stokkemethoden, det var utrolig flot, det må jeg nok sige.

Men det her det holder bare ikke nogen steder, fordi som flere har været oppe og sige, så hvis man vil have flere cykler ud på gaden, så må man også lige prøve at gøre cykelstierne i stand til at kunne løfte opgaven.

Som det også blev sagt igen, der er simpelt hen nogle cykelstier, som er fuldstændig faldfærdige. Man kan også sige til sig selv, med de færre indtægter i form af p-afgifter, som bl.a. også bruges til at reparere veje og cykelstier osv., så ved jeg ikke, hvor det er, man skal hente de penge fra. Så egentlig så bliver budgetaftalen jo ikke kun ramt et sted fra eller truet et sted fra med denne aftale, den bliver også truet i og med, at vi får færre indtægter i form af p-afgifter, skulle jeg hilse og sige. Det har vi ikke været opmærksomme på, men det er bare for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

at huske det, at vi skal også tænke på, hvor mange penge vi mister i p-afgifter, og dem er vi meget, meget glade for i Københavns Kommune.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde, og her tager jeg selv ordet en gang til.

Jeg kan jo godt høre, at det ikke er særlig, eller jeg tror slet ikke, jeg kan sige, at vi har fået opbakning. Jeg tror, vi må konstatere i SF, at dette forslag ikke nyder fremme.

Men det er alligevel interessant at se, at vi stiller et forslag for at dæmpe biltrafikken, og alle, der kommer herop og protesterer, taler udelukkende om, at nu vil vi have flere cyklister, og så må vi først gøre noget ved cykelstierne. Selvfølgelig skal der gøres noget ved cykelstierne her i København, hvis det skal udmønte sig i, at rigtig mange skulle lade bilen stå. Det her forsøg var et forslag om 200 mennesker, jeg tror ikke, man behøver udvide ret mange cykelstier her i byen på grund af 200 mennesker.

Så jeg synes sådan set, at de forskellige partier i deres iver for at skyde det ned ligesom skyder forbi eller over målet. Det er faktisk et forsøg på at dæmpe biltrafikken og ikke i første omgang at øge cykeltrafikken. Jeg tror ikke, der er meget at mærke med 200.

Jeg tror, jeg kan konstatere, at dette forslag nok ikke vil nyde fremme, men jeg synes trods alt, vi er nødt til at have en afstemning om det. Så det vil jeg konstatere, det kan vi godt have nu, fordi jeg tror ikke, der kommer flere på talerlisten.

Altså jeg vil sige, vi behøver ikke at have en afstemning om det? (*Afbrydelse*: Jo, jo, jo, vi opretholder forslaget.) Jamen jeg har slet ikke taget det af.

Medlemsforslaget blev forkastet med 39 stemmer imod 9.

For stemte: F.

Imod stemte: A, B, C, O, V, Ø og UP.

=====

39) BR 181/05. Medlemsforslag om inddragelse af københavnernes i anvendelsen af pengene fra salget af Københavns Energi's el-aktiviteter

(Stillet af Bo Asmus Kjeldgaard, Sven Milthers, Jens Johansen, Charlotte Wieth-Klitgaard, Heinrich Metz, Hellen Hedemann, Trine Schaltz, Frank Hedegaard og Bjarne Fey (alle F)).

SF foreslår at københavnernes inddrages i beslutningen om hvad de mange penge fra salg af Københavns Energi's el-aktiviteter skal bruges til.

En fordeling af så mange penge som salget af KE-el giver, bør ikke foregå bag lukkede døre, men bør ske i en åben, demokratisk offentlig debat.

Kommunen pålægges at igangsætte en demokratisk proces hvor københavnernes får mulighed for at tilkendegive hvilke hovedområder der skal prioriteres: skoler, veje, metro, daginstitutioner, kultur, idrætsanlæg, bygningsvedligeholdelse, socialt udsatte grupper eller andre områder, f.eks. en geninvestering i bæredygtig energi.

SF mener selv at pengene skal bruges til at give skoler og idrætsanlæg et løft, til renovering af bosteder og institutioner for handicappede, til bedre kollektiv trafik og mere vedvarende energi, fx flere solceller. Fordelen ved at reinvestere i energisektoren er, at dette er fritaget fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

skat. SF har fx. tidligere formuleret en vision om at Valby skal være selvforsynende med vedvarende energi.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Salget af elforsyningen i Københavns Energi er en kendsgerning, et snævert flertal her i Borgerrepræsentationen har besluttet, har indgået en aftale, hvor de sammen har besluttet at sælge, og hvor de også selv har besluttet sig for, hvad pengene skal bruges til.

SF synes for det første, at det er uklogt at sælge arvesølvet uden at have gennemtænkt alle konsekvenserne, for vi mener, det er solgt uden omtanke. Jeg ved godt, at det i de her udliciteringstider er umoderne at tale om forsyningssikkerhed, men faktum er, at vi har spillet os et kort af hånden uden at kende de fulde konsekvenser.

For faktum er jo, at den liberalisering af elsektoren, vi har oplevet, endnu ikke på nogen måde har gavnet borgerne, og det ser heller ikke ud til, at den nogen sinde vil komme til det.

Faktum er, at de lande, der er gået langt i liberaliseringen, oplever blackouts, hvor strømmen svigter, mens de firmaer, der har købt forsyningerne, tjener milliarder af kroner, samtidig med at prisen pr. kilowatt-time for forbrugerne stiger.

Det er, fordi strøm er jo ikke en vare som alle mulige andre varer. Der er tale om meget langsigtede investeringer, som det er meget svært at få selskaber til at foretage. I almindelighed er det svært at få nogen til at lave investeringer, som først giver profit over 4-5 års horisont, men her er tale om investeringer, som først giver afkast efter 20, 30, måske 50 år.

Det hovedproblem, vi står med, det er, at vi nok får en masse penge i kassen nu, men skaderne ses først om 10 år, når de selskaber, der har købt vores forsyning, har tappet forsyningen for værdier.

Så kan man også spørge, hvor den frie konkurrence er. Tendensen til monopolisering forløber meget hurtigt, og forbrugerne har i hvert fald ikke oplevet prisfald indtil videre, tværtimod er der oplevet prisstigninger.

Så SF har været imod salget, men når det snævre flertal af partier nu alligevel vælger at gøre det, så burde de i det mindste tage københavnernes med på råd. I stedet for bag lukkede døre selv solde pengene op, så bør vi gennemføre en demokratisk og åben proces om, hvad pengene skal bruges til, for det er jo faktisk borgerne i København, der som forbrugere igennem de sidste 100 år har betalt det store beløb, vi nu står med, og så bør borgerne efter vores mening også inddrages i fordelingen af pengene.

Vi har fortsat en stor gæld, vi har mange efterslæb på vedligeholdelsen af skoler og idrætsanlæg og står med mange andre store udfordringer, så jeg mener ikke, der er nogen grund til, at dette snævre flertal selv beslutter, hvad de penge skal bruges til, som det dog er borgerne, der har betalt.

En demokratisk proces med en noget større folkelig opbakning ville i øvrigt også styrke vores forhandlingsposition over for statsministeren, hvis vi på nogen måde skal have staten til at påtage sig de forpligtelser, som de faktisk har på trafikområdet både hvad angår den kollektive trafik, og hvad angår vejnettet som modydelse, når vi nu på eget initiativ lægger 4 mia. kr. i finansministerens kasse.

Jeg tror, hvis man efter et politisk hundeslagsmål ender med at give forskellige lunser til de partier, der har været med i det snævre flertal, så kan det blive meget svært at overbevise

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

regeringen om, at de skal supplere de investeringer, vi foretager her i København for de mange penge.

Så vores forslag går på, at vi skal have en høring blandt københavnernes, en reel åben demokratisk debat om, hvad de mange penge skal bruges til.

Jakob Hougaard (A): Vi har imødeset denne debat, fordi da vi her i Borgerrepræsentationen sidst gang havde debatten om KE, så var det på lukket dagsorden, og der blev det jo varslet, at det nok var en god ide, at vi på det efterfølgende møde fik denne snak både omkring salget, men også om hvad pengene skal bruges til, og så nu her er det også temaet omkring det demokratiske, hvordan får vi københavnernes inddraget i denne debat. Det er selvfølgelig meget relevant, og vi er glade for, at vi får anledning til også at tage denne snak i aften.

Nu står der jo her i forslaget fra SF, at man skal pålægge kommunen at igangsætte en demokratisk proces, og der vil jeg egentlig sige, er det ærlig talt ikke partiernes opgave at være banebrydende for at få denne debat. Er det ikke det, der sker ude i debatspalterne, er det ikke det, der sker i pressemeddelelserne, når vi går ud og udtaler, hvad vi vil som parti, jamen så har vi selvfølgelig også den hensigt at nå borgerne.

Der er jo, når man har så mange penge, og opfindsomheden for at bruge mange penge er meget stor her i salen, så er det overhovedet ikke sikkert, at de enkelte partier er enige. Der vil jeg da sige, at Socialdemokratiet meldte jo allerede ud inden sidste kommunalvalg, at vores højeste ønske var at få en metro.

Vores overborgmester fulgte det op i aftalerne med regeringen i denne valgperiode, og nu er det så endelig lykkedes os med denne aftale om salget af elaktiviteterne at få realiseret den drøm. Metroen bygger ikke sig selv, den koster mange penge, og det her vil være et bidrag og langt fra nok til at dække den meget store udgift, men vi er parate til at sige, det her det vil vi, det vil komme til at gavne utrolig mange københavnere i dagligdagen, at denne metro bliver bygget i Indre By.

Det er jo også en investering, kan man sige, en offentlig investering til en anden, nu har elbrugerne opbygget KE via skatte kroner gennem 100 år, og nu kan vi så ved at trække pengene ud af madrassen få gang i dem igen ved hjælp af en meget stor investering, som metroen jo er.

Så ligger der også spørgsmålet omkring, hvad nogle af restpengene skal bruges til, og der er jeg meget glad for, at aftalepartierne, endnu en gang de her aftalepartier, jeg talte om tidligere i dag, ja, de har sat sig sammen og sagt, at vi skal bruge pengene på at nedbringe noget gæld, og de penge skal så målrettes til at gå til vedligeholdelseefterslæbet.

Der står også i de bemærkninger, at det er noget, man så skal udmønte år efter år, og der er det klart, at vi også i den proces har en vigtig opgave med at få inddraget københavnernes i, hvordan vi arbejder med budgetterne. Der er intet nyt, og der er intet fejlet under gulvtæppet, det er et vigtigt arbejde, vi fortsætter med at gøre.

Jeg mener ikke, at det er at solde pengene op at bruge pengene på en københavnsk metro, og jeg ærgrer mig egentlig over, at SF ikke er med i denne aftale, vi havde meget gerne set, at SF var med i denne aftale, men fair nok, der var nogle uoverensstemmelser og nogle ideologiske begrundelser mod salget af KE og elaktiviteterne. Det kan vi så acceptere.

Noget andet er så, at Venstre ikke er med, det er det eneste parti her i Borgerrepræsentationen, som synes, det var en glimrende ide at få solgt de elaktiviteter, og det er det eneste

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

parti, som ikke vil være med i en aftale med alle os andre. Det forstår jeg ærlig talt overhovedet ikke en klap af.

Jeg undrer mig over, at Martin Geertsen og Venstre lancerer en skoleplan igen allerede nu her efter, at denne aftale er indgået, hvor de vil solde pengene op på alle mulige andre ting end metro, hvor er fokus, og hvor er egentlig uenigheden med os andre, fordi vi andre har jo også indgået en aftale, der handler om vedligeholdelseefterslæbet. Så hvis det bare er et spørgsmål om, hvad der står på et papir, jamen altså så er det da helt uforståeligt.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi nu kommer videre, og at vi også her i dag på denne åbne dagsorden får mulighed for at tale om den her store chance, som det her er for København, en chance for at få gjort noget ved vores infrastruktur, en chance for at sikre en metro og også en chance for, at vi nu kan bane vejen for et bredt forlig om en moderniseringsplan for vores skoler, for vores idrætsfaciliteter, for plejehjem og alle de andre bygninger, som i denne kommune er nedslidte.

Det ser jeg en mulighed for sammen med de partier, som har påtaget sig et ansvar via salget af elaktiviteterne at finde sådan en plan. Der er Venstre endnu en gang ikke med.

Borgmester Martin Geertsen: Jeg skal starte med at sige, at den første del af borgmester Bo Asmus Kjeldgaard (*mikrofonudfald*) ... er nogenlunde færdiglavet om mandagen. Så lader man der gå et par dage eller tre og ringer Venstre op onsdag eftermiddag og spørger: Har I lyst til at tilslutte jer denne forligsaftale? Dertil svarer vi: Det vil vi da godt, hvis vi må få lov til at se, hvad det er, vi skriver under på. Vi får så faxet den pågældende aftale til borgmester Søren Pinds kontor, og jeg får den selv at se, og det drøfter borgmester Søren Pind og jeg lidt frem og tilbage og bliver enige om, at det et langt stykke hen ad vejen ser fornuftigt ud, men vi vil eksplicit bede om, at der under den ene eller den anden form bliver skrevet noget ind i aftalen med positive ord om nedbringelse af vedligeholdelsesgæld på to for os centrale områder, nemlig skoleområdet og idrætsområdet, altså nedslidning af skolerne, nedslidning af idrætsanlæggene.

Det melder vi tilbage til den socialdemokratiske overborgmester, som siger, det vil han vende i forligskredsen, hvorvidt det kan lade sig gøre.

Torsdag morgen ringer overborgmester Lars Engberg mig op og siger: Det forslag kan der ikke samles flertal for i forligskredsen. Man kan altså ikke samle flertal i forligskredsen for det, Jakob Hougaard efterlyser, nemlig fokus, fokus på, at vi får vedligeholdt vores skoler og vores idrætsanlæg.

Så siger overborgmester Lars Engberg i øvrigt: Har I så ellers lyst til at være med, og I bliver nødt til at skynde jer lidt med at vende tilbage med en melding, for vi skal jo have offentliggjort denne aftale?

Så når Jakob Hougaard efterlyser fokus, så er det ikke hos Venstre, at han skal lede særlig længe for at få et svar på det. Vi vil meget gerne have fokuseret, fokuseret på idrætsanlæg, fokuseret på skoler.

For hvad er det, der kommer til at ske nu? Det er jo et meget snedigt socialdemokratisk træk, man har fået foretaget her, det der kommer til at ske, det, der allerede er sket, er, at der står noget forblømt om nedslidning, og det bliver vi nødt til at tage hensyn til og bla-bla-bla. Men det, der kommer til at ske, er, at den her resterende del af elpengene de glider ind i de ganske almindelige budgetforhandlinger og går rent op i den blå luft. Det der står i den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

elaftale, provenuaftale, der her er indgået, er jo ikke nogen garanti i forhold til den femårsplan, som vi skal have på i forhold til idrætsanlæggene her inden så længe. Det er jo ingen garanti i forhold til de hundreder af millioner, hvis det ikke er oppe over 1 milliard, som vi mangler i forhold til at kunne renovere vores skoler. Så det her det er bare sniksnak om nedslidningen.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Jakob Hougaard: Hvordan kan det være, at man ikke positivt i aftalen kunne få skrevet ind, at der hvor vi vil lægge fokus i forhold til nedslidning af København, er på skoler, på idrætsanlæg? Hvorfor kunne vi ikke få det ind i aftalen? Det var sådan set det eneste, vi bad om, for langt hen ad vejen, som vi understregede før, var vi sådan set enige.

Derfor føler vi os tiltalt af SF's forslag, fordi når Socialdemokraterne ikke vil lytte til os, så kunne det måske være, at man ville lytte på københavnernes. Det går på mange måder godt, Jakob Hougaard, i København, men der er også nogle udfordringer, og nogle af dem har jeg peget på her. – Jeg beder om lidt mere taletid. Nogle af udfordringerne kender vi jo, Jakob Hougaard, men når Socialdemokraterne ikke vil lytte til os, så må vi jo få københavnernes til at påkalde sig Socialdemokraternes opmærksomhed.

Så derfor støtter vi det af SF stillede forslag om, at vi får en høring i forhold til københavnernes.

Rikke Fog-Møller (Ø): I Enhedslisten synes vi søreme også, det er rart, at vi skal have denne diskussion for lidt åbne døre, så andre mennesker har mulighed for at læse, hvad for nogle fantastiske svar forskellige politikere kan give på gode spørgsmål omkring salget af KE.

Derfor så vil jeg også gentage noget af det, jeg sagde, da vi diskuterede det for lukkede døre, nemlig at salget af KE har kun én begrundelse, og det er penge i kassen. Der er ikke nogen miljømæssige grunde til at sælge KE, der er ikke nogen servicemæssige grunde til at sælge KE, der er heller ikke nogen personalemæssigt gode grunde til at sælge KE, og ja for forbrugernes vedkommende så ender det her jo i hvert fald ikke med billigere strøm eller billigere netydelser.

For det første har vi ikke set det nogen andre steder, for det andet så siger det sig selv, at hvis man går ud og køber det københavnske elnet og nogle aktier i et produktionsselskab, så gør man det sådan set ikke for at forære københavnernes en masse penge bagefter. Hvis vi spørger hr. Thor Pedersen om, han vil give os evig ret i, det her det er, hvis ikke man indkasserer kassen i DONG på KE og tager en god pris for de københavnske forbrugere, så har man i hvert fald sat et stort skilt op på salgstavlen, når DONG skal sælges om, at her kan hentes penge for en kommende køber.

Så det her med, at man sådan tager nogle penge, som Jakob Hougaard prøver at illustrere det, man tager nogle penge, der ligger her ganske passivt, og dem kan man så bruge til noget bedre, og som om det ikke har nogen omkostninger, ligesom om man låner dem af forbrugernes. Det gør man altså til en rente, som forbrugernes bliver ved med at betale. De kommer til at betale for de her selskaber igen og igen.

Så kunne man jo spørge Socialdemokraterne, om metroen så også skal sælges på et eller andet tidspunkt, når den også ligger og er passive penge, og så om dem der bruger metroen skal betale for, at Københavns Kommune nu har lyst til at sælge noget igen for at gøre noget nyt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Det mest sørgelige ved det her det er egentlig, at Københavns Kommune er ude nu og bruge penge på forhånd på for det første noget, hvor vi ikke har fået lavet de her undersøgelser, som vi vist har forpligtet hinanden til at få lavet omkring, hvad det egentlig er for nogle trafiktiltag, der kunne give de bedste resultater for transporten i Københavns Kommune. Det vi sige, vi har sådan set ikke undersøgt endnu, om det måske er nogle helt andre ting, noget med at komme med nogle meget bedre fødelinjer på de store strækninger, hvor der kører mange folk ind, hvor vi også kan få taget noget af bilpendlingen fra, det kan vi nemlig ikke med en metrocityring. Men allerede nu er pengene gravet ned i jorden.

Så har man læst forskellige steder en eller anden forventet efterbevilling om, at nu skal staten så putte de penge, man har tænkt sig at betale i skat på det her, ned i metroen. Det kan godt være, de gør det, det kan også være, de ikke gør det. Hvis de gør det, så vil det jo danne præcedens, vil jeg så sige for alle de kommuner, der render rundt her. Jeg skal fortælle jer, der er skam mange kommuner, som har mange projekter, de gerne vil have staten til at finansiere, tunnelprojekter og vejprojekter og alt muligt andet interessant, og så må Thor Pedersen jo gribe til lommen eller rettere lade være med at indkassere den skatteindtægt, som han skulle have.

Det ved jeg da positivt fra en af regeringens tætte samarbejdspartnere, Dansk Folkeparti, at det er man ikke interesseret, det har man i hvert fald snakket meget stærkt imod, at man skulle lade kommunerne kunne bruge det her til sådan en ekstra bank.

Ja, altså SF's forslag om at få denne debat i gang, det hilser vi egentlig velkommen, vi synes, det er en enorm sørgelig anledning. Jeg vil også godt sige, at egentlig ville vi helst have, at man havde spurgt vælgerne og københavnerne, om vi overhovedet skulle sælge det her, altså man havde taget et andet udgangspunkt for, hvad det var for en diskussion, man skulle have.

I stedet for siger vi, nu skynder vi os at sælge det her, og så kan I bagefter få lov til at ære med til at snakke om, hvad pengene skal bruges til. Det er sådan lidt tynd måde, navnlig i betragtning af, at et salg af KE har været på de borgerlige partiers valgspiseseddel ved sidste kommunalvalg, men jeg erindrer ikke, at det har været på Socialdemokraternes valgspiseseddel.

Men altså en åben debat om, hvad pengene skal bruges til, det synes jeg da er en god ide, og så kan man også måske begynde at drage det her meste for pengene ind i billedet, og der vil vi så også få at vide, at hvis vi bruger pengene i forsyningssektoren til at få klaret vores problemer i Indre By omkring dampkonvertering, hvis vi bruger dem på alternativ energi, solceller eller andre ting, så er det sådan set skattefrit, og det ville jo måske være tillokkende for nogen og rettidig omhu, vil andre sige.

Men det er jo ikke sikkert, at det er det, vi skal se, nu skal vi hellere grave nogle milliarder ned i jorden til noget metro, hvor vi måske kunne få nogle bedre transportforbindelser over jorden, som også måske kunne blive til noget før de næste 13 år. Det kunne måske være tiltrængt i denne by.

Men jeg vil byde SF'ernes initiativ velkomment om at tage den her debat, den åbne debat om, hvad sådan nogle penge kunne bruges til.

Desværre så tror jeg, vi får svært ved at bruge dem til noget, der sikrer forbrugernes forsyningsikkerhed i fremtiden på elområdet eller på varmeområdet for den sags skyld, fordi der er sat så tykke streger fra de partier, der indgik en aftale, før bjørnen var skudt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Mogens Lønborg (C): Det er så SF's andet indlæg her i aften. Hvor det første sådan måske kan siges at høre til den lidt muntre afdeling, så burde det her høre til den lidt mere seriøse afdeling.

Når man sådan starter på at læse om dette forslag, noget med den demokratiske proces, så bliver man jo da i hvert fald nysgerrig, fordi så har man i hvert fald en forventning om, at SF har gjort sig en masse dybsindige overvejelser og refleksioner om, hvordan de sådan så vort demokrati udvikle sig her i byen.

Jeg må jo sige, at skuffelsen er stor, når man så læser videre, for ret beset er det et fuldstændig tomt, fuldstændig tomt forslag. Der står faktisk:

”Kommunen pålægges at igangsætte en demokratisk proces, hvor københavnernes får mulighed for at tilkendegive, hvilke hovedområder der skal prioriteres:..”

Og så nævner man nogle stykker.

Nu kunne man godt tænke sig at spørge SF, om det er sådan i dag, at københavnernes ikke har mulighed for at tilkendegive det. Er det i dag noget, som københavnernes er afskåret fra, at tilkendegive deres prioriteringer, så synes jeg i hvert fald, vi har et generelt problem med det demokratiske system, hvis det er sådan. Men det får vi ikke noget at vide om. Vi får i det hele taget intet at vide i dette forslag om, hvad SF nærmere har gjort sig af overvejelser om hvilken demokratisk proces.

Jeg synes heller ikke, vi sådan blev meget klogere efter at have hørt på Bo Asmus Kjeldgaards præsentation, hvad det sådan nærmere er, man har tænkt sig.

Det er sådan lidt besynderligt så i det næste afsnit, altså lige efter det her fuldstændig tomme afsnit, hvor der intet står, så står der til gengæld en masse om, hvad SF er afklaret med. Altså man sidder sådan og får en fornemmelse af, at SF ikke har brug for at spørge borgerne, de ved sådan set godt, hvad de vil, hvad de vil satse på, og så lister de alle deres ting op. Det er jo fint nok, at SF har en klar liste over, hvad det er for nogle ting. Men når man bruger Borgerrepræsentationens tid her en torsdag aften til at debattere det her, så synes jeg ærlig talt, SF, at man godt kunne have ulejliget sig en lille smule mere med at fortælle os andre, hvad det er for en proces.

Jeg tror, vi er mange, der sidder med sådan en eller anden fornemmelse af, og jeg vil sige, at den blev sådan lidt bekræftet i Bo Asmus Kjeldgaards måde at starte på, nemlig at nu var SF imod at sælge, og dermed kom de jo heller ikke med i aftalen.

Jeg tror sådan set, at det er kilden til dette forslag, at SF er den her gang ikke med, det er man sådan set lidt ked af. Man var jo nok fristet af at gå med, fordi så kunne man også have siddet med ved bordet, men alligevel, den ideologiske spændetrøje var så stram, så man kunne ikke gå med. Så sidder man og ærgrer sig lidt, og så prøver man lidt et slag i luften ved at komme og sige, at nu skal man altså til at have en demokratisk proces.

Det er også interessant, når man tænker på, at vi hvert år i denne kommune sætter os ned omkring et bord og bevilger, træffer beslutning om 30 mia. kr. Nu er det her, ja, når staten har taget sit, så er det 6 mia., det er sådan en sølle, en femtedel, så det kan jo ikke være beløbets størrelse i sig selv, som begrundes, at nu skal vi gøre noget ekstraordinært.

Men så kunne man måske tænke, at det er, fordi pengene kommer ind på en anden måde. Ja, man må vel lige sådan huske på, at de her 30 mia., vi hvert år bevilger, det er sådan set skattepenge, det er sådan set nogle, vi tvangsinddriver, og der kunne man da i hvert fald godt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

sige, at så er det relevant for borgerne, at de er med i den proces, og der har man altså det demokratiske system. Vi kan selvfølgelig godt kigge på, om det skal justeres, og det har vi et udmærket Demokrati- og Serviceudvalg, hvor vi diskuterer de her ting, og der kunne SF måske så berige os andre med, hvad det nærmere er for demokratiske forandringer, som SF gerne vil have gennemført her i kommunen.

Så til noget, som jeg synes var lidt mystisk i præsentationen. Altså jeg hørte noget med, at pengene blev soldet op. Altså nu er det sådan, at den her aftale, som jo er meget åben, en rammeaftale, for den siger sådan set substantielt kun to ting. Den siger mere kollektiv trafik. Jeg ved ikke, om det er det, SF tænker på, når de siger solde pengene op.

Så siger den i øvrigt, at vi skal af med den gæld, vi har, både pengegælden og vedligeholdelsesgælden. Jeg har ikke på noget tidspunkt hørt SF ytre sig negativt om de ting, ja ej heller på fornemmelsen, at SF ved en sådan prioritering mener at være i modstrid med borgernes ønsker, så jeg forstår ganske enkelt ikke dette forslag.

Så vil jeg lige sige til Martin Geertsen om det med fokus, at der er helt bevidst, Martin Geertsen, jo ikke valgt en prioritering, sådan at man på forhånd har sagt, at skoleområdet skal være det vigtigste. Der kan vi netop bruge tiden fremover, dels til at få afklaret metroens udgift, men også ved at være i kontakt med borgerne og lægge øret til på den måde, vi nu hver især gør det for at finde frem til, hvad er det mest påtrængende, som vi skal bruge pengene til.

Jeg vil i hvert fald gerne her fra talerstolen sige, at det er en meget forkert udlægning, at der ikke er flertal for at gøre noget ved skolerne. Det der ikke var stemning for, det var at lave en forhåndsprioritering i aftalen, det skal man så efterfølgende gøre, og det kan da meget vel tænkes, at der i den efterfølgende prioritering bliver først og fremmest sat fokus på skolerne og idrætsanlæggene, for det er minsandten noget, der i den grad nødlider, og det er i hvert fald nogle ting, som Det Konservative Folkeparti har meget, meget højt på vores ønskeliste.

Derfor er det selvfølgelig ærgerligt, hvis det er de sager, der skal prioriteres, at Venstre så ikke sidder med omkring bordet, fordi det vil give en ekstra kraft til lige præcis de ting.

Men sluttelig vil jeg gerne have SF til sådan at prøve, om ikke man kunne få afæsket lidt mere omkring, hvad det er, man forestiller sig, der skal ske i København, og som skulle være noget helt anderledes end den demokratiske proces, vi i øvrigt har, og som i øvrigt en nylig undersøgelse sådan set har bekræftet, at borgerne egentlig synes rimelig godt om den måde, demokratiet fungerer på i byen, det kunne altid gøres bedre.

Men SF, kom ud af busken og fortæl os noget mere. I må have noget mere, vi skal have at vide her i aften.

Klaus Bondam (B): Tak for ordet, overborgmester.

Jeg er sådan set helt enig med Rikke Fog-Møller i, at det er godt, at vi får en åben debat om det her, det tjener demokratiet i København, og det tjener borgernes mulighed for indsigt.

Men når det er sagt, så er der ingen grund til at gentage Det Radikale Venstres synspunkter fra debatten om salget af Københavns Kommunes elaktiviteter og elaktiver. De kan ses på vores partihjemmeside, så dem vil jeg ikke repetere her.

Vi 55 borgerrepræsentanter er blevet valgt til at varetage borgernes interesser. Vi, som er en del af det ikke helt så snævre flertal, som borgmester Bo Asmus Kjeldgaard kaldte det, har valgt at forvalte dem ved at slå de første og største økonomiske streger, en udbygning af den kollektive trafik i København, metroens cityring.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Sagt med andre ord, vi har været med til at sikre en stor investering i København, der rækker 100 år ud i fremtiden til glæde for millioner af københavnere, hvor en del af dem endnu faktisk er ufødte.

Vi synes også, at det er en yderst forsvarlig forvaltning herudover at sikre, at en del af midlerne bruges til at nedbringe kommunens gæld, herunder specifikt vedligeholdelsesgælden. Vi synes, det er yderst forsvarlig forvaltning at sikre, at rentebesparelsen af den nedbragte gæld tilføres kommunens nye ejendomsenhed og frem til 2010 bruges til vedligeholdelse af kommunale ejendomme.

De 32 af os her i forsamlingen, det ifølge borgmester Bo Asmus Kjeldgaard snævre flertal, synes, at det er en økonomisk forsvarlig forvaltning af borgernes, af fællesskabets, af vores bys midler. I aftalen slås det tydeligt fast, at partierne løbende vil prioritere, hvordan midlerne anvendes.

Borgmester Martin Geertsen vil have fokus på folkeskolen i København, på idrætsanlæggene. Jeg er sådan set personligt slet ikke uenig med ham, men det er en prioritering at foretage det fokus. Hvad med ældreområdet, hvad med plejeboligerne, hvad med de sindslidende, hvad med de hjemløse, hvad med dem, spørger jeg borgmester Martin Geertsen.

Det Radikale Venstre synes, det er det mest rimelige, at københavnere ved novembervalget giver den nye Borgerrepræsentation mandat til at foretage disse prioriteringer, og forhåbentlig så foretager de den prioritering med en seriøs skelen til den fagligt funderede og tværforvaltningsmæssige vedligeholdelsesvurdering, som ejendomsenheden er, om end ikke sat i verden, så i hvert fald sat i byen til.

Vi vil gerne i dialog med københavnere om udviklingen og styrkelsen af den kollektive trafik i København. Vi vil også gerne have en dialog med københavnere om, hvordan vi begrænser biltrafikken i København. Vi vil også gerne arbejde for kørselsafgift.

Lad mig lige vende tilbage til spørgsmålet om prioriteringer. Der er ikke nogen tvivl om, at i de debatter, der i fald SF's medlemsforslag bliver stemt igennem, hvad jeg nu tvivler på, at mange forældre og skolesøgende børn vil pege på skoleområdet. Der er heller ikke så meget tvivl om, at mange aktive idrætsudøvere vil pege på idrætsanlæggene. Der er sådan set heller ikke nogen tvivl om, at de ældre vil pege på plejeboligerne. De sindslidende vil pege på de boforhold, de har, og hvad med kommunens ansatte i de forskellige administrationskontorer ude på institutionerne, hvad med dem? Jeg tror nok, jeg ved, hvad de vil pege på.

Der er ikke noget galt i at pege på nogen af de her ting, vi kan blive enige i det hele, men vi påberåber os i Det Radikale Venstre retten til at påtage os det ansvar, der følger med et folkevalgt politisk mandat. Det er vores pligt, den kan vi ikke løbe fra.

Karin Storgaard (O): Det er vel altid en god ting at debattere, det mener Dansk Folkeparti i hvert fald, og det gør vi så her i fuld åbenhed, og det er jo så godt nok. Det vil sige, at alle kan få at vide, hvad de forskellige partier har sagt herinde på mødet.

Men når det er sagt, så må man vel også acceptere, at man ikke altid kan blive enige i konklusionen på en sådan diskussion.

Dansk Folkeparti har været med til denne aftale om anvendelse af penge ved salg af Københavns Energi. Vi har hele tiden ønsket at få mere metro. Se på letbanerne, det er da en glimrende ide.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Der er mange af de andre ting, der også er nævnt, vedligeholdelse, hvem vil ikke gerne vedligeholde tingene, og der står jo udtrykkeligt i aftalen, at det er noget, der skal diskuteres nærmere, det er jo ikke sådan, at det er aftalen som sådan, og så er det bare det. Jamen alt det andet det skal jo prioriteres mellem aftaleparterne, og det er vel godt nok.

Det er så kedeligt, der er nogle, der ikke ønsker at være med til at debattere det, og de sætter sig selv uden for indflydelse, men det er jo så de partiers eget problem.

Så vil jeg sige, at en gang imellem så synes jeg, det er svært at vide, hvad det er, SF vil. Nu siger SF, at det skal ud til høring, hvad man skal bruge pengene til, ud til høring blandt københavnere. Får vi en hurtigere beslutning af det, kan man blive enig om noget af det, er det ikke sådan, at politikerne må tage et ansvar en gang imellem i de store overordnede beslutninger og sige, det bliver vi nok nødt til at beslutte.

Hvis man tænker på, at vi skal gøre ligesom Gentofte, så er København jo altså ikke Gentofte, vil jeg lige gøre opmærksom på.

Jeg synes, at det er vigtigt, at man kan få startet op på mere metro nu og her, fordi det er jo ikke kun økonomien, der skal mange penge til, men det er altså også tidsrummet. Man bygger jo altså ikke en metro eller udbygger den sådan lige fra den ene dag til den anden, der går adskillige år, og det er vel faktisk taget vigtigt, at vi også får noget mere metro.

Jeg synes, det indtryk, jeg har af både københavnere og andre, der bruger metroen, så er de meget begejstrede for den, de kommer hurtigt rundt i byen, der er ikke nær de samme problemer, som der er, når man skal med andre offentlige transportmidler.

Så vi synes, det er vigtigt, at man kommer i gang nu.

Så er det anden gang i dag, at Venstre forbavser mig, og ordføreren, borgmester Martin Geertsen siger, at overborgmesteren skyndede på, at det skulle være en hurtig beslutning. Det kan da godt være, det er en hurtig beslutning, men det er vel ikke så svært at træffe en første beslutning om, hvordan vi kommer videre med det, alt det andet er jo det, man skal diskutere videre.

Jeg kan forstå, at Venstre for så vidt også er enig i det meste af det, men der er altså så alligevel en lille hurdle, og det synes jeg er smadderærgerligt, at Venstre ikke vil være med. Jeg tror godt, vi kan komme til at savne Venstre, når vi nu skal drøfte det videre, men det er jo så, som jeg sagde tidligere, også Venstres eget problem.

Det her med at lægge fokus på skoler og idrætsanlæg, jamen det vil Dansk Folkeparti da også gerne, men der er mange andre ting, så vi skal ikke ensidigt nævne skoler og idrætsanlæg.

Der er, som Klaus Bondam nævnte, også ældre, der er plejeboliger, der er et hav af andre ting, som vi gerne vil have debatteret. Det kan godt være, det ender med at blive skoler og idrætsanlæg, for der er brug for det, men hvorfor skal vi sige det på forhånd, det er jo det, vi skal sidde og debattere og blive enige om for at komme videre.

Så det må jeg sige, det forstår jeg faktisk ikke er Venstres holdning.

Det her med, at når Socialdemokraterne ikke vil lytte til Venstre, så må man spørge københavnere, det forstår jeg altså ikke. Helt ærligt, Martin Geertsen, kan Martin Geertsen ikke forklare det lidt nærmere, jeg plejer ikke at være tungnem, men jeg forstår faktisk taget ikke den formulering.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Så er jeg ikke enig i Enhedslistens holdning om udbygning med metro, jeg forstod et eller andet med, at så blev der ikke færre biler i byen, jamen det er jo det, som man ligesom har fundet ud af andre steder i verden.

Jeg har lige været i Paris nogle dage og kørt meget med metro, og der er jo masser af mennesker, der kører med den metro, og så kører de jo altså ikke med bilen ind i byen, så hvis det er det, Enhedslisten vil, og det kan godt være, at Rikke Fog-Møller og Mikkel Warming sidder og smågriner lidt, men det er der da noget rigtigt i, hvis man tager metroen, kører man jo ikke i bil samtidig ind til byen, det kan sgu være svært – undskyld, man må ikke bande.

Så siger Mogens Lønborg, at det er et tomt forslag. Jamen det er jo også rigtigt nok, der ligger ikke så meget i det forslag.

Det her med, om københavnernes ikke kan tilkendegive – jeg vil gerne tage lidt af næste talerrundes tid – hvad de mener, jamen det synes jeg da tydeligt, vi har set, og der må jeg da også henvise SF til en tidligere sag her i aften om Krøyers Plads. Der synes jeg da tydeligt, at københavnernes kunne fortælle om, hvad det var, de ville. De var også heldige at komme igennem med det, så jeg forstår ikke, hvad det er for noget med, at københavnernes ikke kan tilkendegive, hvad de mener, selvfølgelig kan de da det.

Københavnernes bruger jo ofte de sager, vi har på herinde og kommer med tilkendegivelser både det ene og det andet sted, både lokalt og de sender herind, og de søger foretræde osv. Så hvad er det for noget vås om, at københavnernes ikke kan få lov til at tilkendegive.

Abderrahman Ben Haddou (D): Der må da efterhånden være noget, der hedder skygens parti. Det må jeg nok sige, det er SF, fordi når man ser på motiveringen:

”SF har hele tiden været klart imod et salg af Københavns Energis ...”.

Jamen hvordan kan det være, SF har siddet og forhandlet om salg af Københavns Energi? Det må da være, fordi de har nogle skygger rundt omkring, vi ikke kan se. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Jeg forstår udmærket godt, at SF ikke gider være med mere og til sidst stod af og valgte at sige nej, men det med at sige, at man slet ikke har været interesseret i et salg af Københavns Energi, der må jeg sige, så må jeg have set nogle skygger rundt omkring forhandlingsbordet.

For mig at se så drejer det sig selvfølgelig om, at kommunalvalget nærmer sig hastigt for alle partier her i Borgerrepræsentationen, og SF skal jo selvfølgelig markere sig, fordi de skal jo have del i de her penge, selv om de ikke er med i denne aftale. Det er jo lidt svært, og jeg kan godt forstå, det er et dilemma, I står i.

Men der en ting, jeg vil spørge om, der er nogle, der har været rundt omkring her. For SF består der altså ikke nogen ældre i København. Er de blevet udslettet, har vi ikke ældre borgere i København? Altså i motiveringen er der de psykisk syge, handicappede, daginstitutioner, nå ja, det er SF-borgmesterens område, undskyld.

Skoleområdet, ja, det er jo, fordi nu skal man finde sammen med Enhedslisten, og så solceller, ja, hvor flot, så vores græsrodde skal have noget at arbejde med. Hvor er de ældre, hvor er den modernisering af ældreplanen for vores stakkels ældre borgere, hvor er SF, hvorfor er de ikke kommet med, er det ikke synd for de ældre? Så stå dog frem og sig det. Nej, hvor er det hyklerisk.

Så siger man, at man vil have demokrati. Sikken dejlig undskyldning, vi skal tale med københavnernes, få fordelt de her penge. Jeg har været med til en aftale, hvor SF også var med,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

hvor vi fordelte omkring 800 mio. kr. Det var selvbudgetteringspenge og overskud til bl.a. reovering af skoler, hvor Enhedslisten også var med. Der hørte jeg intet om demokrati og medindflydelse.

Altså godt nok er det flere penge, men for det første har aftalepartierne allerede på forhånd tilkendegivet, at de fleste penge skal gå til metrocityringen; det er et valg, man har taget.

For det andet får man resten i små dele rundt omkring herfra til år 2017. Det er altså ikke bare nogle penge, der kommer på én gang. Der skal vi altså have startet en eller anden demokratisk proces rundt omkring, så vi kan få nogle venner til at sige til os, at vi vil have solceller, og nogle vil have gravet nogle grøfter op eller et eller andet. Hvorfor ikke metroen fuldt nedgravet eller et eller andet i den retning?

Altså helt ærligt, kan vi ikke bare sige, at SF ikke vil være med, og så skal SF have fuld tillid til, at de partier, der står bag aftalen om salg af Københavns Energi, selvfølgelig skal sørge for, at alle bliver tilgodeset så godt som overhovedet muligt i København, også de ældre københavnere, for vi betragter dem nemlig også som en del af den københavnske befolkning.

Vi ved jo også, at vi har været med til en aftale, der pålægger os, og det ved sundhedsborgmesteren også, at vi skal modernisere hele ældreområdet, og det har vi ikke penge til endnu. Derfor skal de penge også findes men SF vil ikke finde de penge, jeg ved ikke, hvor de skal komme fra. Men det må jeg nok få en eller anden forklaring på.

Kritik af metrocityringen, ja, vi kan godt få sporvogne op eller et eller andet, men altså hovedsagen er, man kan se i dag, københavnere er ellevilde med metroen, og der er sket et fald i antallet af bilister, det skal jeg altså sige, der er sket et reelt fald i antallet af bilister i København. Det er skønt.

Det betyder jo så også, at hvis vi får metrocityringen, nemlig inden for de strækninger, hvor vi ved, der er størst behov, så kommer der også til at ske et drastisk fald i antallet af bilkøer i københavnsområdet, det er jeg hundrede procent sikker på. Hvorfor? Jo, fordi jeg lader tilfældigvis bilen stå i Vanløse og kører videre mod Nørreport, jeg gider ikke stå i kø.

Sven Milthers (F): Det er ganske interessant at høre på debatten her. Det siges f.eks., at københavnere jo har masser af muligheder for at deltage. Det pudsige er bare, at sagen var på lukket dagsorden forud for sidste BR-møde, og den blev besluttet på lukket dagsorden, den blev ikke diskuteret for åbne døre, og der besluttede man så i overensstemmelse med den aftale, der var indgået på forhånd. Det er jo det, der er problemet i det.

Jeg vil godt sige, at rundt omkring i landets kommuner er man ret gode til at finde ud af, hvordan man sikrer sig, at borgerne deltager i budgetdiskussionen. Man holder høringer, man har ikke spor problemer med det, og selvfølgelig træffes beslutningen derefter i kommunalbestyrelsen om budgettet. Sådan er det, det skal også gøres i BR fortsat.

Men at gøre det til noget mærkeligt, at vi kritiserer, at hele beslutningsprocessen også om de store linjer var noget, det foregik bag lukkede døre i en diskussion, men nok så meget også her i BR-salen, forstår jeg faktisk ikke.

Jeg vil også godt sige til Jakob Hougaard, som siger, at med denne aftale har man jo sikret metroen, at det da ved gud man ikke har. For det første mangler man en statsfinansiering, ganske klækkeligt statsbidrag. Man mangler også en vis sikkerhed for, hvad pengene er for noget, man har jo kun fået en statslig forblømt udtalelse om at sådan og sådan, og man kan måske nok, men de 6½ mia. skal altså komme fra borgerne. Det, der kommer ud over her, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

må man altså selv betale. Det er jo det, der ligger i det. Vi kender faktisk endnu ikke budgettet for metroen. Det er det ene.

Det andet er, at et meget stort flertal herinde, hvis jeg ikke husker helt galt, så var det en næsten enig Borgerrepræsentation, der besluttede at iværksætte udarbejdelsen af et supplerende, eller hvad vi nu vil kalde det for ikke at provokere, beslutningsgrundlag, hvor man skulle belyse forskellige ting i forhold til en samlet trafikplan osv. Den skal jo først være klar her i slutningen af april, men man beslutter nu. Jeg ved godt, man har sat det lille forbehold ind, men man melder meget, meget klart, at det er det her. Det synes jeg er for tidligt, også i forhold til den proces, man selv har sat i gang. Det er de ting, vi kritiserer i SF.

Det, vi også spørger os selv om, er, at nu har man her lavet en aftale mellem for øjeblikket 32 borgerrepræsentanter, som i realiteternes verden fordeler flere penge, friske penge, ubundne penge, over de næste 13-14 år, end man fordeler normalt ved budgetvedtagelsen, at disse 32 repræsentanter eller deres efterfølgere her efter budgetflertallet for de 13-14 år, vi snakker om. Er det det, aftalen indebærer?

Jeg tvivler på, at det er det, den i praksis kommer til at indebære, for jeg tror, der vil komme en række andre diskussioner. Men det er sådan set det, man lader, som om det er, lader som om man i 13-14 år har lov til uafhængigt af den øvrige Borgerrepræsentation at diskutere, hvordan disse penge skal bruges. Det synes vi ikke er holdbart, og det er det, det her handler om.

Så er der nogle ting, hvor folk har spurgt om hvordan og hvorledes med nogle af de ting, vi har deltaget i, ja, vi har fra SF's side deltaget i forhandlinger, eller rettere vi var med til at vedtage sidste forår, at der skulle laves sonderinger, der skulle findes ud af, hvad der kunne lade sig gøre i forbindelse med KE's elaktiviteter, det er jeg ganske enig i. Men vi har hele vejen igennem forbeholdt os resultatet og forbeholdt os at tage stilling til det, og det har vi så gjort, det gjorde vi sidste gang, der meldte vi klart ud, hvad det var, vi kunne være med til, og hvad det var, vi ikke kunne være med til.

Sådan er det, det er der ikke noget mærkeligt i, og det løber vi ikke fra, så der har vi ikke siddet som skygger, det erkender vi åbent. Men det har heller ikke været forhandlinger, hvor vi reelt har siddet og diskuteret salgsbetingelserne før til allersidst, og der meldte vi så klart ud, hvad vores holdning var. Det er jo vilkårene, og det er også virkeligheden, så der er ikke noget mærkeligt i det forløb.

Endelig skal jeg sige, at hvis vi nu kritiseres for, at vi ikke har nævnt de ældre, så tror jeg nu altså også, det gælder de såkaldte nu aftalepartier, de har i hvert fald ikke præciseret noget som helst om ældre specifikt.

Men det korte af det lange er, vi deltager meget gerne i en åben dialog med københavnere, vi finder faktisk, at det er kommunen, der skal sørge for at tage initiativ til sådan nogle møder, ikke de enkelte partier hver for sig, men netop kommunen i fællesskab, så borgerne kan deltage i en fælles diskussion også med alle de forskellige holdninger, der er herinde og på den måde påvirke diskussionen og de endelige beslutninger over for os i fællesskab.

Det er åbenhed, det er det, vi lægger op til og ikke alt muligt andet mærkeligt, som jeg synes, vi er blevet beskyldt for.

Mikkel Warming (Ø): Jeg er glad for, at jeg i denne sag kan sige, at SF har stillet et rigtig godt forslag i modsætning til tidligere i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Forskellige af de her aftalepartier, er det vist nu, har været heroppe, Klaus Bondam f.eks., og tale ganske højstemt om demokratiet og vigtigheden af at lade meningene brydes for åbne døre, så borgerne kan høre, hvad deres valgte repræsentanter har af meninger til forskellige ting. Hvorefter han totalt undlod at forklare noget som helst om, hvorfor man gik ind i KE-salget.

Det er jo ikke nogen uinteressant pointe, fordi hele den diskussion, hvorfor man sætter fuld turbo på denne liberalisering og privatisering, hvorfor man vil sælge KE, blev taget for lukkede døre.

Hele forløbet har været for lukkede døre og røde papirer. Den demokratiske situation, debat har jo netop ikke kunnet brydes i åbenhed. Og aftalepartierne har, mener jeg, når man bag lukkede døre vedtager KE's salg, bag lukkede døre, ganske hermetisk lukkede døre, kan jeg forstå, laver en aftale om, hvordan pengene skal fordeles uden at ville diskutere det offentligt eller diskutere med andre partier for den sags skyld. Så er der faktisk et problem.

Så kommer Karin Storgaard herop og siger, jamen se på Krøyers Plads, københavnernes mening kan sagtens komme frem. Ja mon ikke, den sag var ligesom også i offentlig høring, ligesom SF foreslår, at der skal ske med kan man sige den aftale, de partier har lavet, at den går i offentlig høring, det er sådan egentlig, jeg forstår forslaget, det synes jeg er et fornuftigt forslag.

Krøyers Plads, som Karin Storgaard bryster sig af som et eksempel på, hvordan københavnernes har indflydelse og kan lade deres mening komme til kende, var netop i offentlig høring. Gud ske tak og lov er det sådan, at der er nogle af staten fastsatte planlovsregler for, hvordan sådan nogle projekter går i høring, ellers er jeg ikke sikker på, at et flertal herinde med den demokratiske indstilling, man i øvrigt lægger for dagen, ville sende det ud, må jeg jo så også erkende.

Men hvert parti skal for sig, aftalepartierne skal for sig snakke med deres respektive medlemmer og vælgere om, hvordan pengene skal bruges. Som Klaus Bondam sagde det, mandatet til prioriteringen kommer ved kommunevalget.

Se, nu undrer jeg mig en lillebitte smule, fordi hvis der er noget, der tyder på, at alle skal love at bruge pengene til alle gode ting i forbindelse med valgkampen også inkl. aftalepartierne, så er det sådan en udtalelse, mandatet til prioritering finder sted ved kommunevalget.

I den pressemeddelelse, som er offentlig, det skal siges, de kære aftalepartier udsendte, der siger Klaus Bondam som et af argumenterne for at lave denne hurtige aftale bag lukkede døre, ”med aftalen forhindrer vi forhåbentlig også, at valgkampen i København udvikler sig til en gavebod.” I dag siger han, prioriteringen får man mandat til ved valget.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad Klaus Bondam egentlig mener i denne sag, for det er faktisk ikke uinteressant. Slås der søm i fordelingen meget snart, eller er det sådan en proces, der skal strække sig over en årrække?

Fordi et af Dansk Folkepartis væsentlige argumenter, i det omfang de havde nogen, mod SF's forslag, var jo, at så kan man ikke tage hurtige beslutninger med sådan en høring, sagde Karin Storgaard. Og så spørger jeg: Hvorfor skal det gå så hurtigt, når vi lige har fået at vide af taleren før fra den samme aftalekreds, at mandatet til prioriteringen finder sted ved kommunevalget?

Jeg kunne egentlig godt tænke mig, aftalekredsen fandt ud af måske en tidsplan for os andre, så vi kan observere ude fra uden for lokalet, hvornår man egentlig prioriterer, laver de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

beslutninger, laver de mandater omkring metroen, som jeg kan forstå, Borgerrepræsentationen slet ikke skal involveres i, det er nemlig aftalepartierne.

Jeg kunne også tænke mig at vide, fordi partierne er sådan set i gang i den kære aftalekreds, altså Mogens Lønborg har været ude og sige havnetunnel flere gange, både før aftalen blev lavet og sandelig også efter, at det var en god ting at bruge pengene på. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, hvad Socialdemokraterne siger, om de er enige i det, at det var det, som KE-pengene skulle bruges til.

Så er der omkring metroen bare et par småting. Hvis vi kigger på, hvad der er forudsagt vil ske ved etableringen af den fjerde ring, så vil man bruge, ja 14, 15 er det vist steget til på et par måneder, og hvem ved, hvor det ender, mia. kr. på et projekt, som vil flytte 1 pct. af biltrafikken ned i metroen.

Metroens væsentligste skal vi sige kilde til passagerer kommer fra busserne, den kommer ikke fra bilerne. Det faktum er man nødt til at forholde sig til, før man går op som Karin Storgaard og fortæller, hvordan man har kørt metro i Paris. Det er sådan set ret irrelevant, fordi de undersøgelser, der ligger til grund for, hvordan metroen i København vil virke er, at der flyttes 1 pct. "

Det er ganske mange milliarder, man i så fald bruger på et projekt, der ikke flytter særlig meget biltrafik, hvis det var det, der var pointen med at etablere 4. ring. Det er jeg ikke sikker på, at det er for Karin Storgaard og de andre, men så fortæl dog sandheden i stedet for.

Vi ønsker mere åbenhed omkring, hvad der foregår herinde på Rådhuset og ønsker i hvert fald ikke, at man bag lukkede døre kører et salg af KE igennem, som Socialdemokraterne i hvert fald ikke varslede noget om i sidste valgkamp. Før bjørnen er skudt, så får man den og sælger pelsen ved at lave en aftale, der binder pengene fast.

Det burde, hvis man havde en smule anstændighed i livet, være muligt også for aftalepartierne at sige, o.k. vi dummede os, vi laver en offentlig proces, vi inddrager københavnernes som andet end den gavebod, Klaus Bondam tidligere advarede imod, men nu vil gå ud og praktisere.

Vi støtter SF's forslag.

Borgmester Winnie Berndtson: Jeg synes, det er interessant at tage debatten omkring, om man overhovedet skal sælge forsyning eller ej, også for åbne døre, det synes jeg i høj grad har været en debat, der har været taget for åbne døre, lige fra man fra regeringens side i 1999 gik i gang med dette projekt, til vi gik i gang i kommunerne i år 2000 og frem til den sag, som vi behandlede sidste gang. Jeg synes ikke på det principielle plan, der er meget, der ikke har været diskuteret i offentligheden.

Så synes jeg til gengæld, man godt kan diskutere, hvis det her er nogle processer, som vi bliver ved med at gennemleve i kommunerne, og det er der jo noget, der tyder på med den regering, der sidder, og ikke mindst skulle man måske sige med det europæiske fællesskab, vi er medlemmer af, for det er der, det kommer fra, så er der noget, der tyder på, at det er ting, vi skal igennem.

Der kan man da godt overveje, om vi sammen med mandatsagerne indbygger demokratiske åbne processer, så man kan diskutere det principielle. For det, man ikke kan diskutere i aftalerne, det er jo, hvem vi forhandler med, hvor meget vi forhandler om osv., det er derfor, de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

er røde. Men hvis det handler om forsyningssikkerhed, og hvad tror vi, der sker med prisen, og hvordan går det med miljøet, det kan vi jo sagtens diskutere i åbenhed.

Så det synes jeg da bare lige sådan til eftertanke, at næste gang vi skal i gang med sådan nogle processer her, så kunne man godt indbygge noget offentlighed, noget borgerdialog, noget inddragelse af københavnernes i, om man overhovedet principielt er for eller imod. Det har jeg sådan set ikke noget imod, at vi diskuterer, jeg synes, vi gør det allerede. Men da vi jo er gode til den slags borgerhøringer i Københavns Kommune, så kan vi sikkert også blive gode på dette område.

Så bare et par ting. Altså jeg synes, inden hykleriet svømmer helt over af, hvad der sker inden for denne sektor, så synes jeg bare, at man skal konstatere også på denne åbne dagsorden i dag, at både SF og Enhedslisten jo faktisk er for den store del af dette salg, nemlig salget af vores aktier i produktionsdelen E2, og det er jo trods alt de 6 mia. af de 10 mia.

Så vi har en fuldstændig enig Borgerrepræsentation, når det gælder salget af E2-aktien. Og så er der en knap så enig Borgerrepræsentation, når det gælder eldelen. Det synes jeg er fair nok, og jeg synes også, det er fair nok at formidle det ud til københavnernes.

Metro og helhedsplan er ikke i konflikt med hinanden, for det er skrevet præcist ind i aftalen, at det altså er med hensyn til, hvad den helhedsplan viser, som vi får i løbet af en måneds tid, hvorimod de her penge tidligst kommer i sommeren 2006 og kan bruges fra 2006 frem til 2020. Men vi behøver ikke bruge dem i 2006, hvis ikke vi er klar til det, og hvis vi har brug for mere tid, så kan vi jo sådan set bare vente, der er ikke nogen, der tvinger os til at bruge dem, før vi selv har lyst til det.

Så har jeg bare et enkelt spørgsmål til Enhedslisten og til Venstre, som jeg har forstået vil stemme for SF's forslag. SF's forslag ender med, SF mener selv, og så kan man sige, når man allerede har besluttet, hvad man selv mener, hvorfor så spille nogle andres tid. Men jeg kunne godt tænke mig at høre, om Venstre og Enhedslisten også har tænkt sig at stemme for den sidste del af SF's forslag, nemlig om det SF selv mener, er det også det, Venstre mener, og det Enhedslisten mener. Så vil jeg da begynde at glæde mig til noget mere sol over Valby sammen med Venstre og Enhedslisten.

Overborgmesteren (Lars Engberg): Vi går til 2. runde.

Borgmester Martin Geertsen: Vi er for solen. Må jeg ikke starte med at sige til spørgsmålet omkring metroen, der synes jeg i virkeligheden, at man har indgået en meget, meget modig af tale fra de partier, som har indgået aftalen. Man har indgået en modig aftale, som faktisk har holdt Borgerrepræsentationens to næststørste partier uden for indflydelse, det synes jeg er meget modigt. Man kan sikkert godt klare den nu og her, men der kommer jo en række valg, inden man får etableret en metro cityring. Der synes jeg, det er modigt at lave så snævert et flertal, og det er der, flertallet bliver snævert, at man holder Borgerrepræsentationens to næststørste partier udenfor.

For her har man ikke bare indgået en aftale om anvendelse af nogle mia. kr., man har rent faktisk indgået en metroaftale, og det betyder altså, at man også inden for den kreds af partier, som jo sandt at sige ikke er nogen homogen flok, der skal man også imødesee alle de problemer og alle de udfordringer, Karin Storgaard, som der vil komme i forbindelse med selve etableringen af metroringen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Jeg behøver bare at minde om, hvilke udfordringer og hvilke problemer man indtil nu har haft med det småtteri, vi har haft, for så vidt angår metro i København, og så kan man ellers bare gange op i forhold til udfordringer, i forhold til problemer.

Jeg tænker her på, Karin Storgaard, nedgravning af metro på Amager, gang selv op i forhold til en city metroring og så prøv at finde ud af, hvor mange udfordringer og problemer man der vil støde ind i.

Der synes jeg, det er ikke, fordi det nødvendigvis er noget demokratisk problem, men der er det altså det ihukommende meget, meget modigt af overborgmesteren at stå i spidsen for en aftale, som udelukker Borgerrepræsentationens to næststørste partier. Der får man sit hyr i den kreds af partier, som det vil jeg gerne understrege igen, sandt at sige ikke er nogen specielt homogen flok, hvad det angår.

Så har jeg ikke hørt en eneste ordfører her på talerstolen indtil videre, som har talt imod prioritering af skoler og idrætsanlæg, ikke én, som en smuk, smuk perlerække har man gået herop på talerstolen og sagt alle som en, skoler og idrætsanlæg skal naturligvis prioriteres.

Så er mit simple spørgsmål, det kan forekomme naivt, men mit simple spørgsmål er, hvorfor i alverden står der så ikke noget om det i aftalen, hvorfor står der ikke noget i aftalen om, at man gerne vil prioritere skoler og idrætsanlæg. Nej, det er jo det, vi skal til at snakke om, jo, jo, men enhver må vel et eller andet sted helt inde i sin sorte sjæl, uanset hvilket parti man kommer fra, have gjort nogenlunde op med sig selv, hvad det er for nogle prioriteringer, man har.

Nej, det skal vi til at snakke om, og det fører mig sådan set frem til min næste pointe, som er, jamen hvis det nu er noget, vi alle sammen skal til at snakke om, hvorfor i alverden kan vi så ikke få en høring om det, hvis der ikke er lagt noget på plads. Og det kan man jo så gisne om, hvorvidt der er eller ej, det skal jeg ikke begive mig ud i, for jeg kan jo ikke kigge ind i ordførernes sorte sjæle, så jeg kan sådan set kun tage ordene for gode varer, det der bliver sagt fra de respektive ordførere.

Men hvis nu vi har det udgangspunkt, der ikke er lagt noget fast, hvorfor i alverden kan man så ikke igangsætte en høring. Hvis vi skal i gang med at diskutere nu og i valgkamp over de næste 10-20 år om, hvad pengene skal anvendes til, hvorfor i alverden kan vi så ikke igangsætte en høring, hvor vi spørger københavnerne, og de giver deres bidrag.

Jeg synes, man bevæger sig et eller andet sted mellem ikke at ville inddrage nogen, og så hører jeg sådan lidt florumvunden snak om, at det skal vi til at diskutere. Vi er nødt til at bevæge os på en nogenlunde snorlige bane her og sige, jamen hvis der ikke er besluttet noget, så lad os da få gang i en god diskussion, hvor vi også får inddraget københavnerne eller hvad?

Klaus Bondam (B): Hvis borgmester Martin Geertsen i øvrigt stoler på mig og tror på, hvad jeg siger, hvad jeg håber, han gør, så vil jeg gerne her fra Borgerrepræsentationens talerstol slå fast, at der ikke er lagt noget fast.

Så vil jeg gerne takke borgmester Winnie Berndtson for det konstruktive indlæg, hun kom med. Jeg synes, det var godt tænkt, og det vil vi gerne bakke op om.

Så efterlyser Mikkelt Warming vores stillingtagen i debatten på det lukkede dagsordenspunkt. Jeg startede mit forrige indlæg med at sige, at det stod på både Det Radikale Venstres hjemmeside og på min egen hjemmeside, men jeg vil da gerne kort citere derfra, fordi det er nogenlunde identisk med, hvad jeg sagde ved den behandling for lukkede døre:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

”Med salget af kommunens elaktiver afgiver vi en stor forsyningsvirksomhed, som er bygget op og styrket gennem mange år, en styrkelse, der har gjort, at virksomheden i dag kan klare sig på moderne markedsvilkår. Københavns Kommunes elaktiver er store folkelige værdier, der nu kan og bør overgives til andre for, at vi kan styrke og udvikle vores by.”

Det fortsætter med, at vi i denne sag har rejst en række spørgsmål undervejs i forhandlingsforløbet, som vi har sikret os er medtaget i den endelige aftale.

”Vi føler os således sikre på, at der fortsat er den fornødne forsyningsikkerhed for de københavnske elforbrugere, og vi synes, at vi med aftalen har sikret os, at den kommende valgkamp ikke udvikler sig til en ren gavebod. 10 mia. kan kun bruges én gang.”

Hvis Mikkel Warming i øvrigt har internetadgang, hvad alle BR-medlemmer har, så kan han gå ind og læse det.

Så lad mig lige sige lidt afslutningsvis, jeg skriver her:

”Det er næsten paradoksalt, at vi i Det Radikale Venstre var det eneste parti, der i forhandlingerne igen og igen nævnte den store efteruddannelsesgæld, som over 50.000 af kommunens ansatte slæber rundt på.”

Så hele det her spidsfindige indlæg fra Mikkel Warming om gavebod kontra det mandat, man får ved valget, så vil jeg godt sige, at jeg personligt gerne vil arbejde for en genopretningsplan for folkeskoleområdet. Jeg vil også gerne have en styrket dialog om form og indhold.

Vi har sat et gevaldigt skub under genopretningen af vedligeholdelsen af de københavnske idrætsanlæg.

Men vi synes, at det er vælgerne, der til november skal være med til at give det mandat, der skal arbejdes for. Jeg har sagt, hvad jeg gerne vil arbejde for, at Det Radikale Venstre i de forhandlinger i den kommende Borgerrepræsentations periode skal arbejde for. Og så må man jo håbe og bede til, at de øvrige partier i aftalen formår at formulere sig lige så klart.

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg vil egentlig godt kvittere for miljøborgmesterens tilbud om næste gang, at der måske kommer en situation, hvor der er en forsyningsvirksomhed, der kan sælges, fordi den situation kommer utvivlsomt til at opstå igen, at man så får en mere åben debat om det.

Men rent faktisk så synes jeg, det allerbedste ville være, hvis De Radikale og hvis Socialdemokraterne frem til det kommende borgerrepræsentationsvalg går ud og toner rent flag. Når nu der kommer til at mangle 3 mia. til metroen, for det gør der, vil man så ud og prøve at sælge de næste forsyningsvirksomheder, som muligvis i løbet af den der 10-års-periode, før metroen egentlig bliver helt færdig, vil kunne komme til at blive solgt måske på samme vilkår som elsektoren, måske på andre vilkår.

Det synes jeg faktisk ville være det allerallermost rimelige. Jeg er helt med på, at vi kan få den åbne debat med københavnerne om, hvad de synes i de enkelte tilfælde, hvis vi nærmer os en situation, hvor et salg kan opstå. Men jeg synes faktisk, det ville være meget mere reelt, hvis man meldte ud til københavnerne, hvis man meldte ud, jamen vi er indstillet på at sælge Københavns vand, hvis det er, der mangler 3 mia. til metroen. Eller nej det er vi ikke indstillet på.

Jeg synes faktisk, det er meget vigtigt, at man er åben over for byens borgere, og man har en offentlig servicestrategi på de her områder med forsyningerne, eller om man vil kaste det i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

armene på det til enhver tid siddende Folketing eller den til enhver tid siddende politiske magt i EU, om hvem der skal styre deres forsyningssikkerhed, og hvem der skal forvalte de værdier, som de har lagt penge i de sidste mange, mange år.

Det vil jeg håbe, at såvel Socialdemokratiet som Radikale vil være med på at gøre.

Så lige til sidst, jeg synes stadig væk, at Klaus Bondam bevæger sig på kanten, altså det er jo fint at melde ud, hvad De Radikale synes, at pengene skal bruges til, om det så er oven i den aftale, man har lavet, eller hvordan hele regnestykket ser ud, det ved jeg ikke.

Men stadig væk så er der da en modsætning mellem at sige, at det er op til den kommende Borgerrepræsentation at beslutte og bestemme, hvilket naturligvis gør, at ethvert kommende borgerrepræsentationsmedlem vil blive afkrævet et svar, jamen hvad vi du bruge pengene til, og i den konkrete situation formentlig også vil blive presset af de tilhørere der er. Og så er spørgsmålet, om den aftale, man har indgået, så stadig væk hænger sammen med de løfter, der vil blive givet under sådan en valgkamp.

Borgmester Winnie Berndtson: Jeg ved ikke, om det er, fordi det er blevet sent, eller der er noget galt med mig, men jeg har ikke den der frygtelige fornemmelse i maven over at tænke på det scenarium, hvor Venstre og SF får flertal i Borgerrepræsentationen og bliver enige om, hvordan der skal prioriteres her i byen. Af en eller anden grund så er det ikke sådan et skrækscenarie, der får det til at gøre ondt i maven i hvert fald ikke lige aften, men jeg tror, jeg vil tænke over det i morgen, om det sådan er et skrækscenarie, jeg sådan synes, jeg er meget truet af.

Jeg synes, at historien om det her er, at Venstre ikke ved, om de vil have den metro eller ej, fordi de ved ikke, om de skal bruge dem til at drille med, eller de gerne vil have den, eller hvad de skal gøre ved den. De kan ikke finde ud af, om den skal være oppe eller nede eller ude og inde. De er glødende tilhængere af det i afstemning efter afstemning efter afstemning, hvorefter de vil have den lavet om.

Så sandheden er vel, at Venstre vil helst ikke sige, hvad de vil, eller om de vil.

SF har meldt rent ud og har sagt, at de er ikke et metroparti, og det er jo fair nok, SF er ikke et metroparti, de vil hellere have letbaner, så det er jo ikke der, vi skal finde det store metrofællesskab sammen med SF, for de vil noget helt andet.

Så i forhold til den store trussel omkring metroen, så føler jeg mig ikke særlig truet. Og når det står i den aftale, så er det jo, fordi de partier, der er i den aftale, synes stadig væk, og hele tiden har syntes, at det er det, der giver den kollektive trafik i København et løft. Det må andre partier jo gerne være uenige i, og det ved jeg positivt, at SF er, jeg ved ikke, hvad Venstre er.

Så jeg tror ikke, at borgmester Martin Geertsen behøver at have så mange bekymringer. Jeg sagde sidst, da vi behandlede denne sag, at jeg tror ikke, denne aftale holder til 2020, for verden forandrer sig. Jeg tror ikke, denne her aftale holder til 2020, jeg tror, der kommer til at ske noget inden. Til gengæld tror jeg, den holder længere end til sommeren 2006.

Så ved jeg ikke, hvad det er for noget med den der dialog, ja der er altså noget selvhøjtidelighed over SF en gang imellem, altså hvis man tror, der skal et forslag i Borgerrepræsentationen for, at københavnerne bekymrer sig om skoler, veje, metro og daginstitutioner, kultur- og idrætsanlæg, så ved jeg ikke, om man overhovedet befinder sig i den samme verden, som jeg i hvert fald gør. For det er lige præcis de ting, jeg dagligt diskuterer med københavnerne,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

for det optager dem utrolig meget, den diskussion stopper ikke, hvis vi i aften beslutter, at de ikke må snakke om det, og den diskussion havde såmænd hverken taget fra eller til, fordi SF's forslag ville blive vedtaget eller ej. Det havde ikke gjort den store forskel, det er jo ting, der optager københavnere, og det er jo fair nok.

Til det med at tone rent flag eller ikke tone rent flag, jeg husker heller ikke, at der i Enhedslistens valgprogram stod, at man ville sælge aktien i E2, det husker jeg ikke, men jeg kan da godt lige gå hjem og finde det frem igen, det husker jeg bare ikke. Så der flytter vi os.

Jeg vil sige i forhold til at tone rent flag, jeg vil godt gentage det, jeg sagde sidst, og jeg bliver åbenbart nødt til det, fordi der er en tendens til, at man utrolig gerne vil misforstå: jeg er ikke tilhænger af at liberalisere forsyningsområderne, jeg bliver det aldrig, jeg har aldrig været tilhænger af elområdet, jeg bliver ikke tilhænger af vandområdet, varmeområdet eller noget som helst andet.

Men hvis jeg får en passiv pengeanbringelse i noget, jeg overhovedet ikke har indflydelse på, fordi der er nogle andre, der bestemmer og lægger rammer for det, så vil jeg være så klog, at jeg overvejer, om de penge kan bruges et andet sted, og det er det, der er sket i denne sammenhæng. Det er ikke et baglæns regnestykke, hvor vi i Den Socialdemokratiske Gruppe har siddet og regnet baglæns i forhold til, om salg af KE-el lige præcis var det, der gav en metro, sådan er det overhovedet ikke foregået.

Vi har diskuteret, om vi skulle beholde vores elaktiver eller ej, ligesom de andre partier har vi ikke været i tvivl omkring E2, men vi har diskuteret, om vi skulle beholde vores elaktiver eller ej og er nået frem til den beslutning, at vi har mere end 4 mia. bundet i elaktiverne. Vi har ikke indflydelse på forsynings sikkerhed, serviceniveau, investeringsniveau, prisniveau, der modsvarer 4 mia.

For det er ikke os, der ved beslutninger i Borgerrepræsentationen kan bestemme, hvor meget man skal investere i elnettet, og derfor er det heller ikke os, der bestemmer forsynings sikkerheden længere, det gør staten. Det er ikke os, der bestemmer, hvilken pris vi må tage for at sende el igennem vores elnet, det er bestemt af staten, og derfor bestemmer vi her i Borgerrepræsentationen heller ikke længere, hvilken pris københavnere skal betale.

Så har vi lidt indflydelse på serviceniveauet, og jeg tror også, at vi ville kunne have lidt indflydelse, når det handler om miljø, men også kun ganske lidt, fordi den el, der bliver købt og bliver sendt igennem vores ledninger, ikke nødvendigvis er den el, vi selv køber, men den el, som alle mulige andre også køber.

Så jeg synes ikke, at man heller i denne sag skal betvivle hinandens motiver, det synes jeg sådan set ikke, der er nogen grund til. Jeg synes, vi også i denne sag har haft en god proces omkring det, vi er nået til en beslutning, hvor vi ikke er enige alle sammen.

Så mangler jeg stadig væk at få at vide fra Martin Geertsen, sol over Valby er ikke den sol, men det er et projekt, som skal forsyne Valby med solceller, sådan så man bliver 15 pct. forsynet med vedvarende energi. Jeg spørger bare til, om Venstre nu er blevet en glødende tilhænger af solceller og derfor også vil stemme for den del af SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Rikke Fog-Møller (Ø): Så vil jeg bare replicere til miljøborgmesteren, at det som er den store forskel på forsyningsnettet og på produktionen, det er, at nettet er en monopolstruktur, som går ud til hver enkelt københavnere herinde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Så kan man selvfølgelig godt have den holdning, at nu har staten bestemt det hele, og reguleringen er sådan og sådan, og nu kan vi ingenting gøre. Men tro mig, hvis du kigger 10 år frem i tiden, om staten stadig væk vil have samme hårde regulering af nettet, det vil jeg godt tillade mig at tvivle på, fordi så er det i hvert fald en meget, meget halv liberalisering, der er foregået, og det er ikke det, vi ser i resten af verden, hvor de her processer er foregået i årevis, der ser vi tværtimod en langsom proces hen imod en yderligere liberalisering.

Derfor mener jeg, at man også som kommunalpolitiker bør tænke langsigtet og også i denne sammenhæng om at sikre de københavnere, der skal bo her om 50 års forsyningssikkerhed, og det er sådan set også dem, det handler om.

Derfor så vil jeg også give lidt igen, og så vil jeg sige, så håber jeg, at jeg ser borgmester Winnie Berndtson oppe på barrikaderne, næste gang det sker, at der kommer nogle af de her tilnærmelser til yderligere liberalisering, og måske endda så meget på barrikaderne, at man siger, nej vi vil ikke sælge det her, selv om det er det, I gerne vil have.

Fordi det er jo det, man kommer til at gøre, man kommer til at blive et redskab i den afmontering af det, der hedder et almindeligt offentligt serviceniveau, fordi man efterlever de love, der bliver implementeret i EU og i staten, som simpelt hen afmonterer offentligt eje og al offentlig aktion.

(Kort bemærkning).

Sven Milthers (F): Jeg synes, jeg er nødt til at korrigere Winnie Berndtson, når hun siger, at SF ikke er et metroparti. SF har ikke taget stilling til, om vi ønsker metro, eller vi ønsker andre løsninger, det er korrekt.

Men vi har dermed heller ikke sagt, at vi ikke er et metroparti, vi har en diskussion i vores parti, den kører, og den kører specielt på grundlag af det, der måtte komme nu her i slutningen af april, og så tager vi stilling derefter. Vi synes der manglede noget i beslutningsgrundlaget, det synes vi er fair nok, det synes vi ikke er mærkeligt.

Vi synes måske også, der var andre, der skulle have den holdning. Vi kan også læse forskellige undersøgelser, hvor man kan finde frem til, at mange siger, at det bedste ville være mere metro, men vi kan også læse mange, der siger, at det gode ville være mere letbane, vil være godt at sikre en sammenhængende kollektiv trafik ikke kun lige i City, og hvordan er det, vi lige får hele den der kabale til at hænge sammen. Det er det vi mener, og det ønsker vi fortsat. Der synes vi ikke, at det forbehold, der er taget i de 32 medlemmers aftale er tilstrækkeligt. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet omkring forsyningssikkerheden, det er rigtigt, at der ikke er nogen sikkerhed for elproduktionen, det har staten påtaget sig ansvaret for at sikre, derfor vores holdning til Energi E2, men forsyningssikkerhed er også at sikre, at ledningsnettet bliver vedligeholdt, det ved vi, der kan være problemer med hos os. Vi ved, der er en diskussion, og der er der ikke lagt statslige retningslinjer endnu.

Vi kan læse, at der muligvis kommer det i 2008, men de er ikke lagt der nu. Vi kan også læse, at der, der hedder indtægtsrammebekendtgørelsen for nu at tage et frygteligt ord, at forventningen kan gå op til 6-7 pct. af den investerede kapital til ejerne.

Det vil sige at nu er det altså nogle ejere, der kan trække penge ud fra betalingen for nettransporten, og det er det, der sker nu. Det er det, vi er bange for. Vi ville hellere have brugt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

de penge til at sikre, at der faktisk blev fastholdt et serviceniveau, det har vi ikke sikkerhed for, sådan som reglerne er nu.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Jeg har blot en kort servicemeddelelse til salen og måske ikke mindst til formanden, overborgmesteren, nemlig at den sag, vi drøfter her i aften, den hedder beslutningsforslag om inddragelse af københavnernes i anvendelsen af pengene fra salget.

Jeg mener at kunne høre på de seneste indlæg, at vi er langt inde i en diskussion omkring salg af elaktiviteter. Det må være bekendt for alle, at vi er sådan set kommet videre, vi snakker om demokratisk proces, så jeg vil foreslå, også henset til det sene tidspunkt, at vi sådan lige får bragt debatten tilbage på sporet.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Tak for servicemeddelelsen. Så vender vi tilbage til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det, der bringer mig herop nu på dette sene tidspunkt, det er Klaus Bondam, som forsøger at forsvare den her lukkede proces med, at nu kan vælgerne så sikre demokratiet, når vi går til valg.

Jeg vil godt spørge: Betyder det så, at aftalen er sat ud af kraft efter valget? Betyder det, at man så frit efter valget, når vælgerne har talt og valgt den nye Borgerrepræsentation på tværs af alle partier, kan fordele de her penge?

Vi har jo i dag på et tidligere punkt haft en diskussion, hvor aftalepartierne har været efter hinanden som høge, vogtet på hinanden om, at forliget skal holdes. Her er der et forlig, som bl.a. er indgået mellem Radikale Venstre og Dansk Folkeparti. Mit spørgsmål til Klaus Bondam er: Betyder det her, at Det Radikale Venstre har bundet sig til Dansk Folkeparti i udmøntningen af de her penge de næste mange år, det er både, når metrocityringen skal laves, hvor man skal diskutere alle mulige tekniske detaljer, skal man så i denne aftalekreds i fællesskab udmønte de her penge, eller som der står:

”De større investeringer, som indgår i større sammenhængende anlægs- og vedligeholdelsesopgaver, som parterne kan blive enige om ...”.

Vil man også dér bruge pengene sammen med Dansk Folkeparti? Jeg synes, det er vigtigt for demokratiet at vide, om De Radikale på den måde har bundet sig til Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Nu kan jeg ikke sådan svare på vegne af Det Radikale Venstre, men det er helt klart for mig, at hvis Dansk Folkeparti har vist sit medansvar, hvor SF ikke vil være med, så skal de selvfølgelig respekteres hele vejen igennem, også til fordeling af de penge.

Det kan da ikke være rigtigt, at et parti, der går med i en aftale omkring salg af Københavns Energi, bare skal rystes af, fordi SF gerne vil have del i de penge. Sådan hænger det ikke sammen, og det er netop det, der for mig betyder udemokratisk. Det er ikke integrationslovgivningen, vi taler om her, det er salg af Københavns Energi.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 3. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

Klaus Bondam (B): Tak for det. Jeg slår endnu en gang fast, at 10 mia. og minus de i hvert fald 40 pct. kun kan bruges én gang.

Til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard. Jeg tror, det er klart nok, at jeg i hvert fald personligt ikke har bundet mig til Dansk Folkeparti, men det har været positivt at opleve Dansk Folkepartis ønske om at være med til at skabe et økonomisk ansvarligt flertal i denne forbindelse.

Vi er i aftalekredsen enige om, at langt størstedelen af provenuet fra salget skal gå til en udbygning af metroen, det er i virkeligheden et flertal, som strækker sig ud over aftalekredsen.

Københavns Kommunes fremtid og vækst og udvikling er jo altså ikke ene og alene bundet op på de resterende midler i denne aftale.

Til Rikke Fog-Møller – det glemte jeg faktisk i mit indlæg før, og det kan jo ske: Der står ganske tydeligt i aftalen, at partierne løbende vil diskutere, hvordan midlerne skal prioriteres. Vi synes, at den prioritering skal foregå og foretages af de politikere, som også skal udmønte midlerne, altså de politikere, som er valgt fra 1. januar 2006.

Så afkræver Rikke Fog-Møller mig et svar på salg af yderligere forsyningsvirksomheder. Der må jeg være hende svar skyldig. Rikke Fog-Møller ved meget mere om dette område, end jeg gør. Og det er ikke ironisk eller sarkastisk ment, det er helt oprigtigt ment. Så der er jeg hende svar skyldig.

Rikke Fog-Møller bekymrer sig om de resterende midler i metroinvesteringen. Det Radikale Venstre tror, at det økonomiske indspark, uden at sætte noget beløb på, men som Københavns Kommune bliver i stand til at komme med nu i forhandlingerne, at det er nok. Vi tror på, som jeg også sagde under den lukkede debat, vi tror på, at regeringen også har læst den analyse, som Greens Analyse Institut netop er kommet med, hvoraf det ganske tydeligt fremgår, at når det går godt i København, så går det godt i resten af Danmark.

Vi tror, at mere metro, mere kollektiv trafik i København er medvirkende til, at det kommer til at gå endnu bedre.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal ikke blande mig i, hvem der ved mest om energipolitik, jeg konstaterer, at Det Radikale Venstre har indgået en aftale om noget, de ikke har forstand på, men det skal jeg ikke blande mig i.

Jeg vil godt spørge Klaus Bondam og Det Radikale Venstre som sådan, for Det Radikale Venstre er jo andet end Klaus Bondam, går jeg ud fra, spørgsmålet lyder i sin klare enkelhed: når nu Dansk Folkeparti bliver rost heroppe fra talerstolen i deres måde at samarbejde om den aftale, der er lavet i forbindelse med KE, kan det så ikke irritere Klaus Bondam og Det Radikale Venstre med de holdninger, de i øvrigt har i forbindelse med Dansk Folkeparti, at man ikke kan finde ud af at støtte det medlemsforslag, som vi har til, afstemning herom et ganske kort øjeblik.

Med andre ord: Vil Klaus Bondam og Det Radikale Venstre hellere binde sig til Dansk Folkeparti end gå i en reel dialog med borgerne i København?

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. marts 2005

Borgmester **Martin Geertsen**: I forlængelse af det, Jens Kjær Christensen siger, der er ved at danne sig et lidt uklart billede af, hvad den her energiaftale, anvendelse af provenuet, egentlig handler om. I særdeleshed hvor lang tid den rækker ud i fremtiden denne aftale. Er det sådan en aftale, som i forbindelse med valgkampen bliver afgjort, hvad skal provenuet så endeligt anvendes til, eller hvad?

Klaus Bondam, hvor lang tid – undskyld, at jeg forstyrrer – hvor lang tid har de respektive partier bundet sig til hinanden i denne aftale? Det er jo ikke uinteressant i forhold til, hvad det er, provenuet skal anvendes til, fordi der står nogle forblommede ting om, at det skal gå til renovering osv. osv.

Men det er interessant at vide, hvor lang tid aftalen rækker ud i fremtiden, fordi hvis den kun rækker frem til næste valg, så ophæves jo sådan set også sekvenserne om, at pengene skal gå til, provenuet skal anvendes til renovering.

Så jeg tror, det kunne være, eller det er ret interessant at vide, hvor lang tid den forpligtelse, man har givet hinanden i denne aftale, rækker.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Majbritt Mamsen – Majbritt Mamsen frafalder.

Medlemsforslaget blev forkastet med 28 stemmer imod 21.

For stemte: F, V og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og UP.

=====

40) BR 204/05. Røkering i udvalg

Godkendelse af at Jette Bergenholz Bautrup (A) udtræder af Kultur- og Fritidsudvalget samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Klaus Hansen (A) indtræder i udvalget i stedet for.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

41) BR 205/05. Røkering i udvalg

Godkendelse af at Joan Jensen (A) udtræder som suppleant i Børn- og Ungeudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Anna Saakwa (A) og Hamid El Mousti (A) indtræder som suppleanter i Børn- og Ungeudvalget. Jakob Hougaard (A), som tidligere var suppleant, er indtrådt som medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

*Dørene blev lukket kl. 22.40**Følgende sager behandlede for lukkede døre:***42) BR 195/05. Medlemsforslag om ophævelse af kontrakt med Accenture**

(Stillet af Bente Møller, Jens Kjær Christensen, Per Bregengaard, Rikke Fog-Møller og Mikkel Warming (alle Ø) og Bo Asmus Kjeldgaard, Hellen Hedemann, Bjarne Fey, Frank Hede-
gaard, Jens Johansen, Heinrich Metz, Sven Milthers, Trine Schaltz, og Charlotte Wieth-
Klitgaard (alle F)):

"Borgerrepræsentationen beslutter, at kommunens kontrakt med Accenture ophæves."

Økonomiforvaltningens indstilling blev godkendt med 28 stemmer imod 0. 17 undlod.

For stemte: A, B, C, V og UP.

Følgende undlod at stemme: F, O og Ø.

=====
43) BR 172/05. Salg af areal

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====
44) BR 171/05. Forlængelse af frist for tinglysning af kommunal køberet

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====
45) BR 187/05. Indgåelse af aktionæroverenskomst

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====
46) BR 186/05. Overførselssag

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. marts 2005**

47) BR 190/05. Køb af byggeret

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget) (Økonomiudvalget)

Overborgmester Lars Engberg (A), Jens Johansen (F) og Karin Storgaard (O) deltog ikke i behandlingen af sagen.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**48) BR 161/05. Lejeaftale**

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

Mødet sluttede kl. 23.00.